

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 62 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'





«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 62 ΔΡΑΧ. 5
31 ΔΕΚ.1956-6 ΙΑΝ.1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος",
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

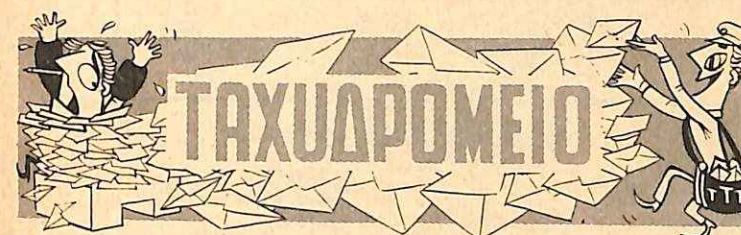
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:

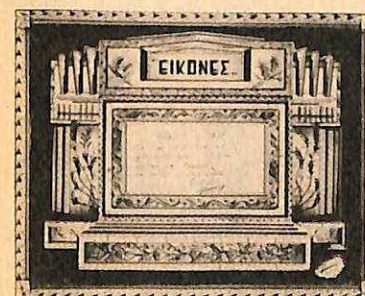
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Διεθνή αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)



Κι άρχη καλός μας χρόνος... Κατ' άρχην εύχαριστούμε όλους τους φίλους του περιοδικού που μάς έστειλαν εύχές, είτε με γράμματα, είτε με κάρτες. Μιά από τις κάρτες αυτές, μάλιστα, θα την δήτε αναδημοσιευομένη παρακάτω: Είναι έργο πρωτότυπο του άναγνώστου μας κ. 'Ιωάννου 'Αθανασιάδου, (Φυτώρια 'Αμερικανικών 'Αμπέλων Λαρίσης) και μάς την έστειλε με συστημένη έπιστολή, της οποίας και ο φάκελος ήταν σωστό καλλιτέχνημα —με μιά πελώρια άψίδα και σύννεφα και βουνά και έναν μεγάλο, ώραιον κάμπο, που άσφαλώς είναι ο θεσσαλικός! Όσο για την ίδια την έπιστολή, —και τί δεν περιέχει! 'Ιδέες ώραιές, πολλές από τις οποίες έχουμε προγραμματίσει για το άμεσο μέλλον, και μιά έμπνευσμένη περιγραφή της πλούσιας θεσσαλικής γής. Σ' αυτόν, λοιπόν, και σ' όλους τους φίλους μας, θερμές εύχαριστίες για τις εύχές τους, μαζί με τις δικές μας εύχές.



ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

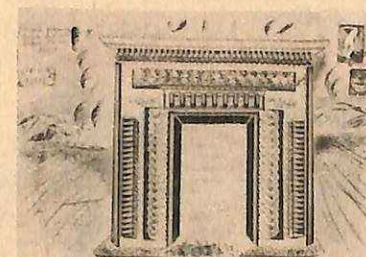
Άγαπητέ Τοξότη.
Κατ' άρχην συγχαίρω όλους εκείνους οι οποίοι συμβάλλουν καθ' οιονδήποτε τρόπον εις την έκδοσιν αυτού του περιοδικού. Σας συγχαίρω για την έπικαιρότητα του περιοδικού σας: γεγονός το όποιον θα έχη παγκόσμιον άπήχησιν είναι άδύνατον να μη γραφή από το περιοδικό σας.

Πολλά έχου γραφή για το έξώφυλλο· έγώ προσθέτω ότι είναι: θαυμάσιο και έπικαιρο. 'Η δη, 7η, 8η και 9η σελίδα περιέχουν θέματα που δίδουν την έπικαιρότητα πολύ ώραία. Συνεχίστε. Προς Θεού, μὴν καταργήσετε την σελίδα «Ο γύρος του κόσμου σε 7 ήμερες», όπως έγραφε κάποιος άναγνώστης σας. Μόνον στις τελευταίες σελίδες εάν είναι δυνατό να γίνει οικονομία χώρου.

Το στυλ που εκδίδονται τα τελευταία τεύχη είναι θαυμάσιο, βλέπω

ότι δεν γίνεται σπατάλη χώρου με το να γράφης για ένα θέμα 8 σελίδες, όπως στο 48ο τεύχος για την "Υδρα, ενώ θα μπορούσε να γραφή σε 4 ή το πολύ 6 σελίδες. Τα ελληνικά τοπία πρέπει να είναι περισσότερα και όχι μόνον των νησιών, αλλά και της λοιπής Ελλάδος. Δημοσιεύσετε και κάτι για την Θεσσαλία, π.χ. για τα Μετέωρα.
Με άγάπη
Πάχος Φίλιππος. (Καλαμπάκα)

Άνυπερθέτως. Κι όχι μόνο



για τα Μετέωρα, αλλά και για την ίδια την Καλαμπάκα, και μάλιστα την σύγχρονη. Όσοι από μάς περάσαμε από κεί ως στρατιώτες, πάντα θυμόμαστε την καλωσύνη και την φιλοξενία των κατοίκων της.



ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Το ΕΓΧΡΩΜΟ Μεγαλούργημα του 1956-1957



Μιά πραγματικά Γιγάντια Δημιουργία

Ο ΓΙΓΑΣ

* ΤΗΣ ΕΝΤΝΑ ΦΕΡΜΠΕΡ *

Η τελευταία Δημιουργία του Άλνερμόντου

ΤΖΕΗΜΣ ΝΤΗΝ

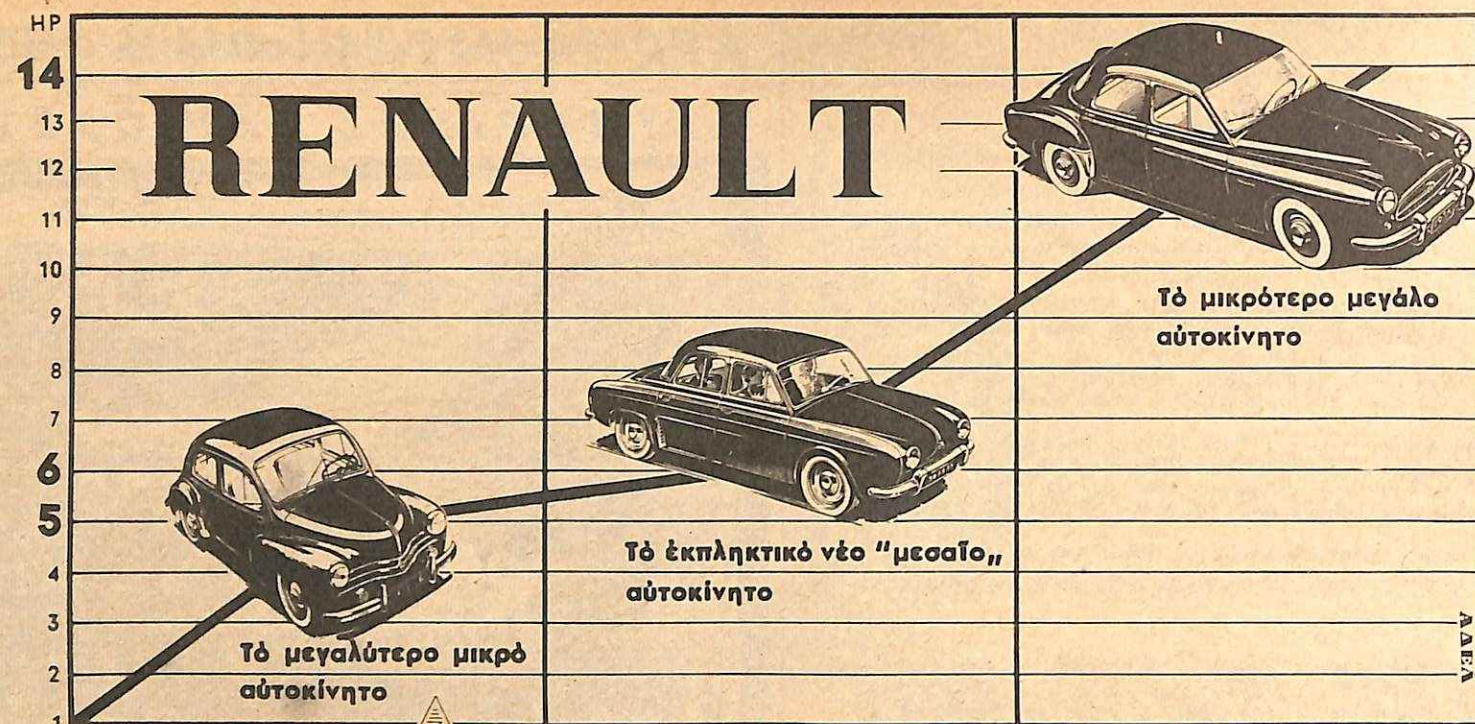
Με τον ΡΟΚ ΧΑΤΣΟΝ

και την ΕΙΖΑΜΠΕΘ ΤΕΪΛΟΡ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΠΑΛΛΑΣ ΟΡΦΕΥΣ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ





RENAULT 4 CV

5 Φορολογήσιμοι Ίπποι
21 πραγματικοί

320 χλμ. το δοχείον • Ύγρ
χιτώνια • 4 πόρτες • 4 κύ-
λινδροι • 4 θέσεων

RENAULT Dauphine

6 Φορολογήσιμοι Ίπποι
30 πραγματικοί

280 χλμ. το δοχείον • Ύγρ
χιτώνια • 4 πόρτες • 4 κύ-
λινδροι • 5 θέσεων

RENAULT Frégate

14 Φορολογήσιμοι Ίπποι
77 πραγματικοί

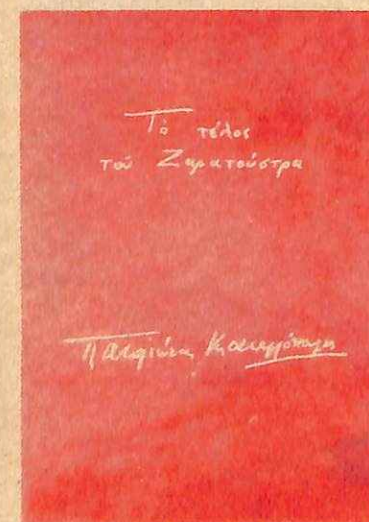
180 χλμ. το δοχείον • Ύγρ
χιτώνια • 4 πόρτες • 4 κύ-
λινδροι • 6 θέσεων

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΡΑΚΑΚΗ Α. Ε. Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 43 - ΤΗΛ. 811.041 - 811.042 - 811.043



...που έχουμε λάβει

«ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΖΑΡΑΤΟΥΣΤΡΑ», ΥΠΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΝΕΛΛΟ-
ΠΟΥΛΟΥ. Αθήνα, 1956. Σελ. 277. "Όπως σε πολλά από τα έργα του Πα-
ναγιώτη Κανελλόπουλου, το κλειδί του



βιβλίου βρίσκεται σε μία και μόνη
φράση, πρὸς τὸ τέλος: «Εγὼ εἰμί,
—εἶπε τὸ ἀγέρι». Τὸ ταξίδι ὁμῶς μέ-
σα ἀπὸ κάθε σελίδα εἶναι «χαρὰ ἐν
ἐαυτῇ», συχνὰ ἀσχετὴ καὶ μ' αὐτὸ
ἀκόμα τὸ Νίτσεϊκὸ περιβάλλον ἢ τὴν
Νίτσεϊκὴν προπαίδεια πού τεκμαίρεται
πὼς πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἀναγνώστης.
"Ένας νέος ἀναγνώστης, μάλιστα, πού
θα ἀκολουθοῦσε παρεία ἀνάστροφη,
ἀπὸ τὸ «Τέλος», εἶτε πρὸς τὸν Νί-
τσε, εἶτε πρὸς τὴν δὴν Ζωροαστρικὴ
κοσμοθεωρία (πού εἶναι δρόμοι, φυ-
σικά, σαφῶς διαφορετικοί) θὰ εἶχε ἤ-
δη ἕναν πρόσφορο ἐθισμό. "Όχι τό-
σο ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς οὐσίας καὶ
τῆς γνώσεως, (πού βέβαια χρειάζον-
ται μεγαλύτερο κόπο γιὰ ν' ἀποκτη-
θοῦν), ὅσο ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν ἀνη-
συχιῶν καὶ ἐρωτημάτων πού πρέπει
νὰ προϋπάρχουν στὴν ψυχὴ τῶν ὁσων
πλησιάζουν ἕνα βιβλίο φιλοσοφικὸ,
ἀν εἶναι ν' ἀποκτήσουν πράγματι ἀπ'
αὐτὸ ἀληθινὴν χαρὰ καὶ ὠφέλεια.
Τὸ παιγνίδι, βέβαια, δὲν λείπει ἀπὸ
τὸ μικρὸ αὐτὸ βιβλίο, τοῦ ὁποῖου τὸ
ὅλο κλίμα, (ὅπως καὶ τῶν «Πέντε Διαλόγων»
πού κυκλοφόρησαν νωρίτε-
ρα τούτῃ τῇ χρονίᾳ) πλησιάζει συχνὰ
τὴν βολταιρικὴ ἀλληγορία. 'Η συγ-
ομιλία τοῦ Φάουστ, τοῦ Δὸν Κιχώτη καὶ
τοῦ "Άμλετ με τὸν Ζαρατούστρα
ἔχει τὰ σημάδια μίας θραυτῆς πλούσιας
σ' ἐμπνευση συγγραφικὴ, καὶ θὰ
μποροῦσε νὰ ἔχη ἀπλωθῇ σ' ἕνα αὐτοτε-
λὲς βιβλίο. Μαζί, φυσικά, με τὸν
Πέερ Γκύντ... "Έκτός ἀπὸ τὴν νέαν
αὐτὴν συνεισφορά του στὰ νεοελληνικά
γράμματα, ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος,
με τὸ «Τέλος τοῦ Ζαρατούστρα»
προσφέρει κ' ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα
λιθάρια στὴν παράδοση τοῦ νὰ
προσφέ-
ρῶνται —ἐπὶ τέλους!— τὰ βιβλία
στὸν τόπο μας δε μ' ἐνα, καὶ μάλιστα

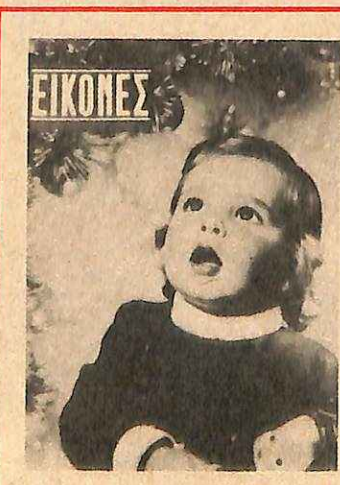
ὅπως αὐτὸ τὸ φῖνο κόκκινο, με τὴν χρυσή
«αὐτόγραφη» ἐπικεφαλίδα, πού
δίνει στὴν ἔκδοση μιά πρόσθετη ἐξαι-
ρητικὴ καλαισθησία.

«ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ» ΤΟΥ ΔΗΜ. Γ. ΣΚΟΥΖΕ. ΤΟ
νέο αὐτὸ βιβλίο τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου
Ἀθη-
ναίων ἀναφέρεται στὴν παλιὰ ἀθηναϊκὴ
ζωὴ τῆς τε-
λευταίας πεντηκονταετίας καὶ περιγράφει,
με συγ-
κινητικὸ, συχνὰ ρομαντισμό, ἀλλὰ καὶ
με λιτότητα
ἀπροσποίητη, τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῆς
παλιᾶς Ἀθή-
νας, τοὺς ἀνθρώπους τῆς, τὰ σπιτὰ τῆς,
τὰ σα-
λόνια τῆς, τοὺς τύπους τῆς τὰ ἔθιμά
τῆς. Τὸ βιβλίο
ἔχει ὡς ὑπότιτλο «Παλιᾶς ἱστορίες
σὰν παραμῦθια
ἀληθινὰ» καὶ προορίζεται νὰ συγκινήσῃ
ὅχι μόνον
τοὺς ἐπιζῶντας παλαιοὺς Ἀθηναίους,
ἀλλὰ καὶ τοὺς
νέους τῆς σημερινῆς, κάπως πεζό-
τερης ἐποχῆς.



«ΤΖΩΚ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ» ΤΗΣ ΜΙΚΕΤΤΑΣ
ΑΒΕΡΩΦ. ΑΘΗΝΑ
1956. Μία κομψὴ ἔκδοση, με ὁλοσέλι-
δες ἑγχρώμες εἰκόνες τοῦ Δημήτρη
Ρικάκη. 'Η εὐαισθησία καὶ ἡ λιτὴ περι-
γραφικὴ τῆς ἐκλεκτῆς συγγρα-
φῆς συναντῶνται καὶ σ' αὐτὸ τὸ
ἔργο τῆς, πού με τόσο στοργὴ μετέ-
φρασε ἡ κ. Δώρα Μοάτσου - Βάρναλη
δίνοντας τὸ ἴδιο ζεστὴ τὴν πνοή
τοῦ πρωτοτύπου.

ΚΑΖ



ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ
δένδρο σιολλίζει ἀκόμη τὰ σπῖτια.
"Ένα κοριτσάκι, θαμπωμένο ἀπὸ
τὴν φαντασμαγορίαν, με τὸ κουκλάκι
σὺν χέρι, ἀντιμετωπίζει χαρμόσυνα
τὸν καινούργιο χρόνο. Νὰ ἦσαν ὅ-
λες οἱ μέρες σὰν κι αὐτές, τόσο
γαυρερές, τόσο γελαστὲς —σκέφτε-
ται κ' ἡ μικρούλα, κι ὁ φωτογράφος
ἀποτυπώνει τὸ ἔνθος τῆς σὰν εὐχὴ,
μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, πρὸς ὅλους.

"ΚΑΜΠΑΝΑ,"



* Κομψά - Ἀκριβείας
* Σὲ καλὴ τιμῇ.

70 ἐτῶν πείρα καὶ 2.200 ἐργάται εἰδικοί ἔχουν ἐπιφέρει
τὴν πλήρη τελειοποίησιν ὥστε νὰ καταστή τὸ θαῦμα τῆς
Ἑλβετικῆς Βιομηχανίας Ὁρολογίων.

Ποικιλία μοντέλων Ἀυτόματα - Ἀδιάβροχα 100% - Ἀντι-
μαγνητικά - Ἀδραυστα - ἱκανοποιοῦν κάθε γούστο καὶ κάθε
ἀξίωσι.



MANUFACTURE D'HORLOGERIE FONDÉE EN 1888

Τὸ μεγαλύτερον ἐργοστάσιον κατασκευῆς ὠρολογίων
Ἄπαντα τὰ ἐξαρτήματα κατασκευάζονται ὑπὸ τὴν αὐ-
τὴν στέγην.

Γεν. Ἀντιπρόσωποι: ΠΑΠΑΙΣΙΔΩΡΟΥ & ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΠΟΥΛΟΣ - Κολοκοτρώνη 34 - Τηλ. 35.933



...που κυκλοφορούν

...ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΚΕΡΣΑ'ΙΝ «ΕΝΑΣ Άμερικανός στο Παρίσι». Παίζει η ορχήστρα του Πώλ Γουάιτμαν, η οποία πρώτη τὸ ἐνεφάνισε. (ΣΙΝΤ 105511 δρχ. 80).

...ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ τρεις δίσκους που ἀκούσαμε στὸ ΜΑΜΠΟ. Ἔχουν τὸν κοινὸ τίτλο «Holiday in New York» (Γιορτὴ στὴν Νέα Ὑόρκη) καὶ περιλαμβάνουν τέσσερα τραγούδια ὁ καθένας τους. Παίζει ἡ περίφημη ορχήστρα τοῦ μαέστρου Βέρνερ Μίλλερ. Τὰ θέματα τῶν δώδεκα αὐτῶν κομματιῶν εἶναι παρμένα ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς Ν. Ὑόρκης, στὴν ὁποίαν ἀφιερώνονται οἱ τρεῖς αὐτοὶ δίσκοι. Ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν ἄλλων περιλαμβάνει καὶ τὰ «My regards to Broadway» καὶ «Manhattan Serenade», που εἶναι ἴσως καὶ τὰ καλύτερα τοῦ δίσκου αὐτοῦ. (20539 ΕΡΗ δρχ. 75). Τὸν δεύτερον ἀποτελοῦν τέσσερα ἐπίσης κομμάτια μεταξὺ τῶν ὁποίων ξεχωρίζουν τὰ «Lullaby of Broadway» καὶ «Autumn in New York». (20540 ΕΡΗ δρχ. 75). Στὸν τρίτο δίσκο πολὺ χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ «The Streets of New York», ἐπίσης πολὺ θὰ ἀρέσουν τὸ «Manhattan» καὶ «Bowery». (20541 ΕΡΗ δρχ. 75).

ΤΟ ΤΡΙΟ ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΥΖ, ΤΟ ΣΥΜΠΑΘΕΣΤΑΤΟ ΑΥΤΟ ΛΑΤΙΝΟ-αμερικάνικο συγκρότημα, τραγουδᾷ σὲ ἐγγραφή τῆς ΣΙΝΤ, ἓνα ρυθμικώτατο μπολέρο μὲ τίτλο «Μαλασιέρα». Ἀπ' τὴν ἄλλη ὁψη ὑπάρχει μιὰ ἐπίσης πολὺ ὠραία ρούμπα. (75521 δρχ. 40).

12 ΚΟΜΜΑΤΙΑ «ΤΣΑ-ΤΣΑ», «ΜΑΜΠΟ», «ΜΠΑΓΙΟΝ» ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ σ' ἓναν ὠραϊότατο δίσκο χορευτικῆς μουσικῆς σὲ ἐγγραφή Φίλιπς. Παίζουν κ' ἐδῶ γνωστὲς ορχήστρες λατινοαμερικανικῆς μουσικῆς (ΒΛ 8002 δρχ. 180).

ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΜΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠ' ΤΙΣ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΕΣ καὶ ὠραιότερες παριζιάνικες μελωδίες, που παίζει ἡ ορχήστρα Μισέλ Λεγκράν σὲ ἐνορχήστρωση τοῦ μαέστρου. (Φίλιπς 7033 δρχ. 180).

Ο ΜΑΡΙΟ ΛΑΝΤΖΑ, ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ, ΜΑΣ προσφέρει αὐτὴ τὴ φορὰ δυὸ πολὺ ὠραία κομμάτια του: «Earthbound» καὶ «This land» εἶναι οἱ τίτλοι τους, σὲ ἐγγραφή RCA (20)47—6644 δρχ. 45). Ἐπίσης ὁ Μπίλ Χάλεϋ τραγουδᾷ τὸ ρυθμικὸ Ρὼκ-ἐντ-Ρὼλλ «Rip it up» σὲ ἐγγραφή τῆς ΝΤΕΚΚΑ (9—30028).

ΤΟ Σταυροῦλεξο ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Γωνία Ἑλ. Βενιζέλου — Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. «Τὸ σκουλήκι στὴν... χαίρεται», λέγει μιὰ παροιμία μας ἐπὶ ἀνοήτου ἔξεως.
2. Στρατιωτικοὶ ἱατροὶ (αἰτ.).
3. Προφερόμενα σημαίνουν κάποια τὰσιν — Ὁφθαλμικὴ πάθης, ἐνάρθρως (ἀντιστρ.).
4. Μία τῶν Κυκλάδων — Ἐξυπηρετεῖ τὴν μετακίνησιν βαρῶν, ἀντιστράφως (αἰτ.).
5. Ἀφρόγαλα, καϊμάκι (ἀρχ.) — Κτητ. ἀντωνυμία (θελ.) — Ἀποτρέπει.
6. Μεγάλος Ἀσιάτης, ἐπιδρομεὺς — Κινηματογράφος τῶν Ἀθηνῶν.
7. Ὑπονοῦν τὸ τρέχον ἔτος... ὡς παρακολούθημα ἡμερομηνιῶν — Πόλις τῆς Ν. Γαλλίας (ὅπως προφέρεται γαλλιστί) — Κέντημα.
8. Διαρρέει μιὰν μεγάλην εὐρωπαϊκὴν πρωτεύουσιν, ἐνάρθρως.
9. Πόλις τοῦ νομοῦ Ἑρ-ε-Λουάρ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μπλάιζ — Ἐκυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα πολλὰ χρόνια (δοτ.).
10. Δύσκολα διατηροῦνται τὸ καλοκαίρι—Παραπόταμος τοῦ Ροδανῶ, ἐνάρθρως.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ὡς ἐκ περισσοῦ...
2. Πισσοὶ τοῦ ζατρικίου — Ἀς εἶναι...
3. Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος πρὸ φωνήεντος (δομ.) — Ὅρος τοῦ σκακιοῦ — Αὐτὴς ἡράσθη ὁ ἱεῖων.
4. Γνήσιος Αἰθίοψ — Γερμανὸς ἱ-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

στορικὸς τοῦ ὁποίου ἡ «Παγκόσμιος Ἱστορία» μετεφράσθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γλώσσας (1795-1886).

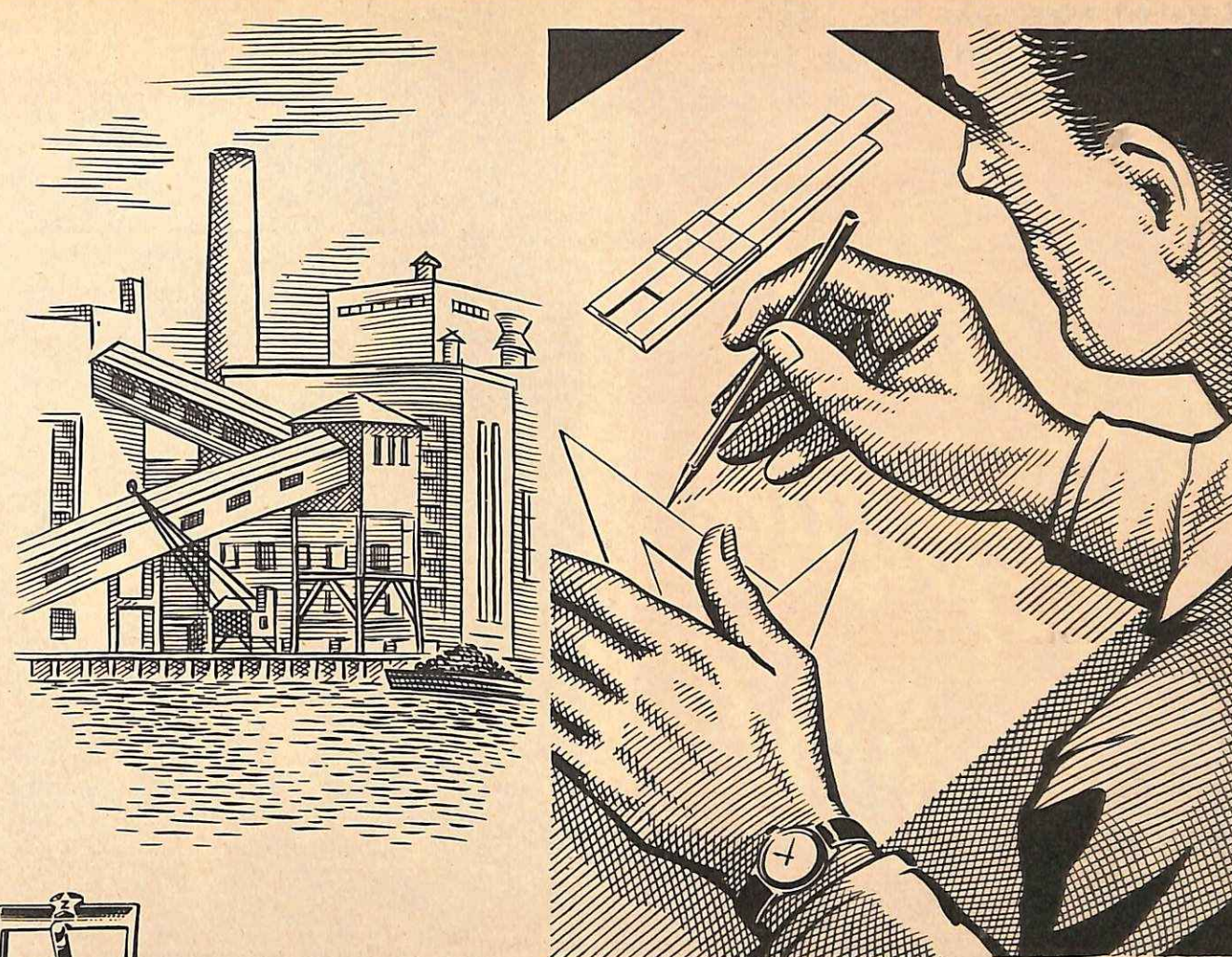
5. Χρονικὸς σύνδεσμος — Κύριος λιμὴν τῆς Ἰου (δομ.).
6. Μακρόβιον δένδρον (γεν.) — Κινησὼν ρυθμιστὴς (γεν.).
7. Ἡ κυριώτερη ἀρετὴ μας (γεν.) — Ἀριθμὲι πληθῶραν μονῶν (γεν.).
8. Ἦν ἐνύμφευσεν ὁ Πεισίστρατος μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰππάρχου (γεν.) — Κοινὸς τὸ νῆυρο.
9. Διηλοῦν λεπτομερεστάτην ἀφήγησιν — Πόλις καὶ λιμὴν τῆς Ν.μ.πράσας (αἰτ.).
10. Ἐνδιαφέρει κατόχους λαχείων.

Η ΛΥΣΗ ΣΤΗ ΣΕΛ. 48



Ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἑλληνίδων τὰ πέντε νέα χρώματα τοῦ κραγιὸν Dior, εἰδικῶς ἐναρμονισμένα μὲ τοὺς χρωματισμοὺς τῶν φορεμάτων τῆς ἐφετεινῆς κολλεξιόν. Οἱ νέοι πέντε χρωματισμοὶ τοῦ κραγιὸν Dior, ἐντὸς πολυτελεστάτης ἐπιχρύσου δέκης, πωλοῦνται 45 δραχμῶν.

Ζητήστε τους εἰς τοὺς ἀποκλειστικούς παρακαταθέτας τῶν καλλυντικῶν Dior.



Ἡ τελειότης ὑπάρχει...
...ἀπόδειξις τὸ Ζενίδ!

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΕΙΡΑΙΩΣ...

χρησιμοποιεῖ χρονόμετρον ΖΕΝΙΘ διότι εἰς τοῦτο συνδυάζεται ἡ ἡγχυμένη μακροτάτη διάρκεια τελείας λειτουργίας καὶ ἡ ἀσυναγώνιστος ἀκρίβεια.

ZENITH

Ἐνα μεγάλο ὄνομα εἰς τὴν ὥρολογιοποιαν



ΎΑπο τὸ κατώφλι τοῦ 1957
Μιὰ γρήγορη ματιά στὸ 1956

«Ένας χρόνος
πέρασε
Ένας χρόνος
ἀρχίζει

Ἡ μνήμη τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶναι πάντοτε ἰσχυρή. Ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα πού ἀξιοῦν ν' ἀποτυπωθοῦν, ν' ἀποκτήσουν μεγαλύτερη ζωὴ στὸν χρόνο, δὲν ἔχουν ὅλα τὸ ἀναγκαῖο εἰδικὸ βάρος. Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλη ἡ ἐργασία τῆς ἐπιλογῆς, πού θὰ συγκροτοῦσε τὸν σωστὸν ἀπολογισμόν ἑνὸς ἔτους • «Ένα ἔτος σ' ὅλον τὸν κόσμον! Καὶ τί δὲν παρουσιάζει ἡ ἀπειροελάχιστη αὐτή, μέσα στὴν αἰωνιότητα, μονάδα μὲ τίς 365 ἀσήμαντες ὑποδιαρέσεις! Αἷμα, δάκρυα, καταστροφές, ἐγκλήματα, πικρίες, ἀπογοιτεύσεις —κατακτήσεις, ἐφευρέσεις, ἀνακαλύψεις, θήματα ἐλπιδοφόρα πρὸς τὴν πρόοδο καὶ τὴν παγκόσμιαν εἰρήνη • Οἱ σελίδες πού ἀκολουθοῦν δὲν ἔχουν, φυσικά, τὴν ἀξίωση νὰ δώσουν μὲ μιὰ συνθετικὴν εἰκόνα τὸ ἀληθινὸ καταστάλαγμα τοῦ χρόνου πού πέρασε. Εἶναι ἀκόμη τόσο νωπὰ τὰ συνταρακτικὰ ἐπεισόδια, τόσο δυσεξήγητες οἱ ἐκφάνσεις τῶν ἀνθρωπίνων τάσεων! Ένας χρόνος δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ τροχίσει τὸ νυστέρι τῆς ἱστορικῆς κρίσεως • Οἱ σελίδες ὅμως πού ἀκολουθοῦν θέλουν νὰ συγκρατήσουν στὴ μνήμη μας ὠρισμένα ἀπὸ τὰ γεγονότα, ὠρισμένες ἀπὸ τίς προσωπικότητες πού ἀπασχόλησαν τὴν εἰδησεογραφία τοῦ 1956 καὶ πού ἀφήνουν μιὰ κάποια κληρονομία καλὴν ἢ κακὴ στὸ 1957.

ΑΡΘΡΑ ΤΩΝ Κ.Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ — Κ. ΜΠΑΣΤΙΑ



Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΙΓΗΝ ΩΡΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ (9-3-56)



Η ΑΠΟΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΩΝ —ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΣΚΛΗΡΟ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟ— ΣΤΟ ΠΟΡΤ-ΣΑΙ-ΝΤ, ΩΔΗΓΗΣΕ Σ' ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΚΑΜΠΗ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (4-11-56)

ΚΑΤΑ ΤΗΝ «ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ» ΟΙ ΟΥΓΓΡΟΙ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΚΑΘΕ



ΤΙ ΠΟΥ ΘΥΜΙΖΕ ΤΗ ΣΤΥΓΝΗ ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ



ΟΙ ΜΑΡΟΚΙΝΟΙ ΚΕΡΑΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ



Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΖΝΑΝ: ΤΟ ΕΝΑΥΣΜΑ (29-9-56)



ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 62 31.12.56



Η ΕΛΛΑΣ καλλιεργεί τις διεθνείς της σχέσεις. Ο πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, κ. Κοττύ, δεξιόθι, με τους Έλληνες Βασιλείς κατά την διάρκεια της επίσκεψης που έκαναν στο Παρίσι τον Ιούνιο.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ, εις ανάπαυξιν της επίσημης επισκέψεως του προέδρου της Δυτικής Γερμανίας Δρος Χόφς, κατά τον παρελθόντα Μάϊον, έπραγματοποίησαν τον Σεπτέμβριο το ταξίδι των εις Βόννην.



ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ άφιξη του στη Ρώμη (14-11-56) ο στρατηγός Μπάρνς, αρχηγός της «άστυνομικής δυνάμεως» του Ο.Η.Ε., επιθεωρεί τους Δανούς «άστυνομικούς» που πρόκειται να φύγουν για την Αίγυπτο.



ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Πλήρες συγκλονισμών, ανακατατάξεων και κινδύνων ύπηρεζε το άπερ-χόμενον έτος. Δέν άφθηκε τίποτε σχεδόν δρθιον από τό οικοδόμημα του μεταπολεμικού κόσμου, που είχαν έγερθή κατά την τελευταίαν δεκαετιαν. Με ρυθμόν, ό όποιος πολλάκις ήγγισε τά όρια του λίγγου, άνέ-τρεψε τόν ύφιστάμενον συσχετισμόν τών δυνάμεων, απέκάλυψε άδυσσαλέας άδυναμίας, συνέτριψε άντιλήψεις, που έθεωρούντο αξιόματα, έδημιούργησε νέα έφιαλτικά προβλήματα και έπροκάλεσεν εις την άναυδον άνθρωπότητα την φοβικήσιν της προοπτικής μιάς τρίτης παγκοσμίου συρράξεως.

Είναι από τά έτη -σταθμούς της Ιστορίας, που γοητεύουν ίσως τούς μελετητάς, αλλά άκύνουν δυστυχώς τούς κοινούς άθρόωπους, οι όποιοι έ-χουν πεισθή —φey— ότι ή εύτυχία είναι άρνητική κατάστασις, δηλαδή, έλλειψις δόνης. Θά ήμπορούσε να συγκριθή —τηρουμένων τών άναλογιών— με τό 1848, τό έτος τών έπαναστάσεων. Όρισμένα όμως γεγονότα του έχουν πολύ περισσότερο κοσμοϊστορικήν σημασίαν και τό κατατάσσουν εις την χορείαν τών μεγάλων χρονολογιών, που ήλλαξαν την όψιν του κόσμου: του 1789 και του 1917.

Από τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον άνεδύθη μία αίμόφυρτος άν-θρωπότης διηρημένη βασικώς εις δύο μεγάλους συνασπισμούς, που έδιδαν την έντύπωσιν κάποιας σταθερότητος: τόν Δυτικόν Συνασπισμόν και την Κομμουνιστικήν Αυτακρατορίαν. Από τό 1956 άναδύεται ένας κόσμος, που τρίζει εις όλα τά σημεία του. Οι συνασπισμοί έξακολουθούν να υπάρχουν, αλλά έχουν χάσει την έσωτερικήν ένότητά των, τούς μύθους των και την δύναμιν των άκόμη. Έντός δεκαετίας, μία βραδεία, άλλ' άμειλικτος έξεργα-σία τών άντινομιών έκάστου, ώδήγησεν εις έξελίξεις, που θέτουν άκρυστον τό πρόβλημα νέας ίσορροπίας. Θά εύρεθή κάποτε αύτή. Άλλ' έν τώ μετα-ξύ, τό άνθρώπινον γένος θά δοκιμάσθι πολλάς άγωνίας.

1. Η λυδία λίθος διά τόν Δυτικόν Συνασπισμόν ύπηρεζε τό ζήτημα της διώρυγος του Σουέζ, τό όποιον δέν άνέκυψε αιφνιδια. Είναι καρπός άφ' ενός του κινήματος έθνικής άφυντίσεως τών άραβικών λαών και άφ' έτέ-ρου του ύποχthonίου άνταγωνισμού επί του άφρικανιστικού χώρου μεταξύ τών 'Ην. Πολιτειών και τών δύο άποικιακών δυνάμεων: της Μ. Βρετανίας και της Γαλλίας, που έδημιούργησε την δυνατότητα σοδαράς σοδιετικής δι-εισδύσεως εις την Μ. Άνατολήν. Η άγγλογαλλική έπιχείρησις διά την άνα-τροπήν του καθεστώτος τό όποιον προέκυψε από την έθνικοποίησην της Έ-ταιρίας της Διώρυγος του Σουέζ, δέν ύπογροεύθη από άρχάς. Έποδοπάτη-σας, άντιθέτως, τās άρχάς που προεβάλλοντο ως θεμελιώδη δόγματα του έλευθέρου κόσμου. Υπήγορεύθη από τόν φόδον και τό συμφέρον. Και ώδή-γησεν εις την καταστροφήν.

Θά ήμπορούσεν ή ήθική πλευρά να λησμονηθή εύχερώς, άν ή έπιχείρη-σις ήτο ταχεία, άν δέν έντοπιζέτο εις έν σημείον και άν έδημιούργει τετε-λεσμένα γεγονότα διά νικηφόρου έκβάσεως. Ουδεμία όμως έκ τών τριών αυτών προϋποθέσεων άπραγματοποιήθη. Οι Άγγλογάλλοι, έπειτα από την άποδοκιμασίαν τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, τās άπειλάς της Σοδιετικής Ένώσεως και την καταδίκην του Ο.Η.Ε., ήναγκάσθησαν να εύνοήσουν στρατηγικώς τό έγχείρημά των και να έγκαταλείψουν τελικώς τό προγεφύρω-μα του Πόρτ Σάϊδ, άποκομίζοντες μίαν δαρείαν ήθικήν ήτταν. Άν αύτή ήτο ή μόνη συνέπεια της άφρονος ένεργείας των, ούδεις θά έλυνεϊτο. Τό δυστύχημα είναι ότι μετά την έπιχείρησιν του Σουέζ ό μέγας ήττημένος έ-ι-ναι ή γηραιά Εύρώπη.

Όλόκληρος άντιμετωπίζει, τώρα, ως κοιτίς του έλευθέρου κόσμου, σει-ράν άμέσων κινδύνων. Γνωρίζει ότι ή οικονομική δραστηριότης της και τό διοικητικόν έπίπεδόν της, ό ρυθμός της παραγωγικότητός της και ή κοινωνική άκόμη σταθερότης της, έξαρτώνται από μίαν στενήν λωρίδα θαλάσσης, την όποιαν ήνοϊξαν τέκνα της μεγαλοφύας και την όποιαν ήμπορεί άνά πάσαν στιγμήν ν' άχρηστεύση ή ιδιοτροπία ενός άνθρώπου με δικτατορικά δικαιώ-ματα και δημοκρατικόν τίτλον. Διότι τά 95% τών ύγρών καυσίμων της τās έάμβανεν από την Μ. Άνατολήν και τά 66% έξ αυτών μετεφέροντο διά της διώρυγος του Σουέζ. Και διότι τά άμερικανικά πετρέλαια μόνον προσωρινώς και μερικώς ήμπορούν να καλύψουν τās άνάγκας της.

Διαπιστώνει ότι είναι άδύνατον πλέον ν' άσκήση πολιτικήν άνεξάρτητον από τās 'Ην. Πολιτείας, ότι ή ύλική ύπόστασις της έξαρτάται πλέον από τόν Λευκόν Όϊκον, ότι ή ήθική, ή πολιτική και ή οικονομική έπιρροή της ύπερατλαντικής δημοκρατίας άνέρχεται ραγδαίως και ότι διαμορφώνεται αι-λίαν δυσάρεστοι προϋποθέσεις μιάς όριστικής περιαγωγής τών έθνών της εις δευτερεύσαν μοίραν. Άς μή φοβούμεθα τās λέξεις: Η Εύρώπη είσ-ήλθεν άμετακλήτως ίσως εις τό στάδιον της παρακμής.

Με τό έγχείρημα του Σουέζ άπεδείχθη ότι ή Μεγ. Βρετανία και ή Γαλλία έπαυσαν πλέον να είναι μεγάλοι δυνάμεις. Η άποτυχία της προ-σπαθείας των ν' αναλάβουν μόναι την περιπέτειαν αύτήν κατέδειξε ότι αι κυβερνήσεις των ούδέν δύνανται να πράξουν άνευ της άμερικανικής άδείας, τών άμερικανικών χρημάτων και τών άμερικανικών πετρελαίων. Η Ιστορική περίοδος της μοναδικότητος της Άγγλίας έληξεν άνεπιστρεπτή. Και τό ή-θικόν προβάδισμα της Εύρώπης, τό όποιον μετά μεγάλης δυσχερείας και ύποκρισίας διετηρείτο, έχασθη όριστικώς. Αί άποικιακά δυνάμεις δέν άντε-λήφθησαν έγκαίρως ότι ώφειλαν ν' άντικαταστήσουν την βίαν και τās άπει-λάς με την γοητείαν και την πειθώ διά να κρατήσουν τόν ήγεμονικόν ρόλον των.

Άπό την παράταξιν του Δυτικού Συνασπισμού ή μόνη μεγάλη χώρα, που άναδύεται κατόπιν τών δοκιμασιών του 1956, άνευ άπωλείων και με σοδαρά ήθικά κέρδη, είναι αι 'Ην. Πολιτείας. Θά κατορθώση ν' άνταποκριθή εις την δαρείαν Ιστορικήν άποστολήν της ήγεσίας του έλευθέρου κόσμου (πρός την όποιαν μοιραίως την ώδήγει ή έξάντλησις και ό άκρωτηριασμός της Εύρώπης συνεπεία του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου), να κατασιγάση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 12

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ηταν τό τελευταίο δεκαήμερο του Ιουλίου 1955, όταν έκαιοντάδες δη-μοσιογράφοι, από τά πέρατα της γής, συναθροισμένοι στις γραφικές όχθες της λίμνης του Λεμάν παρακολουθούσαμε την Ιστορική διάσκε-ψη τών τεσσάρων μεγάλων!

Η πιο ειδυλλιακή ώρα της Γενεύης! Και τό τοπίο της Σαδουά άντι-κατώπριζε πιστά τις ψυχικές διαθέσεις τών άνθρώπων.

Τά άεροπλάνα, που είχαν άπογειωθή, από ύπερπόντιες ήπειρους, ή ά-πό τις γόνιμες ρωσικές στέπες, απέβιβαζαν τούς μεγάλους με χαμόγελα έγκαρδιότητας και διαχυτικότητα ήθοποιών του δωδού κινήματογράφου. Έ-λειπαν, δέβαια, οι κλάδοι της έλαίας, αλλά αύτοι είχαν όργιαστικά φου-ντάσει στη φαντασία τών άνθρώπων, που κατεδίκάζαν με καταιγισμό έπι-θέτων κάθε προβολή σκεπτικισμού και του πιο συνεσταλμένου.

Η αίώνια Ιστορία του ξεγυλάσματος τών άνθρώπων από τούς πόθους των, έσημείωνε και πάλι την παρουσία της.

Τό γερμανικό, ό άφοπλισμός, ή πρότασις Άϊζενχάουερ να καθιερωθή άμοιβαίος έλεγχος τών πολεμικών δάσεων, ή άπαραίτητη σορντίνα στις συζητήσεις περί Μέσης Άνατολής, ή είσοδος της κομμουνιστικής Κίνας στα 'Ηνωμένα Έθνη —όλα τά εύλεκτα προβλήματα του κόσμου, άπλωμέ-να σ' ένα στρογγυλό τραπέζι. Και παραπλεύρως οι ειδυλλιακές συναντή-σεις Άϊζενχάουερ - Ζούκωφ.

Έξη ήμέρες γεμάτες συναντήσεις, συζητήσεις, γεύματα, φιλοφρονή-σεις... Και την έδδόμη, οι γραμματείες έσήκωσαν τούς φακέλους από την στρογγυλή τράπεζα, χωρίς να γράψουν σε κανέναν τή λέξη «έ λ υ θ η». Για-τί τίποτε δέν είχε λυθή.

Τά προβλήματα παρέμεναν εύφλεκτα, όπως και πριν, και άλυστα, με μία άνομολόγητη άπόφασις: «Μήν τ' άγγίζετε. Κίνδυνος έκρήξεως».

Τό θετικό άποτέλεσμα της διασκέψεως ήταν μία άλλιαγή στην όψη αυ-τής της επί χρόνια καθιερωμένης άναδλητικότητας.

Στη θέση της σκυθρωπής σκασκας τοποθετήθηκε μία μάσκα γελαστή. Μία μάσκα όμως, και τίποτε περισσότερο.

Ο κόσμος ώστόσο άνέντευσε. Και άνέντευσε έπειδή πίστεψε πως πρα-γματοποιήθηκε ένα σοδαρό θήμα προς την παγίωση της ειρήνης, μολονό-τι δέν είχε προωθηθή, προς τή λύση του, κανένα από τά μεγάλα και βα-σανιστικά προβλήματα. Χαιρέτησε, σ' αύτά τά χαμόγελα και τις έγκαρδι-ότητες της Γενεύης, την άναδίωση του στοιχείου ά ν θ ρ ω π ο ς. Υπαψία-στηκε πως οι Σοδιετικοί, κουρασμένοι, άποκαμμένοι και παίζουν επί τριάντα χρόνια τό ρόλο της κουρδισμένης ύβριστικής και προκλητικής σταλινικής μαριονέτας, άπεφάσαν να κινήσουν σαν άνθρωποι και όχι σαν ένεργούμενα. Πως άποσταλινισμός έσήμανε έπιστροφή στον άνθρωπισμό.

Δέν είναι διάλου άπίθανο παρόμοια άχτίδα φωτός να θαμποχάραξε στις συνειδήσεις της συλλογικής ήγεσίας. Άλλά δέν μπόρεσε να τήν φωτίση. Οι άνθρωποι είναι δεσμώτες της Ιστορίας τους. Άν ό Στάλιν ήταν όπας άκριβώς τόν ζωγράφισε ό Κρούστσεφ στο 20ό συνέδριο του Κομμουνιστι-κού Κόμματος, τά όργανα της σταλινικής έγκληματικότητας είναι οι ση-μερινοί κατηγοροί και άρνητές του. Οι εύθνης που δαρύνουν τόν Στάλιν, οι ίδιες και χειρότερες δαρύνουν κι αύτούς. Δέν ήταν μόνον συνεργοί του, αλλά συναυτουργοί.

Άν είναι αληθινά χαλύδβινος ό νόμος της συνηθείας, τότε οι σημερινοί δημόσιοι κατηγοροί του Στάλιν, που συνεκυβέρνησαν μαζί του, που συν-έγκλημάτησαν, δέν είναι φυσικό και λογικό από δική τους και μόνο πρω-τοβουλία να θελήσουν ν' αλλάξουν μία κυβερνητική μεθοδολογία, που τούς έχει γίνει αίμα, και σάρκα, και δίωμα. Όταν επί τριάντα χρόνια κυβέρ-νησαν δικτατορικά, άπολυταρχικά, είναι άπίθανο ψυχολογικά να μπορέ-σουν οι ίδιοι άνθρωποι να κυβερνήσουν, παραχωρώντας στο λαό δημο-κρατικές έλευθερίες. Είναι ψυχολογικά άπαράσκευοι ν' άκούνη δημόσιες έ-πικρίσεις, ν' άντικρύζουν έξεγέρσεις, να συναντούν τόν έλεγχο σε κάθε τους δήμα.

Άν ήταν δέβαιοι πως μπορούν να συνεχίσουν τή σταλινική μεθοδολο-γία, θά τή συνέχιζαν, γιατί τούς ήταν και πιο γνώριμο έργαλείο και πιο χοντροειδές.

Γνήσιοι όμως μαθητές του Στάλιν και σάρκα από τή σάρκα του, δέν μπορούσαν ειλικρινά να ποθούν μίαν άλλιαγή τρόπον και μεθόδον, που ήξεραν πολύ καλά πως έγκυμονούσε κινδύνους και δέν μπορούσαν νάχουν προτίμηση σ' αύτήν.

Δέν ήταν λοιπόν αύτοι που προτίμησαν την άλλιαγή, αλλά οι λαοί της Σοδιετικής Ένώσεως, στους όποιους την είχαν ύποσχεθή ό ίδιος ό Στά-λιν, κατά τις τραγικές ώρες του πολέμου, όταν ζητούσε θυσίες από τούς ύπηκόους του και ήταν ύποχρεωμένος να ύποσχεθή άνταλλάγματα. Ο πό-λεμος τέλειωσε και ό Στάλιν λησμόνησε τις ύποσχέσεις του. Ο θάνατός του όμως έκαμε πιο άπαιτητικό τόν έμπαιγμένο λαό. Ήταν ή στιγμή πρόσ-φορη για τέτιες άπαιτήσεις. Ο νόμος τών έπιγόνων, που έξασθενεί την ήγεσία, είχε άρχισι να λειτουργή. Έπρεπε λοιπόν ν' άνανεωθούν οι ύ-ποσχέσεις, και ν' άνανεωθούν κατά τρόπο που να μην έκθέσει σε κίνδυνο τή συλλογική ήγεσία τών έπιγόνων. Και ό δρόμος ήταν ένας και μόνος: Ν' άντιγραφούν πάλιν οι τρόποι του Στάλιν.

Να μη σκορπίσουν ύποσχέσεις, ήταν άδύνατο, για τούς έξής λόγους.

1. Ο λαός είχε πληρέστατα συνειδητοποιήσει πως είχε γίνει θύμα έμ-παιγμού της ήγεσίας του.

2. Η συνείδηση αύτή είχαν έπεκταθή σε τόσο βαθμό στα κομμουνι-στικά κόμματα του έξωτερικού, ώστε άνεπιφύλακτες άκούγονταν οι κρί-σεις πως ή Μόσχα με τά κυνικά της ψευδή έδικαίωσαν τόν τιτοισμό.

3. Η μεθόδος της τρομοκρατίας είχε ξεπεράσει σε τέτιο βαθμό και τά πιο ύπερβολικά όρια, ώστε οι λαοί της Σοδιετικής Ένώσεως είχαν δ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 13



ΑΙ·ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ: Νικητής στις έκ-λογές και στην μάχη της ειρήνης.



ΝΕΧΡΟΥ: "Αν φιλοσοφούσαν οι βα-σιλείς... άν βασίλευαν οι φιλόσοφοι."



ΓΚΥ ΜΟΛΛΕ: 'Ιμπεριαλισμός ενός νεωτέρου «σοσιαλιστικού» τύπου.



ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ: Φιλομειδής και φι-λειρηνικός... Άλλά και ή Ούγγαρία;



ΝΙΚΟΛΑ·Ι· ΜΠΟΥΑΓΚΑΝΙΝ: Δια-χύσεις και «τηλεκατευθυνόμενος».



ΤΣΟΥ-ΕΝ-ΛΑ·Ι·: "Ο άναρρωνύων γί-γας προτιμά τό δρόμο της καμήλας."



ΗΝΤΕΝ: Τό ρούμι της 'Ιαμαϊκής, παρηγορία της οικτρής άποτυχίας.



ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ: "Ο πιο φρόνιμος λαός του κόσμου είναι οι...Γερμανοί

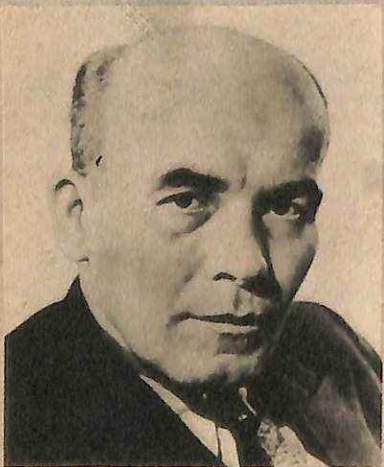


ΙΜΠΕ ΝΑΓΚΥ: "Όποιος διάζειται σκοντάφτει... 'Ιδίως στην πολιτική."

ΝΑΣΕΡ: Τὰ δέντρα που ριζώνουν βαθειά ξεριζώνονται πολύ δύσκολα.



ΓΚΟΜΟΥΛΚΑ: Βήμα-βήμα...Για τὸν κομμουνισμό ἢ γιὰ τὴν Πολωνία;

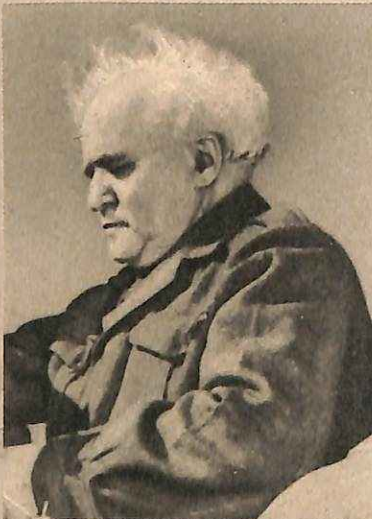


ΜΠΑΤΛΕΡ: 'Αντικατέστησε τὸν «κουρασμένο» κ. Ήντεν. Προσωρινά;



ΤΙΤΟ: Βραδυφλεγής δόμβα μέ-σα στὸ Σιδηρένιο Παραπέτασμα.

ΜΠΕΝ ΓΚΟΥΡΙΟΝ: Δὲν ἔμαθε ντὶ οἱ κατατρεγμένοι εἶναι συμπαθεῖς;



ΓΙΑΝΟΣ ΚΑΝΤΑΡ: Αἱ χεῖρες, χεῖ-ρες 'Ησαῦ. ἡ φωνή, φωνή 'Ιακώβ.



ΝΤΑΛΛΕΣ: "Ενας ἄλλος ἄρρω-στος. 'Ο κόσμος ἀνησύχησε ἄραγε;



ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 10)

τὰ ἀντιαμερικανικά αἰσθήματα, πού συνέχουν τοὺς λαοὺς της καὶ νὰ ἐμ-πνεύση ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ καχύποπτα κράτη τοῦ ἀφρικανοασιατικοῦ χώ-ρου; Τὸ μέλλον θὰ τὸ δείξει.

11. 'Η λυδία λίθος διὰ τὴν Κομμουνιστικὴν Αὐτοκρατορίαν ὑπῆρξεν ἡ οὐγγρική ἐπανάστασις. Αὕτῃ ἀπεκάλυψε εἰς τὰ ὅμματα ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τὴν βαθεῖαν ἐσωτερικὴν κρίσιν τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη εἰς τὸ ἐν ἑκτον τῆς γῆς διὰ τῆς μπολσεβίκικῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1917 καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς 'Ανατολικῆς Εὐρώπης, διὰ τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ, μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον. Πρόδρομοι ἐνδείξεις τῆς κρίσεως αὐτῆς ὑπῆρξαν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Διαρκούντος ἀκόμη τοῦ πο-λέμου, οἱ Οὐκρανοὶ εἶχαν δεχθῇ μὲ ἄρτον καὶ ἄλας τὰ χιτληρικά στρατεύ-ματα. Μετὰ τὸν πόλεμον καὶ εἰς τὴν Οὐκρανίαν καὶ εἰς ὠρισμένας ἐκ τῶν δορυφόρων χωρῶν ἀνεπτύχθη ἀνταρτικὸν κίνημα κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος. Τὸν 'Ιούλιον τοῦ 1953 —τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν— ἐσπαιώθη ἡ ἐξέγερσις τῆς 'Ανατολικῆς Γερμανίας, μὲ ἀκτινοβο-λίαν καὶ εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν. Μέσα εἰς τὴν Σοβιετικὴν 'Ενωσιν ἐπέκράτει δυσφορία, ἀπάθεια καὶ ἀμφιβολία.

'Αποτέλεσμα τῆς μονίμου αὐτῆς κρίσεως ὑπῆρξεν —ἐπειτα ἀπὸ τριετῆς ψηλαφῆσαι καὶ διαταγῶν— ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐπιγόνων καταγγελία τοῦ σταλινισμοῦ καὶ τοῦ δημιουργοῦ του, ὁ ὁποῖος κατεκρημνίσθη ἀπὸ τὸν 'Ο-λυμπόν τοῦ ἀλαθῆτος κατὰ τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε., ἀπὸ συνήθε-τον Φεβρουάριον τοῦ 1956. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ τακτικὸν ἐλιγμῶν, ἀλλὰ περὶ σκληρὰς ἀνάγκης. Οἱ ἐπίγονοι ἠλπίζαν ὅτι διὰ τῆς ἀποδοκιμασίας τοῦ σταλινισμοῦ καὶ τῶν ἐγκλημάτων του καὶ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ὠρισε-μων ἐκ τῶν θυμάτων του θὰ κατάρθωναν νὰ διατηρήσου· τὴν ἐνότητα τῆς κληρονομηθείσης αὐτοκρατορίας, νὰ συμφιλιώσουν τὰς μάζας τῆς μητροπό-λεως καὶ τῶν δορυφόρων πρὸς τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὸς καὶ ν' αὐξήσουν τὴν πρὸς τὰ ἔξω ἀκτινοβολίαν του. Τὸ ἐγγεῖρημα ἦτο τολμηρὸν καὶ αὐτὶ ν' ἀμβλύνῃ τὴν κρίσιν, τὴν ἤρυνε καὶ τὴν ἐπετάχυνε.

'Εκτοτε, ραγδαία ἐπικολούθησαν τὰ γεγονότα. Τὸν 'Ιούλιον ἐξερρά-γησαν αἰματηρὰ ταραχαὶ εἰς τὸ Πόζναν τῆς Πολωνίας διπλοῦ χαρακτήρος: ἀντικομμουνιστικοῦ καὶ ἀντιρωσικοῦ. Τὸν 'Οκτώβριον νέαι ταραχαὶ εἰς τὴν Βαρσοβίαν καὶ εἰς ἄλλας πολωνικὰς πόλεις ἐπανεφάνησαν ἐπὶ σκληρῆς τὸν Γκο-μουλκα, ὁ ὁποῖος εἶχε διαχθῇ καὶ φυλακισθῇ ἐπὶ ἐθνικῷ κομμουνισμῷ, ἀ-πῆλλεξαν τὴν Πολωνίαν ἀπὸ τὸν Ρώσον ἐγκαυλάειν τὸν Ροκοσόφσκου καὶ ἡ-νάγκασαν τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὸς καὶ τοὺς Ρώσους νὰ προβοῦν εἰς ἀθρόας παραχωρήσεις πρὸς τὸν λαόν —ἠθικῆς, πολιτικῆς, οικονομικῆς καὶ ἐθνικῆς φύσεως.

Ταυτοχρόνως σχεδὸν καὶ ἐνῶ ἡ πολωνικὴ κρίσις διήνυε τὸ δραματικώ-τερον στάδιόν της, ἐξερράγη ἡ οὐγγρική ἐπανάστασις (23 'Οκτωβρίου), ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερον, μετὰ τὴν μπολσεβίκικὴν ἐπανάστα-σιν τοῦ 1917, κοινωνικὸν γεγονός. Ποτὲ ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν ἐπέ-δειξε τόσην ἐνότητα ἑνα ἔθνος εἰς τὴν διεκδικήσιν τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς κοι-νωνικῆς ἐλευθερίας του. 'Ολαί αἱ τάξεις —ἐργάται, ἀγρόται, διανοούμε-νοι, στρατός, διοικητικοί, πολιτικοί— καὶ ὅλοι αἱ παρατάξεις —σοσι-αλισταί, κομμουνισταί, προοδευτικοί, συντηρητικοί, καθολικοί— ἠγωνίσθη-σαν ἐπὶ ἑβδομάδας μ' ἐκθαμβωτικὸν ἥρωισμόν διὰ ν' ἀντικαταστήσουν τὸν κομμουνισμόν μὲ ἑνα νέον ἐλεύθερον σύστημα. 'Η ἐπανάστασις τοῦ οὐγγρι-κοῦ ἔθνους συνετρίβη κτηνωδῶς ἀπὸ τὸν σοβιετικὸν στρατόν. Τὸ πρόβλημα ὅμως πού ἔθεσε παραμένει. Καὶ ἡ Σοβιετικὴ 'Ενωσις ὑπέστη πανωλεθρίαν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

'Η ὥμῃ καὶ ἀπάνθρωπος σοβιετικὴ ἐπέμβασις κατὰ τοῦ οὐγγρικοῦ ἔ-θνους ἀπεκάλυψε νέας ἀδυναμίας τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος. Κατὰ τὴν διάρκειάν της, ἐπανελημμένως μονάδες τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ καταστολῆς προσεχώρησαν εἰς τοὺς ἐπανάστατας, μολοντὶ ἦσαν ἐμπιστοὶ δυνάμεις κρούσεως. Καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ ἠνάγκασε τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτας νὰ με-ταφέρουν μογγολικά καὶ ἀσιατικά στρατεύματα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Εὐρώ-πης διὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸν «σοσιαλισμόν». Μέγα μέρος τῶν ἀνὰ τὸν κό-σμον κομμουνιστῶν καὶ συνοδοιπόρων ἐδοκίμασε πραγματικὴν φρίκασιν διὰ τὴν ρωσικὴν κτηνωδίαν καὶ ὑπέστη ἀληθῆ συγκλονισμόν ἀπὸ τὸν ἀποκαλυ-πτικὸν χαρακτήρα τῆς οὐγγρικῆς ἐπανάστασεως. 'Εκατομμύρια σήμερον ἀνθρώπων, πού ἦσαν στελέχη ἢ φίλοι τοῦ κομμουνισμοῦ, διέρχονται μίαν βαρύναν κρίσιν συνειδήσεως, ὀλίγους μόνον μῆνας μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἐφιαλτικῆς ἀπάτης τοῦ σταλινισμοῦ. Τὰ ἐκτός τῆς αὐτοκρατορίας κομ-μουνιστικά κάμματα αἰσθάνονται ἑαυτὰ ἐν ἀτιμωτικῇ ἀπομονώσει.

Εἰς τὰς δορυφόρους χώρας τὰ σοβιετοσυντηρήτα καθεστῶτα ἐντείνου-ν τὴν τρομοκρατίαν καὶ τὰ σοβιετικά στρατεύματα ἐγκαθίστανται εἰς ὅλα τὰ νευραλγικά σημεῖα. Μέσα εἰς τὴν Σοβιετικὴν 'Ενωσιν οἱ φοιτηταὶ καὶ οἱ διανοούμενοι ἀπαγκιστρῶνται ἐκδηλωτικῶς ἀπὸ τὴν ἰδεολογικὴν κηδεμονίαν τοῦ κόμματος (πὺ ἀντιπροσωπεύει τὰ 3% τοῦ πληθυσμοῦ). Εἰς τὰς Βαλ-τικὰς χώρας, ἐνσωματωμένως ἀπὸ τοῦ 1940 εἰς τὴν Σοβιετικὴν 'Ενωσιν, προκηρύξεις καὶ ἐπιγραφαὶ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Ρώσους δυνάστας νὰ φύγουν.

'Η οὐγγρική ἐπανάστασις σημαίνει τὴν ἀρχὴν τοῦ τέλους τοῦ κομμου-νισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη ἀνίκανος νὰ ἐπιλύσῃ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα, διότι κατήργησε τὴν ἐλευθερίαν. Δὲν σημαίνει ἐπιστροφήν πρὸς τὸν καθυστε-ρημένον καπιταλισμόν καὶ πολὺ ὀλιγώτερον πρὸς τὸν φεουδαλισμόν. 'Ακόμη καὶ ὁ ἐθνικὸς κομμουνισμὸς τοῦ Τίτο καὶ τοῦ Γκομουλκα πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μεταβατικὸν στάδιον, διότι βασικῶς δὲν ἡμωρεῖ νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια τοῦ κομμουνισμοῦ —ὁλοκληρωτικὸν εἰς τὴν φύσιν του καὶ ὡς ἐκ τού-του ἀντιφαστικόν. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός ὅτι ὁ Τίτο, ὁ ὁ-ποῖος ἤγειρε πρῶτος τὴν σημαίν τοῦ ἐθνικοῦ κομμουνισμοῦ (ἀπὸ τοῦ 'Ιουνίου τοῦ 1948), ἔσπευσε νὰ στραγγαλίῃ τὴν φωνὴν τοῦ διαπρεποῦς συνεργάτου του Τζιλας, μόλις αὐτὸς ὤμίλησε περὶ ἐλευθερίας, ἐκ φόβου μη-πως τὸ καθεστὸς του (πὺ ἀντιπροσωπεύει τὰ συμφέροντα μιάς αὐταδυ-νάμου γραφειοκρατίας) ἀρχίσῃ νὰ σείεται ἐκ τῶν κάτω.

111. 'Η κρίσις τῆς Κομμουνιστικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπως ἀπεκαλύφθη διαρκούντος τοῦ 1956, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν οὐγγρικήν ἐπανάστασιν, δη-

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 44

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 11)

ριστικά ξεπεράσει τὸν κύκλο τοῦ φόβου καὶ εἶχαν περάσει στὸν ἐπικίνδυ-νο κύκλο τῆς ἀπᾶθείας.

4. Τὸ σιδηρὸν παραπέτασμα δὲν ἦταν τόσο ἀδιapέραστο ὅσο εἶχε νομισθῇ καὶ ἡ σοβιετικὴ νεολαία πού σπουδάζει, καθὼς καὶ ἡ νέα ἰντελιγ-γέντσια πληροφορήθηκαν, ἐπὶ τέλους, πὺς ἡ στάθμη τοῦ ἐργαζομένου στὴ Δύση ἦταν ἀνώτερη ἀπὸ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ Σοβιετικοῦ ἐργάτη καὶ πὺς τὰ συμφέροντα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος δὲν ταυτίζονταν μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων, ὅπως διακηρύττου-ν τὰ Κομμουνιστικά Κόμματα. 'Εμαθῶν πὺς τὸ μετρὸ δὲν ἦταν μονοπώλιο τῆς Μόσχας καὶ τραγουδοῦσαν σκοποὺς πού μετέδιδον οἱ ἑξέες ραδιοεκπομπές. Προτιμοῦ-σαν τὴν τζάζ ἀπὸ τὴς κομμουνιστικὰς ἀριες.

Τὴ μετασταλινικὴ συλλογικὴ ἡγεσία τὴν ἀνησυχούσαν ὅλα αὐτά, ἀλ-λὰ ἐκεῖνο πού τὴν ἀνησυχούσε περισσότερο ἦταν τὸ πέρασμα τῆς λαϊκῆς ψυχολογίας ἀπὸ τὸν κύκλο τοῦ φόβου, στὸν κύκλο τῆς ἀπαθείας. Καὶ εἰ-ναι γνωστὸ πόσο φοβερὸς γίνεται ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού θ' ἀ-ψηφιστῇ τὴ ζωὴ του, περιφρονώντας τὸ θάνατον. 'Η τρομοκρατία παύει νᾶχη ὅποιαδήποτε ἀποτελεσματικότητα.

'Εκεῖνο πού συνέλαβε ἡ συλλογικὴ ἡγεσία, ἦταν πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ δώ-ση ψυχολογικὰς διεξόδους. Χρειαζόταν ἑνα ἐξίλαστήριο θῦμα. Κι αὐτὸ δὲν μπορούσε νάβει ἄλλος ἀπὸ τὸν πῶς μιστὸ ἀνθρώπο, τὸν 'Ιωσήφ Στάλιν.

Οἱ ὕβρεις μὲ τὴς ὁποῖες ἔλυσε ὁ Νικήτα Κροῦστσεφ τὸν πολιτικὸν του γεννητόρα ἦταν οἱ ἴδιες πού θὰ ἐξετομίαν διακόσια ἑκατομμύρια Ρώ-σων, ἂν ἦσαν ἐλεύθερα νὰ τὸ πράξουν. 'Επειδὴ ὅμως δὲν συνέφερε στοὺς ἐπιγόνους νὰ εἶναι ἐλεύθεροι, ὅσο δὲν συνέφερε καὶ στὸν Στάλιν, ἡ συλ-λογικὴ ἡγεσία, οἱ ἐπίγονοι δηλαδὴ, διὰ στόματος Κροῦστσεφ, προδρό-μησαν τὸ σοβιετικὸ λαὸ καὶ εἶπαν αὐτοὶ ὅσα θὰ ἔλεγεν ἐκεῖνος. Γίνανε στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ ἐκφραστὴ τῶν βαρύνων τὸν σκέψαν καὶ τῆς ἐπιτα-κτικῆς τους ἀνάγκης νὰ γκρεμίσουν τὸ εἶδωλο τοῦ τέρατος πού εἶχαν ὑ-ποχρεωθῇ, ἐπὶ τριάντα χρόνια, νὰ λατρεύουν σὰν θεοῖτα.

Τὸ εὔρημα θὰ εἶχε ὁλοκληρωτικὴ ἐπιτυχία ἂν εἶνε διατυπωθῇ ἀπὸ τὸ στόμα ἄλλου ἀνθρώπου. Τὸ Τρότσκι, λ.χ., ἡ κάποιοι ἀντικομμουνιστοῦ. 'Απὸ τὰ χεῖλη ὅμως ἐκείνων, πού ἐπὶ τριάντα χρόνια στάθηκαν ὑπεύθυ-να ὅργανα τοῦ σταλινικοῦ ὀργίου, τὸ εὔρημα ἦρθε τῇ μορφῇ κινικοῦ πα-ραδόξου. Γιὰ τοῦτο ἡ συλλογικὴ ἡγεσία δὲν ἀρκέστηκε σ' αὐτὸ. Τὸ εὔρη-μα χρησιμοποιήθηκε σὰν βάθρο τῆς νέας οἰκοδομῆς καὶ ἀπὸ κεί καὶ πέρα ἀρχισαν νὰ προβάλλωνται τὰ νέα στοιχεῖα.

1ο 'Η ἀπομάκρυνσις τοῦ φόβου ἐνὸς νέου πολέμου. Τὸν παγκόσμιον πό-λεμον τὸν φοβάται ὁ ρωσικὸς λαός, ὅπως τὸν τρέμει καὶ ἡ πολιτικὴ ἡγε-σία του. Οἱ μελετητῆς τῶν κομμουνιστικῶν Γραφῶν δὲν ξεχνοῦν τὴν ὑπο-θήκη τοῦ Λένιν, ν' ἀποφεύγουν μὲ κάθε θυσία τὸ μ.ε.γ.α.ι.μ.α. 'Οχι μεγάλοι πόλεμοι, ἀλλὰ τοπικὲς ἀναταραχῆς καὶ ἐπανάστασεις κ' ἐσωτερικῆς φθορᾶς καὶ διάδωσις τῶν δημοκρατιῶν. 'Ο ψυχρὸς πόλεμος εἶχε φοβίσει τοὺς Ρώσους, πού τὸν λογάρισαν πάντα σὰν τὸν προθάλαμον τοῦ θερμοῦ, καὶ ἡ ὑψηλὸ ἐπίπεδο διέσκεψη τῆς Γενεύης τοῦ 'Ιουλίου 1955, πού εἶχε προ-ηγούμενως ἐπιβιώσει ὁ Κροῦστσεφ, ἂν δὲν ἔλυσε τὰ προβλήματα πού χω-ρίζουν τὴν 'Ανατολὴ ἀπὸ τὴ Δύση, λογαριάστηκε ἀπὸ τὴ συλλογικὴ ἡγε-σία πὺς θερμαίνει τὴν περίοδο τοῦ ψυχροῦ πολέμου. Τὸ νόημα καὶ τὰ λό-για τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας ἦταν πὺς ὑπάρχουν δέδια σοβαρῆς διαφο-ρῆς μὲ τὴ Δύση, ἀλλὰ οἱ διαφορῆς αὐτῆς μποροῦν νὰ λυθοῦν φιλικὰ καὶ νὰ παγιωθῇ ἡ συνύπαρξις τῶν δύο κόσμων.

2ο Τὸ ἐκτὸ κατὰ σειρά πενταετὲς σχέδιο (1956—1960) πού παρου-σίασε ὁ στρατάρχης Μπουλγκάνιν, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῶν Ρωσικῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν στὴς 21 Φεβρουα-ρίου στὸ 20ὸ Συνέδριον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς 'Ε-νώσεως, θάπρεπε νάβει ἡ λυδία λίθος τῆς Νέας Σοβιετικῆς Πολιτικῆς. 'Η ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶναι προέκτασις τῆς ἐσωτερικῆς. Καὶ οἱ φιλερηνικῆς ἐπαγγελίες τῶν ἐπιγόνων καὶ οἱ ἐξαγγελίες τάσεων πρὸς πολιτικὴν πε-ρισσότερον φιλελεύθερη, παραμένουν λόγια προπαγάνδας γιὰ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ κατανάλωσι, ἂν ἡ οικονομικὴ πολιτικὴ δὲν δεδαιώσῃ τὸν λόγον τὸ ἀληθές.

'Η συλλογικὴ ὅμως ἡγεσία τῶν ἐπιγόνων στάθηκε, στὸν τομέα αὐτόν, πολὺ φειδωλὴ σὲ πληροφορίες. Οἱ «Οἰκονομικῆς κατευθύνσεις» πού δημο-σίευσε σὲ ἑξῆ σελίδες τῆς ἡ «Πράβδα» καὶ πού δημοσιεύθηκαν γαλλικά σ' ἑνα φυλλάδιο 66 σελίδων, δὲν εἶναι καθόλου ἀποκαλυπτικῆς. Γιατί, ἐνῶ γιὰ τὸ δεύτερον πενταετὲς σχέδιο δημοσιεύθηκε ἑνας τόμος 739 σελίδων καὶ γιὰ τὸ τρίτον, τόμος 238 σελίδων, γιὰ τὸ ταρινὸ πενταετὲς δὲν εἶδε τὸ φῶς παρὰ ἑνα φυλλάδιο 66 σελίδων. Αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ πείσῃ ὅσους ζητοῦν στὰ οικονομικά μέτρα νὰ διακρίνουν τοὺς πραγματι-κοὺς πολιτικοὺς προσανατολισμούς, πὺς ἡ διαλεύκανσις αὐτῆς εἶναι ἀδύ-νατη μὲ τὰ στοιχεῖα πού οἱ ἐπίγονοι ἐπέτρεψαν νὰ δημοσιευθοῦν.

Ἀν συγκρίνῃ κανεῖς τὴς κατευθυντήριες γραμμῆς τοῦ ἑκτου πενταετοῦς μὲ τὸ προηγούμενον, τὸ πέμπτον, θὰ διαπιστώσῃ πρῶτα - πρῶτα, πὺς, ἐνῶ στὸ προηγούμενον γινόταν ξεχωριστὴ μνεία γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῆς οἰκονομίας σὲ κάθε μία ξεχωριστὰ ἀπὸ τὴς ὁμοσπονδίες δημοκρατίες, στὸ ταρινὸ γί-νεται ἐδῶ καὶ κεί σποραδικὴ μνεία, χωρὶς συστηματικὴ ἀνάπτυξη.

Τὸ μόνον οὐσιαστικὸν νέο στὸ καινούργιον πενταετὲς σχέδιο εἶναι οἱ πα-ράγραφοι πού ἀναφέρονται στὴν χρησιμοποίησι τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας σὲ εἰρηνικά ἔργα μὲ τὴν κατασκευὴ ηλεκτρικῶν σαντρὸν παραγωγικῆς δυναμ-ικότητος 2500000 κιλοβάτ καὶ κατασκευῆς ἐνὸς παγοθραυστικοῦ ἀτομο-κινήτου.

'Εκεῖνο ὅμως πού παραμένει ἰσχνὸ καὶ σκοτεινὸ σ' αὐτὴ τὴν ἐκθεσὴ εἶ-ναι ὁ τομέας τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, ὅπου πάντοτε συνάντησαν δυσκο-λίες οἱ Σοβιετικοὶ προγραμματιστές.

Ἀπὸ τὰ ἰσχνὰ αὐτὰ στοιχεῖα δὲν μποροῦν νὰ θεμελιωθοῦν σοβαρὰ πο-λιτικά συμπεράσματα. Γιὰ τοῦτο οἱ μελετητῆς τῶν σοβιετικῶν πολιτικῶν πραγμάτων εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπογραμμίζουν ὅλες τὴς ἐκδηλώσεις τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας, πού βρίσκονται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴς φιλομεριδεῖς ἐπαγ-γελίες τους.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 44



ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ τοῦ Νοεμβρίου ἔδωσαν τὴ νίκη καὶ τὴν ἐξουσία γιὰ τὰ ἐπόμενα 4 χρόνια, στὸ Ρεπουμπλικανικὸ Κάμμα.

Ο ΑΠΡΙΑΝΣ, μὲ τὴν ἐπίσκεψι τῆς «συλλογικῆς ἡγεσίας» στὸ Λονδίνο, ἦταν ὁ μῆνας τῶν ἀγγλοσοβιετικῶν ἐρώτων. 'Ο Νοέμβρης ἐμάρανε τ' ἀνθρ



ΗΛΘΑΝ, ΕΙΔΑΝ, ΑΠΗΛΘΑΝ. Οἱ "Ἀγγλοι στρατιῶτες δὲν κρύβουν τὴ χαρὰ τους πού ἐγκαταλείπουν τὸ Σουέζ καὶ ἐπιστρέφουν στὴν πατρίδα.





Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Κων. Καραμανλής, κατά την επίσκεψή του στο Βελιγράδι, και ο πρόεδρος της Γιουγκοσλαβίας στρατάρχης Τίτο.

(Ηνωμένοι φωτοεπάρτες)

(Ηνωμένοι φωτοεπάρτες)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΓΕΥΜΑ που δόθηκε στο προεδρικό μέγαρο του Βελιγραδίου, προς τιμήν του Έλληνα πρωθυπουργού. Στη φωτογραφία μας, η κυρία Καραμανλή μετά του προέδρου της Γιουγκοσλαβίας, Τίτο.



Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ



ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η αναζωογόνησις της Ατλαντικής Συμμαχίας

• Το γεγονός ότι η παρούσα σύνοδος του Ατλαντικού Συμβουλίου συνήλθε την επαύριον της κρίσεως, της προσέδωσε ασυνήθως ιδιόζουσαν σημασίαν.

Συσταθείσα ή Ατλαντική Συμμαχία υπό το αντίπαλον σοβιετικόν δέος, ούδέποτε ήδυνήθη να υπερβή το στάδιον της απλής στρατιωτικής συμμαχίας, υπό αμερικανικήν ήγησην. Η μετά τον θάνατον του Στάλιν εξαπολυθείσα ρωσική πολιτική του μειδιάματος και της ειρηνικής συνυπάρξεως, εύκολως εδρεν απήχησιν μεταξύ των μελών της συμμαχίας, ή οποία διεθιβρώσκετο υπό των έσωτερικών αντινομιών των αντιθέτων πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων. Το κυπριακόν εις Ελλάσονα λόγον και ή επίθεσις έναντίον της Αιγύπτου εις μείζονα, εκλόνισαν σχεδόν εκ θεμελίων τον Οργανισμόν, εις βοήθειαν του οποίου έσπευσεν αρνητικώς ή ρωσική επέμβασις εις Ούγγαριαν και θετικώς, μετά την άνευ θρων συνθηκολόγησιν των Αγγλογάλλων, ο κ. Φόστερ Ντάλλες.

Πράγματι, ο Αμερικανός ύπουργός επανέφερε την τάξιν και χωρίς να έκταθ ή εις άσκόπους πλέον έπιτιμήσεις εδήλωσεν άπεριφράστως ότι το ΝΑΤΟ παραμένει ως πολιτική και στρατιωτική συμμαχία, ούδόλως δεσμεύουσα την χώραν του, ή οποία έχει παγκοσμίους ευθύνas εις την λήψιν γενικωτέρας σημασίας διπλωματικών αποφάσεων. Ούτω ή έπιδιωκομένη, υπό των Αγγλογάλλων κυρίως, μετατροπή του ΝΑΤΟ εις όργανον άσκήσεως κοινής πολιτικής εις παγκόσμιον κλίμακα απέτυχε, διότι ή Αμερική διά λόγους άρχής αντιτίθεται κατά του άποικισμού και δέν δύναται έξ άλλου ν' άγνοήση τά άραβικά και άσιατικά κράτη.

Παρά ταύτα, ή υιοθέτησις του πορίσματος της Ε' Επιτροπής των τριών Σοφών, πρέπει να θεωρηθ ή ως θετική πρόοδος διά την ζωήν του Οργανισμού, διότι προβλέπεται ή συνεργασία των μελών επί του πολιτικού, οικονομικού, έπιστημονικού και έπιμορφωτικού πεδίου, νοουμένη θεβαίως έντός καθαρώς ευρωπαϊκών πλαισίων.

Ετερον σημείον είναι ή απόφασις του Συμβουλίου όπως πάσαι αι πολιτικά μεταξύ των μελών διαφοραί εξετάζονται κατά πρώτον υπό του Συμβουλίου, ώστε ν' αποφεύγηται ή προσφυγή εις άλλους διεθνείς οργανισμούς. Προς τον σκοπόν τούτον, μάλιστα, αναγνωρίζεται αυτεπάγγελτος άρμοδιότης εις τον γενικόν γραμματέα του ΝΑΤΟ, να έπεμβαίνη, συγκροτών έν ανάγκη τριμελή έπιτροπήν εκ των μελών, μεταξύ των έν αντιδικία κρατών, προσφέρων τάς καλās ύπηρεσίας του ή μεσολάθσιν προς εξεύρεσιν λύσεως. Την απόφασιν ταύτην, ως γνωστόν, υπέγραψε και ή Ελλάς, ρητώς όμως έπιφυλαχθείσα διά την έκκρεμούσαν ήδη προσφυγήν μας εις τά Ην. Έθνη. Ός συνάγεται εκ της απόφάσεως, ούδέν άποκλείει όπως τά ένδιαφερόμενα μέρη καταφύγουν και εις άλλους οργανισμούς, έν περιπτώσει άποτυχίας των υπό του Οργανισμού προβλεπομένων μεσολαθητικών προσπαθειών.

Τέλος δύναται να θεωρηθ ή ένίσχυσις του Οργανισμού ή έκλογή ως γενικού γραμματέως του Βέλγου ύπουργού των Έξωτερικών κ. Σπάακ, ο οποίος, ως προσωπικότης διεθνούς δλκής και κύρους, ασφαλώς θα θέση την σφραγίδα του επί των αποφάσεων του Συμβουλίου, του οποίου άλλωστε θα προεδρεύη μόνιμως.

ΤΕΡ ΠΗΛ.

ΕΛΛΑΣ :

• Κατά τρόπον άσυνήθη εις τά διπλωματικά χρονικά κατέφθασεν άπροόπτως εις Αθήνας ο Βρεταννός ύπουργός των Άποικιών κ. Μπόυντ, συνοδευόμενος υπό του πρεσβευτού κ. Πήκ και άνωτέρων ύπαλλήλων του Φόρεϊν Όφφισ, διά να έπιδώση εις την έλληνικήν κυβέρνησιν τό σχέδιον Συντάγματος διά την Κύπρον του λόρδου Ράντκλιφ. Ο προπαγανδιστικός αυτός αίφ-

νιδισμός, μοναδικός σκοπός του οποίου είναι να έξουδετερώση την σημασίαν της έλληνικής προσφυγής εις τον ΟΗΕ, δέν προκατέλαβε τον κ. Καραμανλήν. Αφού έδέχθη τον Αγγλον ύπουργόν και «παρέλαθε» τό σχέδιον, ο πρόεδρος της κυβέρνησεως συνεκάλεσε Υπουργικόν Συμβούλιον και κατόπιν όμοφώνου αποφάσεως απέρριψε τάς βρεταννικάς «προτάσεις».

Τό σχέδιον άποκλείει την αυτοδιάθεσιν. Άλλά και ή προβλε-

πομένη αυτοκυβέρνησις μόνον ως άπάτη χαρακτηρίζεται. Διότι α) ή κυπριακή Βουλή μόνον συμβουλευτικόν χαρακτήρα θα έχη. β) Η κυβέρνηση θα διορίζεται από έξωκοινοβουλευτικά μέλη κατά την κρίσιν του Άρμοστού και θα είναι υπεύθυνος μόνον έναντι αυτού. γ) Αι έξωτερικάι σχέσεις, αι ένοπλοι δυνάμεις και ή έσωτερική άσφάλεια θα είναι εις χείρας του κυβερνήτου, ο οποίος άλλωστε έχει και τό δικαίωμα του θέτο έναντίον της Βουλής.

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ :

• Πρό του κινδύνου καταρρέσεως της ευρωπαϊκής οικονομίας και άφου απέσπασε την εκένωσιν του αλγυπτιακού εδάφους, ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ διέταξε την άποστολήν πεντελαίων Απαντών εις δραματικήν έκκλησίαν της βρεταννικής κυβέρνησεως, έθεσεν εις την διάθεσιν της πιστώσεις άνερχομένης εις πλέον του ένός δισεκατομμυρίου δολλαρίων διά ν' αποφευχθ ή οικονομική καταστροφή.

• Φαίνεται ότι αι προτάσεις άφ' οπλισμού της 17ης Νοεμβρίου του στρατάρχου Μπουλγκάνιν μελετώνται σοβαρώς υπό των άρμοδίων αμερικανικών υπηρεσιών και του ειδικώς έντεταλμένου κ. Στάσεν. Ο πρόεδρος φέρεται αποφασισμένος να δεχθ ή έπ' άμοιβαίότητι, άκόμη και κατ'άπαυσιν των δοκιμών των νέων υδρογονικών όπλων. Πάντως τό πρόβλημα θα συζητηθ ή υπό της άρμοδίας έπιτροπής του Ο. Η.Ε. κατά τάς άρχάς του Ιανουαρίου, ότε θα γνωσθούν και συγκεκριμένως αι αμερικανικάί άπόψεις.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ :

• Επί έπτά αιώνας ή δευτέρα εις μέγεθος των βρεταννικών νήσων άγωνίζεται κατά του άγγλικού Ιμπεριαλισμού. Μόλις τό 1949, οι ήρωικοί άπόγονοι των Κελτών κατορθώνουν να έπιτύχουν την έλευθερίαν των, διά της συστάσεως του Έλευθέρου Κράτους της Ιρλανδίας. Άλλά οι Αγγλοι κατακρατούν έξ κοιμείας του βορείου τμήματος της νήσου, τό Όλστερ, τό όποιον άνήκει εις τό βρεταννικόν στέμμα. Οι έλεύθεροι Ιρλανδοί ούδέποτε παρητήθησαν του λυτρωτικού άγώνος υπέρ των βορείων αδελφών των. Συνεχίζουσα την μακράν παράδοσιν της άπελευθερώσεως — από τάς πλέον αίματηράς και δραματικάς εις την παγκόσμιον Ιστορίαν — ή μυστική όργάνωσις του «Ιρλαν-

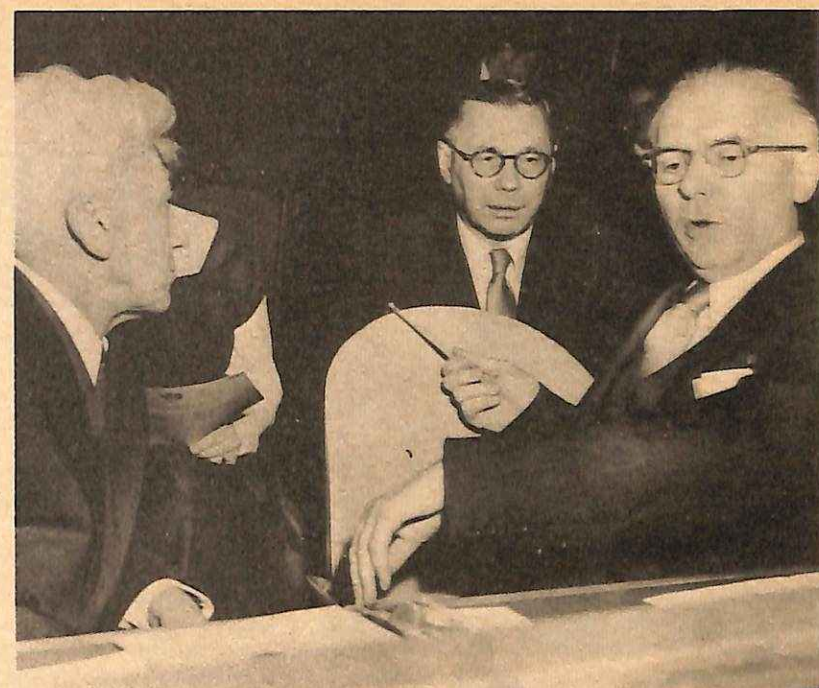
δικού Δημοκρατικού Στρατού» έξαπέλυσεν έκπληκτικήν εις ακρίθειαν έκτελέσεως και άποτελέσματα επίθεσιν. Έντός δύο ώρων έξεδηλώθησαν ένδεκα έπιθέσεις εις διάφορα σημεία του Όλστερ, με προφανή πρόθεσιν ν' άποφευχθούν ανθρώπινα θύματα. Αι ύλικάι ζημίαι άνερχονται εις 75.000 λίρας. Έπυρπολήθη ένα δικαστήριον, άνετινάχθη ο σταθμός άναμεταδώσεως του BBC εις Λοντόντερν, στρατώνες, καταυλισμοί και άστυνομικά τμήματα έδέχθησαν σκληρά πλήγματα. Παράλληλως έξαπελύθη πόλεμος νεύρον κατά των Βρεταννών, οι όποιοι όπεχρέωθησαν να λάθουν σύντονα προληπτικά μέτρα: Φρούρησιν ύπουργείων, δημαρχείων και των άνακτόρων του Μνάκιγγχαμ. Υπολογίζεται εις 150 άνδρας ή δύναμις των κομμάτων που έλαβον μέρος εις τάς έπιθέσεις, εκ των οποίων μόνον πέντε συνελήφθησαν υπό των Αγγλων.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ :

• Με πρωτοφανές πείσμα συνεχίζεται ή αντίστασις των Μαγυάρων. Ο Καντάρ άναγκάζεται να κηρύξη τον στρατιωτικόν νόμον, να διαλύση τά Συμβούλια των Έργατών, να προθ ή εις μαζικάς συλλήψεις, έκτοπίσεις, φυλακίσεις. Εις μάτην οι Ρώσοι και ο Καντάρ άγωνίζονται να έξεύρουν πολιτικές λύσεις. Έν τω μεταξύ ή άρνησις εισόδου εις τό ουγγρικόν έδαφος του γενικού γραμματέως του ΟΗΕ, έπροκάλεσε δριμεϊαν καταδίκην υπό της Γεν. Συνελεύσεως των ρωσικών μεθόδων και άποχώρησιν του Ούγγρου ύπουργού Έξωτερικών Χόθαρτ από τάς εργασίας του ΟΗΕ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ :

• Μετά την επικύρωσιν υπό των γαλλικών και γερμανικών Βουλών της συμφωνίας διά την επάνοδον του Σάαρ εις την Γερμανίαν, ή πλουσία αυτή περιοχή προσαρτάται, ως δεκάτη όμόσπονδος χώρα, εις την γερμανικήν πατρίδα. Κατ' άρχήν ή έπίσημος τελετή επρόκειτο να λάθ ή χώραν την 1ην Ιανουαρίου 1957 αλλά κατά παράδοξον ειρωνείαν έκδηλοΰται αντίδρασις εκ μέρους του πλέον αδιαλλάκτου κόμματος του Άρος Σνάιντερ. Καί ο λόγος, ή έξασφάλισις διαφόρων κοινωνικών και οικονομικών συμφερόντων, τά όποια έδημιουργήθησαν υπό τό καθεστώς της γαλλικής κατοχής.



Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ της Ούγγαρίας άπεχώρησεν, ως γνωστόν, από τη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε., έπειδή ή τελευταία ζήτησε επανειλημμένα όπως οι Ρώσοι εγκαταλείψουν την Ούγγαρία και όπως ή κομμουνιστική κυβέρνηση συμμορφωθ ή με τίς αποφάσεις της Συνελεύσεως. Στη φωτογραφία, ο Ιμρε Χόρθαρτ (δεξιά) και ο Έντρε Σίκ, μέλος της ουγγρικής αντιπροσωπείας (άριστερά), συνομιλούν με τον Ρώσο αντιπρόσωπο Σομπόλεφ κατά την τελευταία συνεδρίαση της Γ. Συνελεύσεως.

(International News)

(Interpress)

ΤΟ ΦΡΙΚΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ. Ο Γάλλος άδελός Ντεντουαγιέ, εφημέριος του χωριού Υρφέ, ώμολόγησε ότι σκότωσε τη νεαρή έρωμένη του Ρεγγίνα Φαιΰ και τό μελλονόνητο παιδί της, «για να σώση την ύπόληψή του». Στη φωτογραφία μας, ο δολοφόνος, ντυμένος με πολιτικά. Ένας έπιθεωρητής της άστυνομίας παίξει τον ρόλο του θύματος.





ΓΙΩΝΝΗΣ Ο ΒΛΟΓΗΜΕΝΟΣ

Ἡ ΦΩΤΗ ΚΟΥΤΣΙΔΗ

Εικονογράφηση κ. ΡΑΛΛΗ ΚΟΥΣΙΔΗ

Ο ἅγιος Βασίλης σάν περάσανε τὰ Χριστούγεννα, πήρε τὸ ραβδί του καὶ γύριζε σ' ὅλα τὰ χωριά νὰ δῇ ποῖος θὰ τὸν γιορτάσῃ μὲ καθαρή καρδιά. Πέρασε ἀπὸ λογιῶν, λογιῶν πολιτείες, κι ἀπὸ κεφαλοχώρια, μὰ σ' ὅποια πόρτα κι ἂν χτύπησε δὲν τ' ἀνοίξανε, ἐπειδὴ τὸν πήρανε γιὰ διακονιάρη. Κ' ἔφευγε πικραμένος, γιατί ὁ ἴδιος δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, μὰ ἐνῴστε τὸ πόσο θὰ πονοῦσε ἡ καρδιά κανενὸς φτωχοῦ ἀπὸ τὴν ἀπονία πού τοῦ δείξανε κεῖνοι οἱ ἄνθρωποι. Μιά μέρα ἔφευγε ἀπὸ ἕνα τέιο ἀσπλαγχο χωριό, καὶ πέρασε ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο, κ' εἶδε τὰ κιθούρια πὼς ἦτανε ρημαγμένα, οἱ ταφόπετρες σπασμένες κι ἀναποδογυρισμένες, καὶ τὰ νισκάκια μνημάτων ἦτανε σκαλισμένα ἀπὸ τὰ τσακάλια. Σάν ἅγιος πού ἦτανε ἄκουσε πὼς μιλούσανε οἱ πεθαμένοι καὶ λέγανε: «Τὸν καιρὸ πού ἤμασταν στὸν ἐπάνω κόσμο, δουλέψαμε, θασανισθήκαμε, κι ἀφήσαμε πίσω μας παιδιὰ κ' ἐγγό-

νια νὰ μᾶς ἀνάθουνε κανένα κερὶ, νὰ μᾶς καίγουνε λίγο λιθό-νι» μὰ δὲν θλέπομε τίποτα, μήτε παπᾶς στὸ κεφάλι μας νὰ μᾶς διαβάσῃ παραστάσιμο, μήτε κόλλυθα, παρὰ σάν νὰ μὴν ἀφήσαμε πίσω μας κανέναν». Κι ὁ ἅγιος Βασίλης πάλι στενοχωρήθηκε κ' εἶπε: «Τοῦτοι οἱ χωριάτες οὔτε σὲ ζωντανὸ δὲν δίνουνε βοήθεια, οὔτε σὲ πεθαμένον», καὶ θῆκε ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο καὶ περπατοῦσε ὁλομόναχος μέσα στὰ παγωμένα χιόνια.

Παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς ἔφταξε σὲ κάτι χωριὰ πού ἦτανε τὰ πιὸ φτωχὰ ἀνάμεσα στὰ φτωχοχώρια, στὰ μέρη τῆς Ἑλλάδας. Ὁ παγωμένος ἀγέρας βογγοῦσε ἀνάμεσα στὰ χαμόδενδρα καὶ στὰ θράχια. Ψυχὴ ζωντανὴ δὲν φαίνονταν. Νύχτα πῆσαν! Εἶδε μπροστὰ του μιά ραχοῦλα, κι ἀπὸ κάτω τῆς ἦτανε μιά στρουόγκα τρυπωμένη. Ὁ ἅγιος Βασίλης μπήκε στὴ στάνη καὶ χτύπησε μὲ τὸ ραβδί του τὴν πόρτα τῆς καλύθας καὶ φώ-

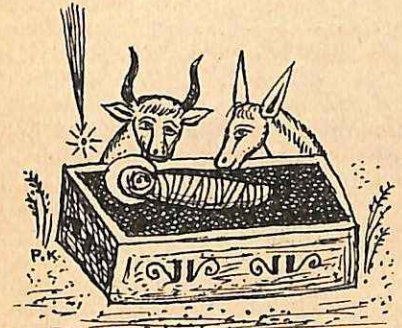
ναξε: «Ἐλεῆστε με τὸν φτωχό, γιὰ τὴν ψυχὴ τῶν ἀποθαμένων σας. Κι ὁ Χριστὸς μᾶς διακόνεψε σὲ τοῦτον τὸν κόσμο». Τὰ σκυλιά ξυπνήσανε καὶ χυθήκανε ἀπάνω του, μὰ σάν πήγανε κοντὰ του καὶ τὸν μυριστήκανε, πιάσανε καὶ κουνούσανε τὶς οὐρὲς τους καὶ πλαγιάζανε στὰ ποδάρια του καὶ γρούζανε παρακαλεστικά καὶ χαρούμενα. Ἀπάνω σ' αὐτὰ, ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ θῆκε ἕνας τσοπάνης ὡς εἰκοσιπέντε χρονῶν παλληκάρι, μὲ μαῦρα στριφτὰ γένεια, ὁ Γιάννης ὁ Μπαρμπάκος, ἄνθρωπος ἀθῶος κι ἀπελέκτος, προβατάνθρωπος, καὶ πρὶν νὰ καλοῖδῃ ποῖος χτύπησε, εἶπε: «Ἐλα, ἔλα μέσα. Καλὴ μέρα, καλὴ χρονιά!» Μέσα στὸ καλύθι ἔφεγγε ἕνα λυχνάρι, κρεμασμένο ἀπὸ πάνω ἀπὸ μιά κούνια, πού ἦτανε δεμένη σὲ δυὸ παλούκια. Δίπλα στὸ τζάκι ἦτανε τὰ στρωσίδια τους καὶ κοιμότανε ἡ γυναίκα τοῦ Γιάννη. Αὐτὸς, σάν μπήκε μέσα ὁ ἅγιος Βασίλης, κ' εἶδε πὼς ἦτανε γέρος σεβάσιμος, πήρε τὸ

χέρι του καὶ τὸ φίλησε κ' εἶπε: «Νᾶχω τὴν εὐχή σου, γέροντα», καὶ δόλεγε σάν νὰ τὸν γνώριζε κι ἀπὸ πρωτότερα, σάν νᾶτανε πατέρας του. Καὶ κείνος τοῦ εἶπε: «Βλογημένος νᾶσαι, ἐσὺ κι ὅλο τὸ σπιτικό σου καὶ τὰ πρόβατά σου. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ νᾶναι ἀπάνω σας». Σηκώθηκε κ' ἡ γυναίκα καὶ πήγε καὶ προσκύνησε καὶ κεῖνη τὸν γέροντα, καὶ φίλησε τὸ χέρι του καὶ τὴν θλόγησε. Κι ὁ ἅγιος Βασίλης ἦτανε σάν καλόγερος ζητιάνος, μὲ μιά σκούφια παλιά στὸ κεφάλι του, καὶ τὰ ράσα του ἦτανε τριμμένα καὶ μπαλωμένα καὶ τὰ τσαρούχια του τρύπια, κ' εἶχε κ' ἕνα παλιοτάγαρο ἀδειανό. Ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος ἔβαλε ξύλα στὸ τζάκι. Καὶ παρευθὺς, φεγγοδόλησε τὸ καλύθι καὶ γίνεκε σάν παλάτι. Καὶ φανήκανε τὰ δοκάρια σάν νᾶτανε μαλαμοκαπνισμένα, κ' οἱ πιτιὲς πού ἦτανε κρεμασμένες, φανήκανε σάν καντήλια, κ' οἱ καρδάρες καὶ τὰ τυροβόλια καὶ τ' ἄλλα τὰ σῦνεργα πού τυροκομοῦσε ὁ Γιάννης, γινήκανε σάν ἀσημένια, καὶ σάν πλουμισμένα μὲ διαμαντόπετρες φανήκανε καὶ τ' ἄλλα φτωχὰ πράγματα ποῦχε μέσα στὸ καλύθι τοῦ ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος. Καὶ τὰ ξύλα πού καίγοντανε στὸ τζάκι τρίζανε καὶ λαλοῦσανε σάν τὰ πουλιὰ πού λαλοῦνε στὸν Παράδεισο, καὶ θῆζανε κάποια εὐωδία πάντερπνη.

Τὸν ἅγιο Βασίλη τὸν θάλανε κ' ἔκατσε κοντὰ στὴ φωτιά, κ' ἡ γυναίκα τοῦθεσε μαξιλάρια ν' ἀκουμπήσῃ. Κι ὁ γέροντας ξεπέρασε τὸ ταγάρι του ἀπὸ τὸ λαιμὸ του καὶ τῶθαλε κοντὰ του, κ' ἔθγαλε καὶ τὸ παλιόρασο του, κι ἀπόμεινε μὲ τὸ ζωστικό του. Κι ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος πήγε κι ἄρμεξε τὰ πρόβατα μαζί μὲ τὸν παραγιό του, κ' ἔβαλε μέσα στὴν κοφινάδα τὰ νιογέννητα τ' ἀρνιά, κ' ὕστερα χώρισε τὶς ἐτοιμόγεννες προβατίνες καὶ τὶς κράτησε στὸ μαντρί, κι ὁ παραγιὸς τῶθαλε τ' ἄλλα στὴ βοσκή. Λιγοστά ἦτανε τὰ ζωντανὰ του, φτωχὸς ἦτανε ὁ Γιάννης μὰ ἦτανε θλογημένος. Κ' εἶχε μιά χαρὰ μεγάλη, σὲ κάθε ὥρα, μέρα καὶ νύχτα, γιατί ἦτανε καλὸς ἄνθρωπος κ' εἶχε καὶ καλὴ γυναίκα, κι ὅποιοι λάχαινε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν καλύθα τους, σάν νᾶτανε ἀδερφός τους τὸν περιποιότανε. Γιὰ τοῦτο κι ὁ ἅγιος Βασίλης κόνεψε ἀσπὶν τοῦς,

καὶ κάθησε μέσα, σάν νᾶτανε δικό του σπῆτι, καὶ θλογηθήκανε τὰ θεμέλιά του. Κεῖνη τὴ νύχτα τὸν περιμένανε ὅλες οἱ πολιτείες καὶ τὰ χωριά τῆς Οἰκουμένης, οἱ ἀρχόντοι, οἱ δεσποτάδες, κ' οἱ ἐπίσημοι ἄνθρωποι, μὰ ἐκεῖνος δὲν πήγε σὲ κανέναν παρὰ πήγε καὶ κόνεψε στὸ καλύθι τοῦ Γιάννη τοῦ Βλογημένου.

Τὸ λοιπόν, σάν σκαρίσανε τὰ πρόβατα, μπήκε μέσα ὁ Γιάννης καὶ λέγει στὸν ἅγιο: «Γέροντα, ἔχω χαρὰ μεγάλη. Θέλω νὰ μᾶς διαβάσῃς τὰ γράμματα τ' Ἀῆ Βασίλη. Ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἀγράμματος, μὰ ἀγαπῶ



τὰ γράμματα τῆς θρησκείας μας. Ἐγὼ καὶ μιά φυλλάδα ἀπὸ ἕναν γούμενο ἁγιοπορεῖται, κι ὅποτε τύχει νὰ περάσῃ κανένας γραμματισσομένος, πὼν θάζω καὶ μοῦ διαβάσῃ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴ φυλλάδα, γιατί δὲν ἔχουμε κοντὰ μας ἐκκλησιάς».

Ἐπιασε καὶ θαμπόφεγγε κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ ἅγιος Βασίλης σηκώθηκε καὶ στάθηκε κατὰ τὴν ἀνατολὴ κ' ἔκανε τὸ σταυρὸ του, κ' εἶπε: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Κι ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος πήγε καὶ στάθηκε ἀπὸ πίσω του, κ' ἡ γυναίκα βύχαζε τὸ μωρὸ καὶ πήγε καὶ κεῖνη καὶ στάθηκε κοντὰ του μὲ σταυρωμένα χέρια. Κι ὁ ἅγιος Βασίλης εἶπε τὸ «Θεὸς Κύριος» καὶ τ' ἀπολυτικὴ τῆς Περιτομῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, δίχως νὰ πῇ καὶ τὸ δικό του τ' ἀπολυτικὴ πού λέγει «Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου». Ἡ φωνὴ πού ἦτανε γλυκεῖα καὶ ταπεινὴ, κι ὁ Γιάννης κ' ἡ γυναίκα του νιώσανε μεγάλη κατάνυξη, κι ἄς μὴ καταλαβαῖνανε τὰ γράμμα-

τα. Κ' εἶπε ὁ ἅγιος Βασίλης τὸν Ὀρθρὸ καὶ τὸν Κανόνα τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε λαοὶ ἄσμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ», χωρὶς νὰ πῇ τὸν δικό του τὸν Κανόνα πού λέγει «Σοὺ τὴν φωνὴν ἔδει παρῆναι, Βασίλειε». Κ' ὕστερα εἶπε ὅλη τὴ λειτουργία κ' ἔκανε ἀπόλυση καὶ τοὺς θλόγησε.

Καὶ σάν καθήσανε στὸ τραπέζι καὶ φάγανε κι ἀποφάγανε, ἔφερε ἡ γυναίκα τὴ θασιλόπιττα καὶ τὴν ἔβαλε πάνω στὸ σοφρὰ. Κι ὁ ἅγιος Βασίλης πήρε τὸ μαχαίρι καὶ σταύρωσε τὴ θασιλόπιττα κ' εἶπε «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος», κ' ἔκοψε τὸ πρῶτο τὸ κομμάτι κ' εἶπε: «Τοῦ Χριστοῦ» κ' ὕστερα εἶπε «τοῦ νοικοκύρη Γιάννη τοῦ Βλογημένου». Τοῦ λέγει ὁ Γιάννης: «Γέροντα ἔχασες τὸν ἅγιο Βασίλη!» Τοῦ λέγει ὁ ἅγιος: «Ναί, καλὰ!» κ' ὕστερα λέγει «Τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Βασιλείου». Κ' ὕστερα λέγει πάλι «Τοῦ νοικοκύρη, τῆς νοικοκυράς, τοῦ παιδιοῦ, τοῦ παραγιοῦ, τῶν ζωντανῶν, τῶν φτωχῶν».

Τότε λέγει στὸν ἅγιο ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος: «Γέροντα, γιατί δὲν ἔκοψες γιὰ τὴν ἁγιοσύνη σου;» Τοῦ λέγει ὁ ἅγιος: «Ἐκοψα θλογημένε!» Μὰ ὁ Γιάννης δὲν κατάλαβε τίποτα, ὁ μακάριος. Κ' ὕστερα σηκώθηκε ὁ ἅγιος Βασίλειος κ' εἶπε τὴν εὐχή του: «Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄγιος, οὐδὲ ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῇς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς μου». Κ' εἶπε ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος: «Πές μου, Γέροντα, πὺξ ἔχεις τὰ γράμματα, σὲ ποῖο παλάτι ἄραγες πήγε σάν ἀπόψε ὁ ἅγιος Βασίλειος; Οἱ ἀρχόντοι κ' οἱ βασιλιάδες τί ἄμαρτιες νᾶχουνε; Ἐμεῖς οἱ φτωχοὶ εἴμαστε ἄμαρτωλοὶ, ἐπειδὴς ἡ φτώχεια μᾶς κάνει νὰ κολαζώμαστε». Κι ὁ ἅγιος Βασίλης δάκρυσε, κ' εἶπε πάλι τὴν εὐχή, ἀλλιότικα: «Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα ὅτι ὁ δούλος σου Ἰωάννης ὁ ἄπλοος ἐστὶν ἄγιος καὶ ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ εἰσελθῇς. Ὅτι νῆπιος ὑπάρχει, καὶ τὰ μυστήριά σου τοῖς νηπίοις ἀποκαλύπτεται». Καὶ πάλι δὲν κατάλαβε τίποτα ὁ Γιάννης ὁ μακάριος ὁ Γιάννης ὁ Βλογημένος.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥΣ



ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ στὰ μαλλιά πρσδίδουν ἐξωτικὴ γοητεία. Χρησιμοποιοῦτε ὅ,τι δοῖτε στὴ μπιζουτιέρα σας, ἕνα βραχιόλι, ἕνα περιδέραιο...

Ἐσοδεχθῆτε κομψὲς τὸ 1957

Δὲν πρέπει νὰ χάσετε τὴν εὐκαιρία ν' ἀναδείξετε τὴν προσωπικότητά σας

Στὴν πρωτοχρονιάτικη ρεβεγιὼν σᾶς δίνετε εὐκαιρία ν' ἀναδείξετε τὴν προσωπικότητά σας: Χτυπητὰ χρώματα, σὲ μαῦρο φόντο. Ἀντιθέσεις: Φοῦστε κοντές, καὶ, εἰ δυνατόν, «deux pieces»: Μπλοῦζα μαῦρη ἢ κόκκινη, φοῦστα «μπροκάντ» ἢ μεταξωτή. «Σουέτερ» ἀπὸ μαῦρο «κασμίρ» μὲ κουμπιὰ ἀπὸ ἄσπρο «μίνκ». Ἡ κ' ἕνα φόρεμα στενὸ, σατέν καφε' πασπαλισμένο μὲ διαμαντάκια.

Σηκώστε τὰ μαλλιά σας σὲ «σινιὸν» καὶ δοκιμάστε μιά πρωτότυπη βαφή, —μιά ξανθοὶ τούφα, π.χ., ἂν εἰσθε καστανὴ. Ἐντονο μακιγιάζ καὶ μιά γραμμὴ στὴν ἄκρῃ τῶν ματιῶν. Μανικιὺρ ἔντονο. Κοσμήματα πρωτότυπα: Τὰ στολίδια τοῦ χριστουγεννιάτικου δέντρου γίνονται ωραιότατα σκουλαρίκια, —τὰ κουδουνάκια δένονται γύρω στὰ μαῦρα γάντια σας.

Κι ἂν θέλετε νὰ φαίνεσθε ἀκόμη πιὸ ἐξωτικὴ, τυλίχτε μιά πελώρια αἰθέρια γάζα γύρω στὸ κεφάλι καὶ τοὺς ὤμους σας, ἰδίως ἂν φοράτε μαῦρη «ντεκολτέ» τουαλέττα...

ΦΙΟΓΚΟΙ στὰ τακούνια, ἀπὸ ὅποιοδήποτε υφασμα καὶ σ' ὅ,τι δῆποτε μέγεθος, ἄσπορὶ ὅμως μὲ τὸ φουστανί, γιὰ τὸ πᾶντῃ τῆς Πρωτοχρονιάς.





Ο ΚΟΜΙΣ ΕΒΡΑΡΝΤ ντε Λίμπουργκ-Στίρουμ κ' η πριγκίπισσα Έλενη, έξω από το γραφικό εκκλησάκι του Αγίου Μαρτίνου στη Λουδεσιέν, όπου και έγιναν τελευταίως οι άρραβώνες των.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΛΟΥΒΕΣΙΕΝ, οι δυο εύτυχισμένοι νέοι επέστρεψαν στο Παρίσι. Χαμογελούν και οι δυο χαρούμενοι. Ή εύτυχία τους πρόκειται πολύ σύντομα να ολοκληρωθεί.



Ο ΚΟΜΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΣΑΝ... ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΣ, ΝΩΘΕΙ ΕΥΤΥΧΗΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΥΧΕΡΗ ΚΟΡΗ ΤΟΥ



ΓΟΝΑΤΙΣΤΟΙ ΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΑΝΘΗΛΛΑΞΑΝ ΤΟΝ ΟΡΚΟ ΠΟΥ ΣΦΡΑΓΙΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΟΣΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ

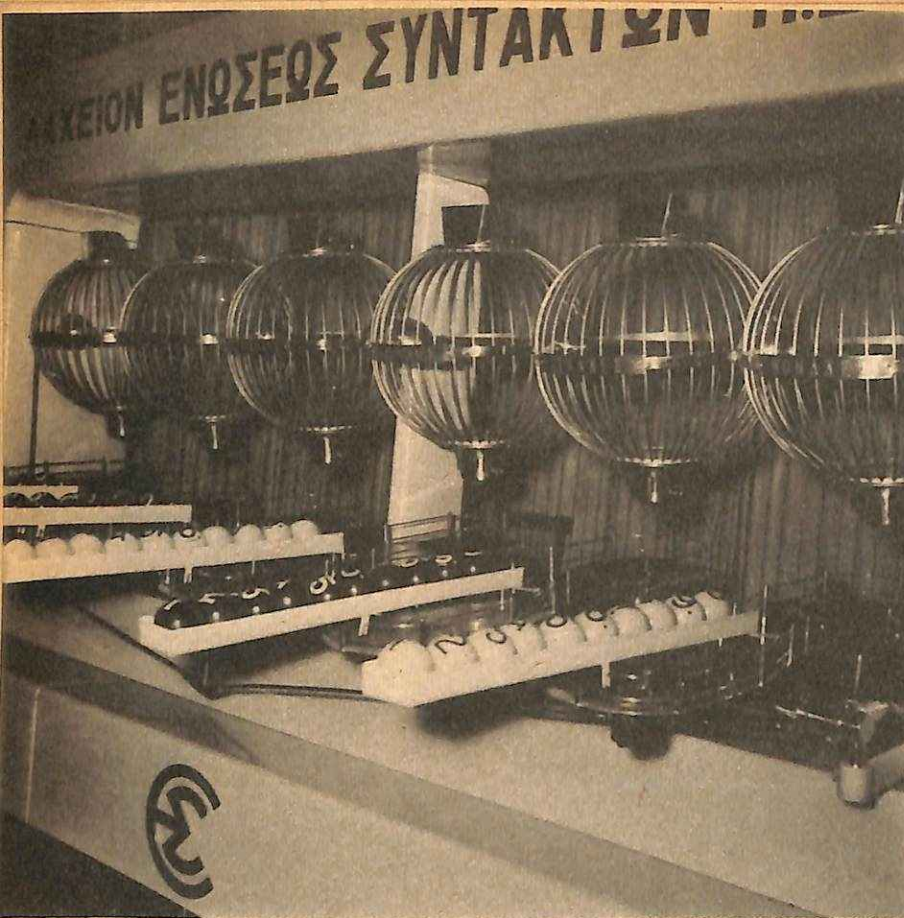
Ή κόρη του κόμιτος των Παρισίων θα πάρη σύζυγο
τον κόμιτα Έβραρντ ντε Λίμπουργκ του Βελγίου

(Φωτ. Camera Press)

Μια καταλυτική λειτουργία, στη μικρή εκκλησία του Αγίου Μαρτίνου, στη Λουδεσιέν, έπεσφράγισε πριν λίγο τους άρραβώνες της πριγκίπισσας Έλενης, δευτερότοκης κόρης του κόμιτος των Παρισίων, και του κόμιτος Έβραρντ ντε Λίμπουργκ-Στίρουμ, πρωτότοκου γιου του κόμιτος Τιερρύ ντε Λίμπουργκ-Στίρουμ, ενός από τους πιο γνωστούς άριστοκράτες του Βελγίου.

Η πριγκίπισσα, που είναι σήμερα μόλις είκοσιδύο ετών, έφθασε στην εκκλησία συνοδευόμενη από τον πατέρα της, ο οποίος είναι διατέγονος του βασιλέως της Γαλλίας Λουδοβίκου - Φιλίππου, αρχηγός του οίκου των Βουρβώνων και μνηστήρας του γαλλικού θρόνου. Στην τελετή, ωστόσο, των άρραβώνων δεν δόθηκε μεγάλη επισημότητα. Μόνοι λίγοι στενοί συγγενείς και μερικοί γείτονες παρευρέθησαν στην εκκλησία. Ο κόμις Έβραρντ ντε Λίμπουργκ-Στίρουμ, είναι ένας ψηλός νέος, περνάει το ένα και ένενήντα, και είναι έπτα χρόνια μεγαλύτερος από την μέλλουσα σύζυγό του.

Σε λίγες ημέρες, στα μέσα Ιανουαρίου, το ταιριαστό ζευγάρι θα ολοκληρώση την εύτυχία του. Ο γάμος τους θα γίνει σε δύο διαδοχικά στάδια. Θα προηγηθί ο πολιτικός, ο οποίος έχει αποφασισθή να γίνει στις 15 Ιανουαρίου στη Λουδεσιέν. Δύο ημέρες αργότερα, υπολογίζεται να λάβη χώρα και η θρησκευτική τελετή, στο Σαπέλ Ρουαγιάλ, της Ντρέ. Αμέσως μετά την τελετή, το εύτυχισμένο ζευγάρι θα αναχωρήση αεροπορικώς για τη Νότιο Ροδεσία, όπου ο κόμις Τιερρύ ντε Λίμπουργκ - Στίρουμ έχει τεράστια κτήματα. Ο νεαρός κόμις Έβραρντ πρόκειται ν' αναλάβη την διαχείρισή των.



ΨΥΧΡΗ, ΑΔΕΚΑΣΤΗ και... ηλεκτρική, ή κληρωτίδα του Λαχείου —τό... στόμα με το οποίο εκφέρει τις ανεξερεύνητες βουλές της ή «τυφλή θεά».

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ οι πιάτοι αγοράσται του Λαχείου —δηλαδή οι περισσότερες ελληνικές οικογένειες— περιμένουν με ενδιαφέρον την άναγγε-
λία των σπιτιών-κερδών. Πραγματικά, τα «Σπίτια των Συντακτών» συμβαδίζουν μεταπολεμικά με τη ραγδαία οικονομική εξέλιξη της πρωτεύου-
σας. Γιατί δεν υπάρχει, φυσικά, καμιά σύγκριση μεταξύ της μονοκα-
τοικίας της οδού Κόντου που πρωτοκληρώθηκε στα 1932 και του «παλα-
τιού» της Λεωφόρου 'Αμαλίας που περιμένει τον πρώτο τυχερό του 1956



ΘΑ ΣΑΣ ΜΕΙΔΙΑΣΗ ΦΕΤΟΣ Η ΤΥΧΗ;

Δέν υπάρχουν "Ελληνες που νά μή λαχταρούν ν' αποκτήσουν ένα σπίτι

Το λαχείο είναι η μόνη έθελοντική φορολογία που δεν ξυπνά, εις όσους το πληρώνουν, καμιά αντίπαθεια, διότι όλοι είν-
αι ελεύθεροι νά πουν το ναί ή το όχι εις αυτό το μικρό χαρ-
τάκι που τους προσφέρει την έλπίδα της τύχης, και όλα τα
κράτη και τα πιδ πολιτισμένα —Σουηδία, 'Ολλανδία, Δα-
νία, 'Ελβετία— μεταχειρίζονται το λαχείο για νά βοηθούν
και νά υποστηρίξουν χίλιους σκοπούς. Σχεδόν σ' όλες τις
χώρες υπάρχει το βασικό λαχείο, το μόνο που κυκλοφορεί είναι
το έτήσιο Λαχείο των Συντακτών. 'Η άναμφισβήτητή του έ-
πιτυχία οφείλεται εις την καλή οργάνωσή του, την λαμ-
πήρ διαφήμιση και την πρωτοτυπία της προσφοράς των λα-
χείων. "Αν υπάρχει τόπος όπου οι άνθρωποι όνειρεύονται νά
έχουν ένα δικό τους σπιτάκι, αυτός είναι ο δικός μας και κα-
νένα ποσόν χρηματικό δεν έχει την αϊγή που έχει το ένα
παλατάκι που έρχεται σαν ξαφνικό δώρο. Πάντως, πολλοί
πιστεύουν ότι αξίζει νά παρακολουθήσουν και άλλοι όργα-
νισμοί το παράδειγμα της 'Ενώσεως Συντακτών. 'Ασφαλώς,
το κράτος, δεν θα άρνηθί την άδεια άλλων λαχείων που νά
άφιερώνουν το προϊόν τους σ' άλλους αγαθοεργούς σκοπούς.
Και ο Τουρισμός και η άρχαιολογία και άπειρα φιλανθρω-
πικά ιδρύματα και η νέα έμπνευσις της προικοδοτήσεως των
πτωχών κοριτσιών θα μπορούσαν νά άντλούν σοδαρά ποσά
με αυτό το άνεγνωρισμένο και πάντως έπιτυχημένο σύστη-
μα, που έχει εφαρμόσει η Δημοσιογραφική 'Ενωσις. "Ισως
όχι συχνά, αλλά κάθε τριμηνία θα μπορούσαν νά έχουν το
λαχείο τους, και, ό,τι τυχόν θα απέφερε το κάθε ένα, θα ά-
ποτελούσε, πάντως, διά τόν σκοπό κέρδος. Οι "Ελληνες, πτω-
χοι και πλούσιοι, είναι σπάταλοι· και χαρτιά θα παίξουν
και εις τόν 'Ιππόδρομο θα πάνε και την τύχη τους θα δοκι-
μάσουν με όποιο τρόπο εύρουν πρόχειρο. Δέν είναι, λοιπόν,
ούτε έπικίνδυνο, ούτε άμαρτωλό νά διοχετεύη κανείς αυτή
την τάση προς σκοπούς που ώφελούν άρκετά την κοινωνία.

Το Λαχείο των Συντακτών γεννή-
θηκε στον Χορό των Συντα-
κτών. Στην άποκρηάτικη γιορτή
που έδινε κάθε χρόνο στο θέατρο
«'Ολύμπια» το έπίσημο σωματείο
των δημοσιογράφων γινόνταν μιá
κλήρωση με διάφορα μικρά δώρα.
'Η έπιτυχία του χορού από χρόνο
σε χρόνο έτόνωνε το λαχείο κ' έτσι,
την τελευταία Κυριακή της 'Απο-
κρηάς του 1931, μεταξύ των λα-
χνών ήταν κ' ένα αυτοκίνητο! Το
κέρδισε ο κ. Γ. Τρακάκης, ο μετέ-
πειτα άνάστατος τραπεζίκος υπάλ-
ληλος. Τόν επόμενο χρόνο έρρίφθη
ή ιδέα του σπιτιού. Μιά ιδέα που
έπρόκειτο νά έχη λαμπρότατη στα-
διοδρομία. Πραγματικά, την χρονιά
εκείνη κληρώθηκε μιá μονοκατοικία,
στην οδόν Κόντου 16, αξίας 200.
000 προπολεμικών δραχμών. Το
πρώτο αυτό «Σπίτι των Συντα-
κτών» «έπεσε» στην κ. Σταυρούλα
Κούνα. Τόση ήταν η άπήχηση, στην
κοινή γνώμη, του νέου λαχείου, ώ-
στε η κλήρωση επανελήφθη τόν ί-
διο χρόνο, τόν 'Οκτώβριο του 1932,
με άλλα τρία σπίτια! Μιά τριπλο-
κατοικία στην οδόν 'Αγίου Μελετίου
145, μιá ήμιδιάρρη οικία στην
οδό Μιχαήλ Βόδα 176 και μιá μο-

νοκατοικία στην οδόν 'Αλκήτιδος
αριθ. 7.
'Από την πρώτη στιγμή εμφανί-
ζεται κάτι περίεργο, που επιβεβαι-
ώνεται στατιστικά κατόπιν: 'Η τύ-
χη εύνοει περισσότερο τις γυναίκες.
'Ισως —θα τολμούσε νά υποθέσει
κανείς— γιατί η λαχτάρα της ι-
διοκτήτης στέγης είναι πιό έντονη
και πιό θερμή στο άδύνατο, παρα-
στό λεγόμενο ισχυρό φύλο.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Το 1932 έκρινε άποφασιστικά το
μέλλον του Λαχείου. Με τόν νόμο
της 31 'Οκτωβρίου του 1935 το
Λαχείο καταχωρώθηκε και νομικά
ώς θεσμός. Κι από τότε κυκλοφορεί
τακτικά, κάθε έτος, με έσαίρση
την πενταετία της κατοχής και του
Δεκεμβριανού κινήματος. 'Εν τώ με-
ταξύ εκτός από τόν πρώτο, τόν βα-
σικό νόμο του 1935, άκ'ώ τροπο-
ποιητικά διατάγματα έρρύθμισαν
τις λεπτομέρειες της εκδόσεως και
την κατανομή των κερδών του Λα-
χείου, που αύξήθηκαν μαζί με την
έξασκολογητική διάδοσή του. 'Η
κλήρωσή του καθιερώθηκε νά γί-
νεται κάθε 31 Δεκεμβρίου στην αι-
θουσα του παλαιού συλλόγου των

'Αθηνών 'Αρνασσός». 'Αναμφισβή-
τητα η κλήρωση την παραμονή της
Πρωτοχρονιάς ενίσχυσε άκόμη πε-
ρισσότερο το Λαχείο, αφού συνέδεσε
τις έλπίδες της εύλογίας της Τύχης
με τόν έρχομό του καινούργιου
χρόνου.

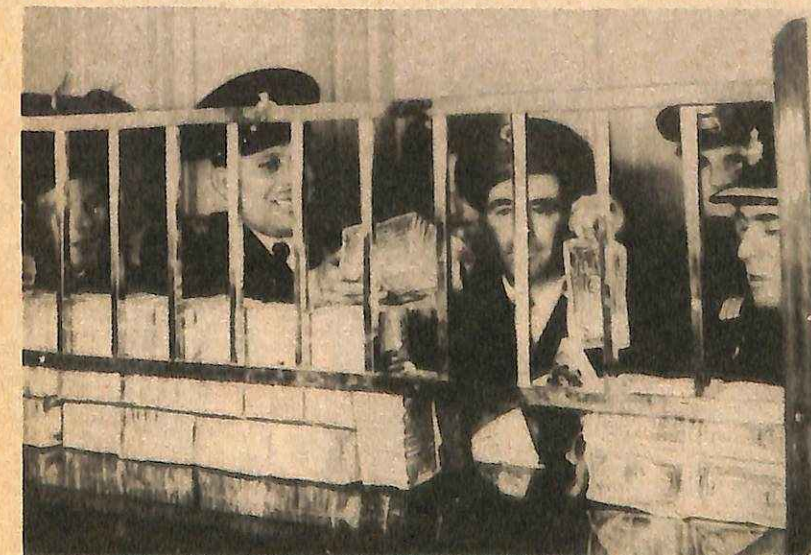
'Η προετοιμασία όμως άρχίζει
από τόν Αύγουστο. Τέλη Σεπτεμ-
βρίου με άρχες 'Οκτωβρίου τα
γραμμάτια άρχίζουν νά κυκλοφο-
ρούν. 'Ενας κόσμος όλόκληρος ά-
σχολείται με την οργάνωση, την δι-
αφήμιση και την πώλησή του. 'Ε-
κτός από το Διοικητικό Συμβούλιο
της 'Ενώσεως Συντακτών 'Ημερησί-
ων 'Εφημερίδων 'Αθηνών και την ει-
δική έπιτροπή που άπαρτίζεται από
μέλη του Σωματείου, λιθογράφοι, έκ-
τυπωτές γραμματίων, προμηθευτές
του άπαραίτητου είδικού χαρτου,
συνεργεία έλέγχου, ειδικοί για την
παραλαβή, ταξινόμηση και κατανομή
των προσφορών σπιτιών, μηχανικοί
έκτιμητές, διαφημιστές, τοιχογρά-
φοι, δικηγόροι που έλέγχουν τους
τίτλους των ακινήτων, συμβολαιο-
γράφοι που καταρτίζουν τα προσύμ-
φωνα αγοράς, ένα σωρό δηλαδή έ-
τερόκλητοι επαγγελματίες άπασχο-
λούνται με το Λαχείο. Είναι περί-
που 100, από τους όποιους οι 90
σχεδόν είναι μέλη της 'Ενώσεως
και μάλιστα άνεργοι δημοσιογράφοι.

ΤΟ «ΠΙΟ ΠΡΟΤΟΤΥΠΟ ΤΟΥ ΚΟ- ΣΜΟΥ»

Το μεγάλο όμως πλήθος αυτόν
που βρίσκουν δουλειά με το Λαχείο
είναι οι πωλητές. Τόν Δεκέμβριο
φθάνουν σε πολλές χιλιάδες. 'Ενα
σωρό κόσμος περιμένει νά πουλήση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΚΑ ΤΥΧΕΡΟΙ που εκέρδησαν από κοινού το δώρο του 1.000.
000.000 (παλ. δραχ.) το 1953, άνήκαν στην χωροφυλακή και άστυνομία.



Η ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ
ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ



Η ΚΛΗΡΩΤΙΔΑ, αφού γύρισε δαιμονισμένα, σταμάτησε. 'Από το κάθε «κλουδάκι» κύλησε και μιá μπάλλα και
ό αριθμός σχηματίσθηκε. 'Η θεά Τύχη αποφάσισε ποιός από τις μυριάδες των «μνηστήρων» έγινε ιδιοκτήτης.

Κ. ΤΖΟΥΜΑΣ, σωφέρ, κέρδισε το
1955 το διαμέρισμα Β. Σοφίας 37.



ΟΛΓΑ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ, υπάλληλος:
Διαμέρισμα οδού Χατζηχρήστου 8.





Πρίγκιψ Πέτρος της Ελλάδος:

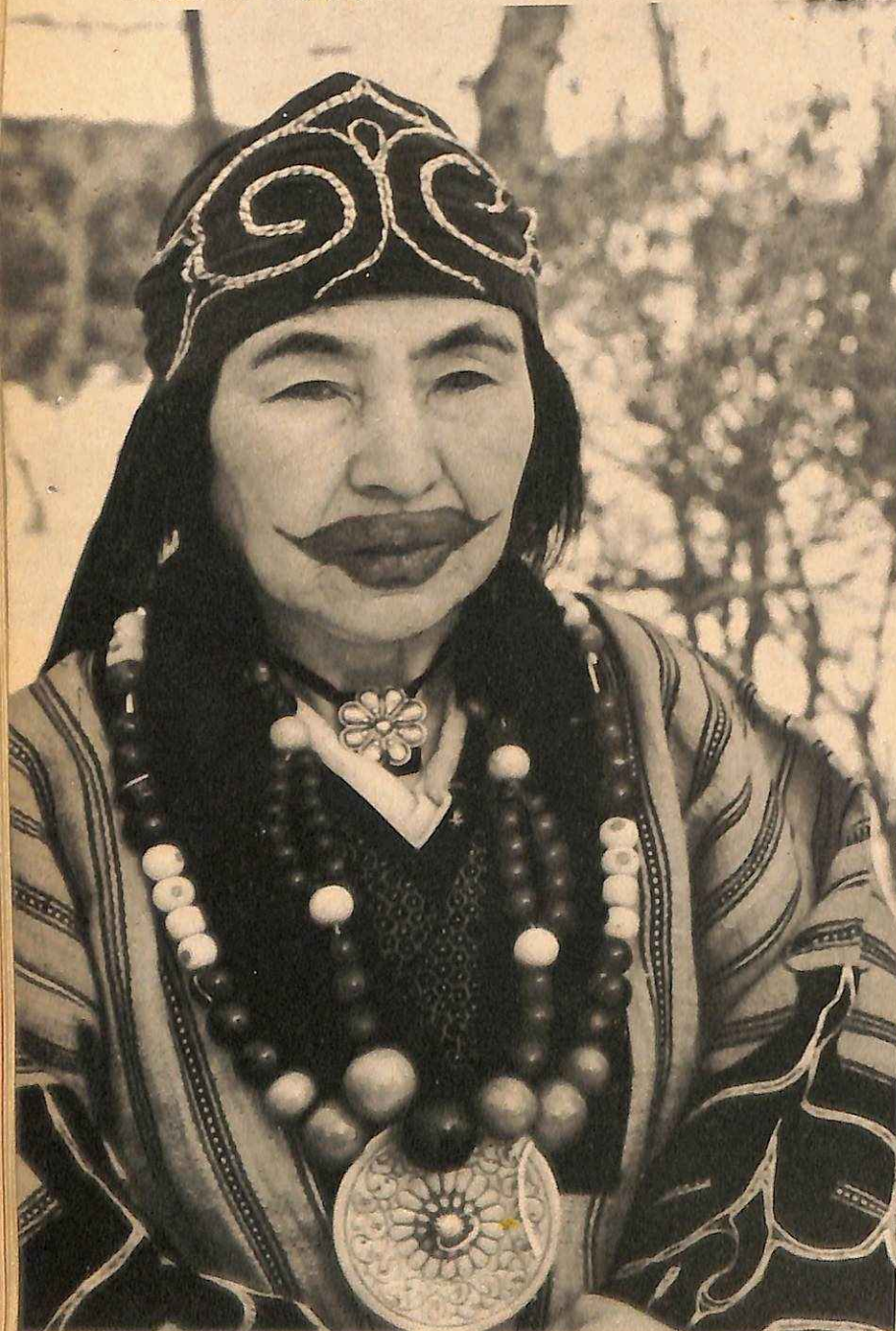
«ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ»
(Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ — "Άρθρο δεύτερο")

ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΑΪ-ΝΟΥ

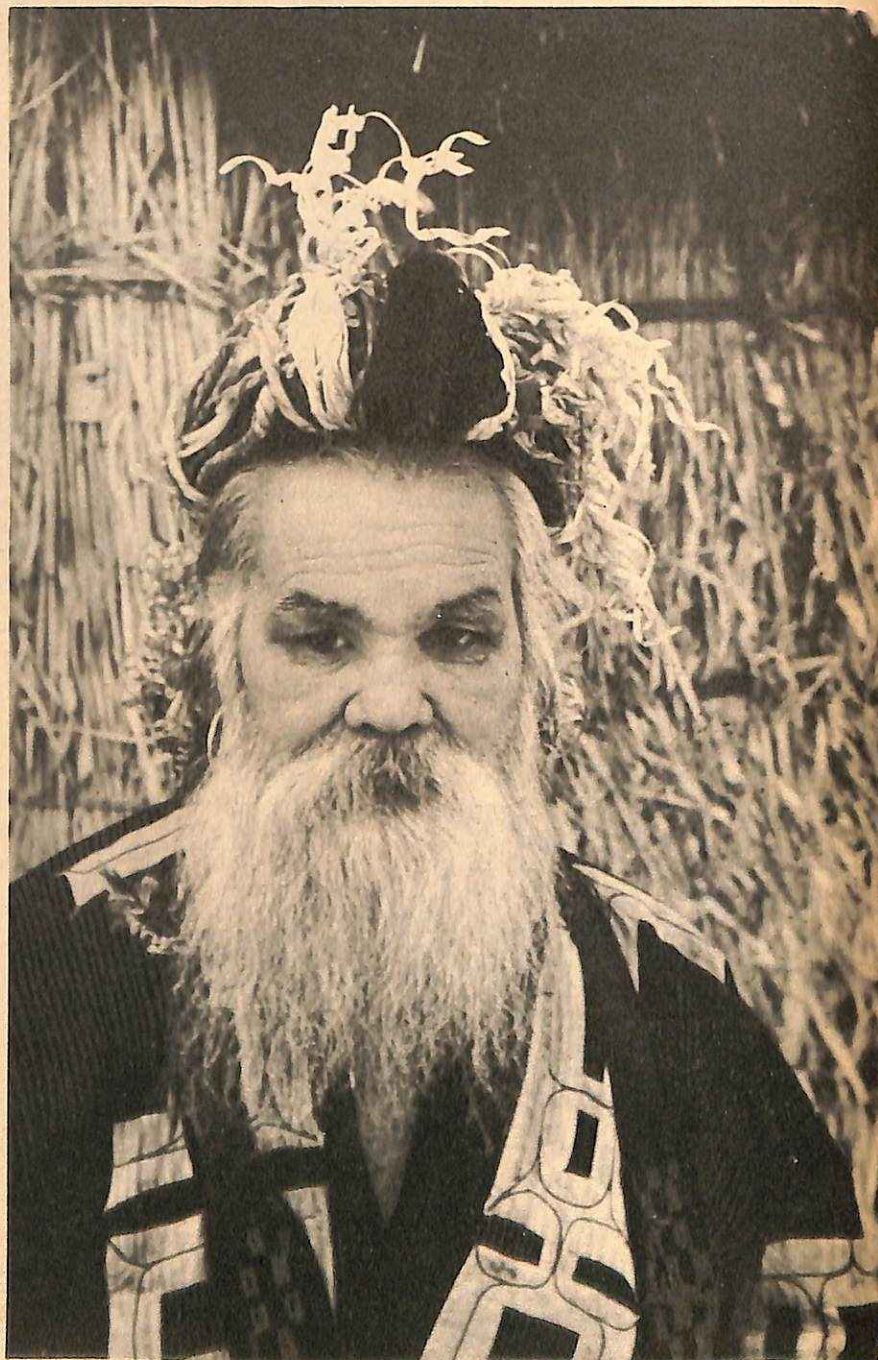
"Ανδρες, γυναίκες της πανάρχαιας
φυλής που κατοικεί στην Ίαπωνία
τρέφουν μεγαλοπρεπείς γενειάδες

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥΣ ΧΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΡΧΟΥ έχει τό... μουστακάκι της από ταττουάζ!
Η ιαπωνική κυβέρνηση, τελευταία, τους άπηγόρευσε παρόμοια «στολίδια»



Ο ΦΥΛΑΡΧΟΣ φορά το τυπικό στέμμα των Αϊνού, καμωμένο από λεπτότατες φλούδες ξύλου. Μπροστά ανάγλυφο το κεφάλι της ιερής άρκούδας.



Στο δόρειο μέρος της Ίαπωνίας, στην ψυχρή και παγωμένη νήσο Χοκκάιντο, ζουν ακόμα τα υπολείμματα των πρώτων κατοίκων της χώρας — των Αϊνού ή Αϊνώ. Έχουν μείνει κάπου 15.000 απ' αυτή τη φυλή, αλλά καθώς αφομοιώνονται γρήγορα με τη μάζα του Ιαπωνικού πληθυσμού με τις επιγαμίες, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε λίγον καιρό θα πάνε να υπάρχουν ως χωριστή κοινότητα. Συχνά τους αναφέρουν ως «οι τριχωτοί Αϊνού», γιατί η φύση τους έχει προικίσει με άφθονο τρίχωμα, όχι μόνο στο κεφάλι και στο πρόσωπο, αλλά και σ' όλοκληρο το σώμα. Είναι συνηθέστατο να βρίσκ κανείς ακόμα και γυναίκες με υποτυπώδη μουστάκια και γένεια, φυσικά ή ζωγραφισμένα...

Η φυλετική καταγωγή των Αϊνού δεν είναι γνωστή. Φαίνεται πως προέρχονται από την Κεντρική Ασία, και συγκεκριμένα από την Σιβηρία, κ' η σωματική τους εμφάνιση θυμίζει πολύ τους τύπους των Ρώσων χωρικών. Αλλά η ανάμιξη τους με Ιάπωνες κάνει να έπικρατούν διαρκώς περισσότερο τα μορφολογικά χαρακτηριστικά. Το ίδιο ισχύει και για τη γλώσσα τους. Μόνο οι γεροντότεροι τους μιλούν σήμερα την Αϊνού, μια γλώσσα που συγγενεύει με άλλες παλαιασιτικές διαλέκτους.

Ότι οι Αϊνού είχαν κάποτε ξαπλώσει σ' όλη την Ίαπωνία είναι άναμφισβήτητο. Αυτό φαίνεται από διαφορές τοπωνυμίες της Ίαπωνίας, που εξηγούνται απ' τη γλώσσα των Αϊνού, άλλ' αποδεικνύεται κι από Ιαπωνικές πηγές. Πάσο πλιό είναι: η φυλή των Αϊνού, το δείχνει η ίδια η λέξη Αϊνού, που σημαίνει ά ν θ ρ ω π ο ς.

Οι Αϊνού είναι ειδωλολάτρες σιμανιστές, εξαιρετικά δεισιδαίμονες και λατρεύουν πολλές θεότητες. Ανάμεσα σ' αυτές είναι ο θεός του ήλιου (Τσουμπ-κάμουϊ), ο θεός της σελήνης (Τόμπ-κάμουϊ), ο θεός του σύμπαντος (Όπιττα-κάμουϊ), και... η άρκούδα (Ίχο-κάμουϊ). Τα πρώτα ζώα που σκοτώνουν τα προσφέρουν θυσία στα είδωλά τους, άλλ' αφήνουν για ολοκαύτωμα μόνο το δέρμα τους, ενώ το κρέας το τρώνε. Κάθε φυλή των Αϊνού διατηρεί μια ζωντανή άρκούδα, που της αποδίδουν θεϊκές τιμές και την περιποιούνται πολύ. Καθόκοντα ιερώς άσκει ο άρχηγός του χωριού.

Οι Αϊνού είναι σωματώδεις, ρωμαλέοι, με αρμονικά σώματα, κ' έχουν μεγάλη άντοχή. Το χρώμα του προσώπου τους είναι μελαχρινό, έχουν μακριές γενειάδες και παχειά μουστάκια, και τα μαύρα μαλλιά τους πέφτουν ως τους ώμους. Διαστίζουν με μπλε φανταστικές εικόνες τα χείλη τους, τα μπράτσα και μερικές φορές τα μέτωπά τους. Φορούν υφάσματα από φλούδα φτελιάς ή δέρματα ζώων, και κάθονται σε ψάθινες καλύβες σκεπασμένες με καλάμια.

Οι Αϊνού, παρ' όλη την αγριωπή εξωτερική τους εμφάνιση, είναι άκακοι, άγαθοί, τίμιοι και ίκανοί, αλλά και νωθροί και άκάθαστοι. Άσχολούνται με το κυνήγι και το ψάρεμα, και πολύ λίγο με την γεωργία (καλλιεργούν φασόλια, καπνό, κεχρί). Ένα μεγάλο μέρος αυτών που δγάζουν απ' το κυνήγι και το ψάρεμα το πληρώνουν στους Ιάπωνες ως φόρο ύποτελείας. Ός όπλα μεταχειρίζονται την άρπάγη, το δόρυ και το τόξο. Συντηρούν μεγάλα σκυλιά, που είναι και τα μόνα τους κατοικίδια.

ΠΡΙΓΚΙΨ ΠΕΤΡΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:
ΕΝΑ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΑΣΜΙΡ
ΑΠΑΤΗΤΟ ΑΠΟ ΞΕΝΟΥΣ



ΟΙ ΑΪ-ΝΟΥ ΕΙΝΑΙ μια από τις ελάχιστες φυλές που σώζονται ακόμη και που ο τρόπος της ζωής τους, το ντύσιμό τους, τα όπλα, ή φυλετική όργάνωση, ή οικονομία τους δεν έχουν εξελιχθί. Έξακολουθούν να βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο ακριβώς που ήσαν και όταν εμφανίζονται τα ίχνη της φυλής —στη λιθινή, δηλαδή, εποχή.

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΕΘΙΜΟ των Αϊνού είναι και το ταττουάζ. Εκτός από τα μουστάκια, οι γυναίκες στιγματίζουν και τα χέρια τους, χαράσσοντας το δέρμα και βάφοντας την πληγή με καπνιά. Οι Ιάπωνες, πολύ όρθως, έκριναν άνθυγεινή αυτή ή διαδικασία και με άπαγορεύσεις προσπάθουν να ξεριζώσουν την άρβαρα αυτή συνήθεια



25

«Εἰς τὴν γῆν, ὦ μὴ ζητήσης — Τοὺς
ὄνειρους τῆς καρδίας, — Δάκρυα πι-
κρά θά χύσης, — Θά ἀπογορευθῇς·
— Εἶναι μῆτηρ τῆς δόξης, — ἡ
χαρὰ ἡ ἀλήθης».

Ἡ κ' ἐκείνοι πού φρόντιζαν νά πα-
ραφράζουν ἔξονους στίχους, ὅπως αὐ-
τοὺς τὸν Βαλαδάνη:

«Ἄν ὀνειρευθῇς ἄγγελον ποτὲ μελαγ-
χολίας, — Ἄν ἀτενίσῃς σ' ἔτυχε τὰ
βλέμματα δορκάδος — Γλυκὴ νὰ ἔ-
χουν λάγγεμα τῆς πρωϊνῆς πλειά-
δος, — Ἡ κτήτωρ φέρει τὴν μορφήν
αὐτῆς τῆς ὀπτασίας».

Πῶς νὰ μὴ μείνῃ ἡ δεσποινὶς-κτη-
τωρ ἱκανοποιημένη ἀπὸ μιὰ τέτια
περιγραφή, ὅταν μάλιστα αὐτὸ ἦ-
ταν καὶ τὸ ἰδανικὸ τῆς ἐποχῆς; Τὸ
«γλυκὴ λάγγεμα» καὶ τὸ «βλέμμα
τῆς δορκάδος»;

«Εἶναι τὸ φίλημα τροφὴ πυρίνη τῆς
καρδίας, — Στιγμὴ κλαπείσα τῆς
Ἑδέμ, ἀρχὴ ἀθανασίας». Ἐγραφε ὁ
Ἀχιλλεύς Παράσχως, σὰν
ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα «Τί εἶναι τὸ
φίλι»;

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟ-Ι-

Καὶ ὁ ὑπογράφων, ὅταν τοῦ ἐξήτη-
σε κάποτε, τὸ 1917, στὰ Ἰωάννινα,
ἡ σύζυγος τοῦ ἐκεῖ Γάλλου προξέ-
νου, κυρία Ντιουάπ, γνωστὴ περισσό-
τερο μὲ τὸ λογοτεχνικὸ τῆς ψευδύ-
νυμο ὡς Γκὺ ντε Σαντεμιλέρ, νὰ
γράψῃ κάτι στὸ «ἄλμπουμ» τῆς σχε-
τικὰ μὲ τὸ τί εἶναι ἡ ζωὴ, ἔγραψε
τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα κομπολόγι, τὸ ὅποιο
παίρνει κανεὶς μὲ ἐλάχιστες μὰ ὡ-
ραῖες χάνδρες, μόλις ἐγκαταλείψῃ
τὰ καθημερινὰ θρανία. Πρέπει νὰ τὸ
συμπληρώσῃ κατὰ τὴν διάκρισι τῆς
ζωῆς του, μὲ ὅσο τὸ δυνατόν ὡραι-
ότερες χάνδρες καὶ κάθε μὰ ἀπ' αὐ-
τὲς ν' ἀντιπροσωπεύῃ μιὰ ξεχωριστὴ
ἀνάμνησι. Μὲ τὸν ἔρχομὸ τοῦ λευ-
κοῦ χειμῶνα τῆς ζωῆς θὰ χαίρεται
ὁ κάτοχός του ὅταν τὸν φέρῃ πρὸς
σὲν ἐποχὴ τῆς ξέγνοιαστῆς, ἀλλὰ
δημιουργικῆς λουλουδένιας ἀνοίξεως
ποὺ ἐφυγε».

Ἡ κ. Ντιουάπ τὸ ἐδίδαξε, μὲ ἐ-
καίταξε κάπως συγκινημένη καὶ μοῦ
εἶπε:

— Ἡ σκέψις σας δίνει ἀνάγλυφα τὴν
αἰσθηματικότητά πού διακρίνει ἑσάς
τοὺς σημερινούς Ἕλληνας.
Ἀπὸ τότε ὅμως ἔχουν περάσει 43 ὁ-
λόκληρα χρόνια...

ΔΥΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΛΕΥΚΩ- ΜΑΤΑ

Τί εἶναι, στ' ἀλήθεια, ἡ ζωὴ;
Περνάει, καὶ φεύγει, καὶ μένουν τὰ
ἄλμπουμ καὶ τὰ «λευκώματα», σὰν
αὐτὰ τὰ δύο πού ἔχω τώρα μπορο-
σά μου γράφοντας αὐτὲς τῆς γραμ-
μῆς.

Τὸ ἓνα ἀνήκει σὲ μιὰν αἰμυληστὴ ἐ-
ξοδὲσιν μου, τὴν Αἰμιλία Καλλιγιά,
τὴν μητέρα τοῦ σημερινοῦ διευθυν-
τοῦ τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης κ.
Μαρή Καλλιγιά, πού ἦταν καὶ ἡ ἴδια διανο-
ομένη καὶ λογία.

Τὸ ἄλλο εἶναι τὸ λευκώμα τῆς ἀλη-
στονότητος ἀδελφῆς μου Μίκης Σκου-
ζέ.

Ἄς ἀνοίξωμε τὸ πρῶτο, πού εἶναι
καὶ τὸ παλαιότερο, — ἀρχινούμενο
περὶ τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶ-
νος.

Νὰ τί γράφει ἓνας οἰκογενειακὸς φί-
λος, ὁ τότε καθηγητὴς τῆς ὀφθαλ-
μολογίας Ἰωάννης Ἀναγνωστάκης,
τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς
τοῦ 1888:

«Πθεῖς τὰς εὐχὰς μου τῷ ὄντι, —
Σοῦ εὐχόμενι κόρη φιλάτη, — Ποτὲ
νὰ μὴ σοῦ πονέσῃ τὸ δόντι, — Ποτὲ
νὰ μὴ σοῦ δοκρύσῃ τὸ μάτι».

Τὴν ἐπομένη, ὅμως, ἀνήμερα τῆς
Πρωτοχρονιάς, ὅταν ἡ Αἰμιλία Παν-
ταζίδου ἐπαρουσίασε τὸ λευκώμα
στον ἐπίσης οἰκογενειακὸ φίλο καὶ
καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου, Δη-
μήτριο Βερναρδάκη, τὸν συγγραφεῖ
τῆς «Φαίδρας», αὐτὸς, κάτω ἀπὸ
τοὺς στίχους τοῦ συναδέλφου του
πρόσθεσε τὰ ἑξῆς:

«Ἀλλὰ ἂν σοῦ συμβοῦν καὶ τὰ δύο
φιλάτη, — Γιατί δὲν εἶναι ἀδύνα-
τον τοῦτο τῷ ὄντι, — Σοῦ εὐχόμενι

μ' αὐτὰ τὰ λίγα, Γεώργιος Σουρῆς...
Γενάρης τοῦ 1915
Ἐπίσης ὁ Μπάμπης ὁ Ἀννίνος τῆς
ἀφιερώνει τὰ παρακάτω τρία χαρι-
τωμένα τετράστιχα:
«Ἀπὸ τῆς δύστη τί νὰ πάρῃ, Ἡ μυ-
ρωμένη ἀνατολή, — Καὶ τί νὰ δώσῃ
τὸ λυχνάρι, Στοῦ Ἥλιου τὴν φεγγα-
δόλη, — Μὲ μάτια ὅπου σιγοδοῦ-
νουν, Ἀκουμπισμένη στὴν Ἰτιά, —
Μόνον εὐχῆς μποροῦν νὰ δύνουν, Τὰ
κουρασμένα ὑπράτειά, — Καὶ βλέπω
νὰ πού περιμένει, Μὲ ἄσπρη μιὰ πορτο-
καλιά, — Σὲ κάποια μέρα εὐτυχισμέ-
»

ΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ
Ἄλκα, Μίκα καὶ Ἑλένη — Ἀχ!
τί ὠραία συντροφιά — Κεῖνὴ ἡ Ἀ-
λέκα — ἀξίζει δέκα — Καὶ ἡ Ἑ-
λένη — πού ξετρελλαίνει — Κ' ἔ-
κεῖνὴ ἡ Μίκα — πού εἶν' ὅλο γλύκα
— κ' εἶναι κ' οἱ τρεῖς μιὰ ζωγραφιά!
— Τὶς βλέπω κάποτε πόσο ζηλεύω
τὴν τόση χάρι τους, τὴν ἔμορφιά,
— Κεῖνὴ ἡ Ἀλέκα — κακία γυναι-
κά! — Καὶ ἡ Ἑλένη — ἡ σιχαμένη!
— Κ' ἐκεῖνὴ ἡ Μίκα — πούναι σὰν
σφήκα — Κ' εἶναι κ' οἱ τρεῖς μιὰ
ζωγραφιά.
(25 Μαΐου 1919)

Χάνουν τὸν ὑπερβολικὰ ρομαντικὸ
χαρωκτῆρα τοὺς οἱ στίχοι καὶ τὰ κεί-
μενα, ὅσο προχωροῦμε στὸν καιρὸ
μας. Ἡ ὑπερκαθαρεύουσα δίνει τὴ
θέσιν τῆς σὲ μιὰ γλώσσα πού μιλάει
περὶ σόστερο στὴν ψυχὴ:
«Ἦταν μιὰ φορὰ κ' ἓναν καιρὸ —
κάποιος καὶ κάποια, κ' ἦταν καὶ κά-
τι — καὶ κάποτε καὶ κάπου μὰ θαρ-
ρῶ — καὶ πῶς δὲν ἦταν. Νὰ ἡ ζωὴ
μας, νάτη».

Ἰωάννης Πολέμης
Φεβρουάριος 1915

Ὁραία χρόνια, πού ἔκαναν τὸν ἄν-
θρωπο εὐτυχὴ μὲ τὸ τίποτα: μ' ἔ-
να στίχο, ἓνα ὄνειρο, ἓνα τραγούδι.
Ἦταν, ὅραγε, καλὴ;
Πόσο δύσκολο, — συχνά, πόσο μά-
ταιο! — νὰ προσπαθῇ νὰ ἀναστη-
λώσῃ κανεὶς τὸ Παρελθὸν μονάχα
μέσ' ἀπὸ τῆς ἀναμνήσεως, καὶ ἀπὸ
τὰ λίγα ἀπομεινάρια πού μένουν, κ-
τρινημένα, σὲ σεντούκια διζαντινὰ
καὶ μεγάλες, δίκριλλες καρινιένες
βιβλιοθήκες!...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Μονάχα ὅταν τύχῃ νὰ μπη κανεὶς
αὐτὰ τὰ χρόνια, σ' ἓνα ἀπὸ κείνα
τὰ ὠραία ὑπολείμματα τῆς ρομαν-
τικῆς ἐποχῆς, τὰ μόνιπα τῆς Κη-
τομοῦ, τὸ ἄγγιγμα τοῦ «ταφτά» ἢ
καὶ τὸ τυχαῖο ψαύσιμὸ τοῦ γαντιφο-
ρεμένου τῆς χειροῦ ἦσαν κρίκοι σὲ
μιὰν ἀλυσίδα ὁλόκληρη σταδιακῆς ἐ-
ρωτοτροπίας, πρὶν νὰ ἐφευρεθῇ ὁ θε-
σμός τοῦ κερανοβόλου «φλέτς» καὶ
μάλιστα, τώρα τελευταία πλέον, ἀπὸ
τὸ τηλέφωνο...

Ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν κόρη του
καὶ γιὰ τὸ γκόλφ ὁμορφαίνει
τὴ ζωὴ του ἔξω ἀπ' τὸ στούντιο

ΦΡΕΝΤ ΑΣΤΑΪΡ

Ἕνας ὁλόδροσος χορευτὴς καὶ ἡθοποιὸς ἐξήντα χρόνων

Τὰ νοῖνια περνούν, οἱ οἰκογενεῖες ἀπο-
κτοῦν κοιλίτσα καὶ προγούλι, ἀλλὰ ὁ Φρέντ
Ἀσταίρ, ἐξήντα χρονῶν καὶ οἰκογενειάρχης
ὅσο σπάνια γίνεται ποτὲ ἡθοποιός, διατηρεῖ τὴν
ἀφάσθη λεπτότητα τῆς σιλουέττας του, τὴ χά-
ρη τοῦ χοροῦ του, τὴ φρεσκάδα μίας ἐρμηνείας
ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ καλὴ καρδιά καὶ αὐθόρμη-
τὴ εὐγένεια.

Χρόνια τώρα ἀκούμε πὼς πρόκειται ν' ἀπο-
συρθῇ. Πῶς; κάθε φιλμ ποῦ γυρίζει εἶναι καὶ τὸ
τελευταῖο του. Κι ὅμως, σὲ τρεῖς-τέσσερις μῆ-
νες, καινούργιο «μιούζικαλ» μετὰ τὸν Φρέντ, κα-
νούργια πρωταγωνίστρια, ὅλο καὶ πιο νέα, ὅλο
καὶ πιο ὁμορφὴ γιὰ τὸν περίεργο, στεγνὸ αὐτὸ
ἄνθρωπο ποῦ ἐνσαρκώνει, στὰ μάτια τοῦ μέσου
κινηματογραφόφιλου, τὸ πνεῦμα τὸ ἴδιο τοῦ χο-
ροῦ.

Περίεργη καριέρα, ἡ καριέρα τοῦ Φρέντ Ἀ-
σταίρ, ποῦ ἀγκαλιάζει τὴν ἱστορία ὁλόκληρη τοῦ
ὁμιλοῦντος —καὶ ἐπομένως... ἄδοντας καὶ χορεῖ-
οντας— κινηματογράφου. Ἐκίνησε ποῖν —εἴπα-
με— ἐξήντα περίπου χρόνια, ὅταν γεννήθηκε,
στὴν Ὀμάχα τῆς πολιτείας Νεμπράσκα, ἕνα ἀ-
γοράκι στὴν οἰκογένεια Ἀουστερλίτς, ποῦ ἤδη
εἶχε μίαν κόρη δύο χρονῶν, τὴν Ἀντέλ. Ἡ Ἀντέλ
μεγάλωσε, ἀρτίσε νὰ πηγαίνει σὲ σχολὴ χοροῦ
ὅπως ὅλα τὰ κορίτσια τῶν καλῶν οἰκογενειῶν ποῦ
ἤθελαν ἀπὸ μικρὰ νὰ γυμνάσουν ἀρμονικὰ τὸ
σῶμα τους, καὶ παντοῦ τὴν συνόδευε ὁ μικρὸς
τῆς ἀδελφός Χόρρεϋ ἢ Ἀντέλ, χόρρεϋ μαζί της.

γιατὶ δὲν ἤξερε τί ἄλλο νὰ κάνει, καὶ ὁ Φρέντ. Σὲ
λίγο, οἱ δάσκαλοι τῆς Ὀμάχα πείσθηκαν πὼς
εἶχαν δύο αὐθεντικὰ χορευτικὰ ταλέντα στὰ χέ-
ρια του. Οἱ γονεῖς, εὐτυχῶς, ἦταν προσδετι-
κοὶ καὶ φιλόδοξοι ἄνθρωποι. Στὰ γρήγορα, ἀπο-
φάσισαν πὼς ἡ θέση τῆς Ἀντέλ ἦταν στὰ φώτα
τοῦ Μπροντγουάϊ καὶ μετακόμισαν. Ὁ Φρέντ
ὁμως μελετοῦσε κι αὐτὸς καὶ δὲν ἀργοῦσε νὰ
φθάσῃ τὴν ἀδελφή του. Τὸ ἀγοράκι ἦταν μόλις
ἑπτὰ χρονῶν ὅταν ἔκαναν τὴν πρώτη τους δημο-
σίαν ἐμφάνιση, σὲ μίαν παιδικὴν διασκευὴ τοῦ «Συ-
ρανὸ ντὲ Μπερζεράκ». Μετὰ μίαν τεραστίαν μετὴ ἀ-
πὸ πεπιασμένο χαρτί, ἡ Ἀντέλ ἐπαίξε τὸν Συνα-
νὸ. Ὁ Φρέντ ἐπαίξε τὴν Ροξάνη, μετὰ ξανθὴν περ-
οῦκα καὶ κάνα-δουὸ μαξιλαράκια.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

Τότε, ξαφνικά, ὁ πατέρας τοῦ Φρέντ κατα-
στράφηκε οἰκονομικῶς καὶ τὸ παιδάκι —ὀκτώ
καὶ δέκα χρονῶν— προδιδάσθησαν αὐτομάτως
σὲ στιλοβάτες τοῦ σπιτιοῦ. Εὐτυχῶς εἶναι ἐ-
τοιμάσει μερικά χορευτικὰ νούμερα ποῦ κατὰ
φεραν νὰ καταπλήξουν ἀκόμη καὶ τοὺς σκληρο-
τράχηλους μανάτζερ τῆς 42ας ὁδοῦ καὶ χωρὶς
σχεδὸν δυσκολία υπέγραψαν συμβόλαιο μετὰ δι-
κόσια δολλάρια τὴν ἑβδομάδα, γιὰ μίαν μεγάλη
τουρπὴ.

Ἐννιά χρόνια συνεχίσθηκε ἡ τουρπὴ καὶ ἡ Ἀ-

μερικὴ ὁλόκληρη πιά γνώρισε τοὺς μικροὺς Ἀ-
σταίρ, ὅπως ἦταν τὸ καλλιτεχνικὸ ὄνομα ποῦ
διάλεξαν καὶ ἀπέκτησαν νόμιμα.

Ἡ μεγάλη εὐκαιρία ὅμως ἦρθε μαζί μετὰ τὸν
πρῶτο Παγκόσμιο πόλεμο. Ὁ Φρέντ καὶ ἡ Ἀν-
τέλ ἔκαναν τὴν πρώτη τους ἐπίσημη ἐμφάνιση
στὸ Μπροντγουάϊ, στὴν μουσικὴ καμωδιά «Ὁ-
δερ δὴ τόπ», μίαν παραγωγή τοῦ περιφημοῦ θε-
ατρῶν Ἐντ Φλύν. Οἱ «Ντάνσιγκ Ἀσταίρ»,
ὅπως τοὺς ἔλεγον, ἐνθουσίασαν τὸ κοινόν.

Ἦσαν ἀναγνωρισμένοι ὅταν τὸ πρῶτο χορευ-
τικὸ ζευγάρι τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν υπέγραψαν
συμβόλαιο γιὰ δευτέρην «ἐντερεπιδείκνιση» μετὰ τί-
τλο «Πάσιγκ Σόου ὁφ 1918». Καὶ ἡ μίαν ἐπι-
τυχία ἀκολούθησε τὴν ἄλλη: «Ἀππλ Μπλόσ-
σομς», «Φὸρ Γκούτνεζ Σέηκ», «Λέιντυ μπὴ
γκούτ», «Φάνη Φέξ», «Σμάιλ», «Μπάντ Οὐ-
άγκον» καὶ τόσα ἄλλα ποῦ χρησιμοποίησαν κατόπιν
γιὰ βάση πολλῶν μουσικοχορευτικῶν ταινιῶν.
Ἡ φήμη τους ἦταν πιά διεθνὴς γιὰτὶ, συχνά, ἔ-
καναν παραστάσεις καὶ στὸ Λονδίνο.

Σ' ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ταξίδια, τὸ περίφημο ζευ-
γάρι χωρίστηκε στὰ δύο. Εἶχαν ἀγοράσει δύο
εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς γιὰ νὰ παίξουν τὸ
«Μπάντ Οὐάγκον» στὸ Λονδίνο καὶ, στὸ γυρι-
σμό, ὁ Φρέντ ἔκανε, μελαγχολικά, τὸ εἰσιτήριο
τῆς ἀδελφῆς του... χάρτινα καραβάκια. Ἡ Ἀν-
τέλ εἶχε ἐρωτευθῇ ἕναν Ἀγγλο λόρδο καὶ τὸ αἴ-
σθημα αὐτό, ποῦ παρουσιάσθηκε μετὰ τὴν τρυφερὴ
γλυκύτητα ἐνός, κυκλῶνος, τὴν μεταμόρφωσε
γρήγορα σὲ μίαν τέλεια νοικοκυρά.

ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Ὁ Φρέντ, μόνος του πιά, παρουσιάστηκε
στὴν «Εὐθυμὴ ζωντοχώρα» στὸ Μπροντγουάϊ, ἀ-
πόλυτος πρωταγωνιστὴς τοῦ ἔργου. Εἶχε λίγο
τράκι στὴν ἀοχή, ἀλλὰ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τὸν
ἐπέισε ὅτι δὲν εἶχε χάσει τίποτε τὸ ἀνταντικα-
τάστατο. Καὶ τότε ἀποφάσισε νὰ δεχθῇ μερικὲς
ἀπὸ τὶς κινηματογραφικὲς προσφορὰς ποῦ τὸ τα-
χυδρομεῖο τοῦ ἔφερνε καθημερινὰ ἀπὸ τὸ Χόλλυ-
γουντ.

Στὸ Χόλλυγουντ πῆγε ἀρχικὰ γιὰ δύο ρό-
λους. Ἐναν μετὰ τὴν Τζόαν Κράουφορντ στὸ «Νταν-
συγκ Λέιντυ» καὶ ἕναν στὴν ἑταιρία Ρ.Κ.Ο. μετὰ
τίτλο «Πετὰμε στὸ Ρίο». Ὁ δεύτερος ρόλος ἦ-
ταν σοβαρώτερος καὶ τὸν δοκίμασε μετὰ καί-
νούργια «παρτινέρ», ἕνα γαλανὸ κορίτσι μετὰ κόκ-
κινα μαλλιά ποῦ τὸ φώναζαν Τζίντζερ Ρότζερς.
Ἀλλὰ ὁ κινηματογράφος δὲν τὸν τράβηξε ἀμέ-
σως. Ἀντίθετα, γύρισε στὸ Μπροντγουάϊ καὶ ὑ-
πέγραψε συμβόλαιο γιὰ νὰ παίξῃ τὴν «Εὐθυμὴ
ζωντοχώρα» στὸ Λονδίνο.

Τὸ ἔργο εἶχε τεραστίαν ἐπιτυχία στὴν Ἀγ-
γλία καὶ ὁ Ἀσταίρ πείσθηκε ὅτι ἦταν πιασμέ-
νος γιὰ τὰ σανίδια τῆς σκηνῆς καὶ ὄχι γιὰ τὸ
πανί τοῦ κινηματογράφου. Τότε ὅμως ἀρχισε ἡ
προβολὴ τοῦ φιλμ «Πετώντας στὸ ζευγάρι». Ἡ
σμος πρελλάθηκε μετὰ τὸ καινούργιο
ἑταιρία ἀρνήθηκε νὰ τοῦ χαρίσῃ τὸ συμβόλαιο
καὶ ὁ Φρέντ ἐγκατέλειψε τὸ θέατρο γιὰ τὸ Χόλ-
λυγουντ, ὅπου κατὰφερε τὸ στούντιο ν' ἀγορά-
σῃ τὰ δικαιώματα κινηματογραφίσσεως τῆς «Εὐ-
θυμης ζωντοχώρας».

Καὶ πάλι εἶχε σύντροφο τὴν Τζίντζερ Ρότζερς
μετὰ τὴν ὁποίαν συνεργάστηκε τόσα χρόνια μετὰ τε-
ραστίαν ἐπιτυχία. Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1934, τὸ χο-
ρευτικὸ ζεύγος ἦρθε πρῶτο στὸ δημοφιλίστα
τῶν πρὸ ἐμπορικῶν στάρ.

Κατόπιν γύρισαν τὴν ἀξέχαστη «Ρομπέρτα»
καὶ, τὴν ἐπομένη ἀνοιξή, τὸ «Τὸπ Χάτ» καὶ τὸ
«Φόλλου δὴ φλὴτ», ὅπου ὁ Φρέντ ἦταν ἕνα εὐ-
θυμο καὶ συμπαθέστατο, —ἀλλὰ ποτὲ βεβαίως
ὁμορφό!— ναυτάκι. Ἀκολούθησε, τὸν Αὐγούστο,

τὸ «Σουίγκ Τάιμ», τὸ «Σάλλ οὐ ντάνς» τὸν ἐ-
πόμενο Μάιο καὶ τὸ «Κέρρη» τὸ φθινόπωρο τοῦ
1938. Μόνον μιά φορά, στὰ «Ντάμσελ ἴν Ντι-
στρέες», ὁ Φρέντ εἶχε δεχθῇ ἄλλη πρωταγωνί-
στρια. Ξαναβρῆκε ὅμως τὴν Τζίντζερ γιὰ τὴν ἱ-
στορία ἐνὸς ἄλλου περιφημοῦ χορευτικοῦ ζευ-
γαριοῦ, τοῦ Βερνὸν καὶ τῆς Αἰρὴν Κάστλ ποῦ
γυρίστηκε τὸ 1939.

Τότε ὁ Φρέντ υπέγραψε συμβόλαιο μετὰ τὴν
Μέτρο-Γκόλνιτουϊν γιὰ νὰ γυρίσῃ τὸ «Μπροντ-
γουάϊ Μέλαντυ τοῦ 1940», μετὰ τὴν τότε πρώτη
χορεύτρια τῆς Μέτρο «Ελνὸρ Πάουελ καὶ κα-
τόπιν, μετὰ τὴν «Παραμάουντ» γιὰ τὸ «Σέκοντ
Κόρους», μετὰ τὴν Πωλὲτ Γκόντάρντ καὶ τὴν ὀρ-
κίστρα τοῦ Ἄρτι Σῶ.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗ

Οἱ ταινίες ποῦ γύρισε κατόπιν παίχθηκαν —
μαζί μ' αὐτὲς τὶς δύο τελευταῖες— μετὰ τὴν ἀ-
πελευθέρωσιν στὴν Ἀθήνα καὶ εἶναι γνωστὲς. Πό-
τε μετὰ τὴν Τζούντυ Γκάρλαντ, πότε μετὰ τὴν Σὺντ
Τάσσερς, ὁ Φρέντ διέψευδε, κάθε φορὰ καὶ πιο
ἀποστομωτικά, τὶς φήμες γιὰ μίαν προσεχὴ του
ἀποχώρησιν ἀπὸ τὸν κινηματογράφου. Μεταπολε-
μικὰ ὅμως εἶχε νὰ ὑπολογίσῃ καὶ μερικά και-
νούργια ταλέντα, ποῦ τοῦ ἔκαναν σοβαρὸ συνα-
γωνισμό. Κι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ, ὁ Τζην Κέλλυ.
Πὸ βαρὺ ἴσως, ἀλλὰ πιο μοντέρνος, καλύτερος
χορογράφος, ὁ Τζην Κέλλυ εἶχε καὶ μίαν γοητεία
σὰν ἄνδρας ποῦ κατέκτησε ἀμέσως τὸ γυναι-
κεῖο ἴδιον κοινόν. Κι ὅμως... Κάθε φορὰ ποῦ μίαν
σύγκρισιν ἦταν δυνατὴ, τὸ «κλάκ» τοῦ Φρέντ, τὸ
ἀμεμπτο φράκο του, τὰ φτερωτὰ πόδια του καὶ
οἱ ὑπερκομψὲς ἐκείνες ἀμίμητες κινήσεις, θύμι-
ζαν πάλι στὸν κόσμο πὼς ἕνας καὶ μοναδικὸς ἦ-
ταν ὁ Φρέντ Ἀσταίρ.

Σὰν ἄνθρωπος, ὁ ἡθοποιὸς αὐτὸς —γιατὶ θὰ
ἦταν ἄδικο νὰ περιορίσωμε τὸν Ἀσταίρ μετὰ τὸν
τίτλο τοῦ χορευτοῦ— δὲν ἔχει νὰ μᾶς πῇ πολλά.
Ἦσυχος, εὐγενικός, πρότυπο συζύγου καὶ πα-
τέρα, δὲν ἀπασχόλησε ποτὲ κανενὸς εἰδους ἐν-
τυπο μετὰ τὴν οἰκογενειακὰ του. Παντρεύτηκε τὸ
1933 καὶ ἔχει δύο παιδιά, ἕνα ἀγόρι καὶ ἕνα
κορίτσι. Τὴν γυναῖκα του κανεὶς ἀπὸ τοὺς θαυ-
μαστάς του δὲν τὴν γνωρίζει, γιὰτὶ δὲν ἀνήκει
στὸ εἶδος τῶν ἀνδρῶν ποῦ φωτογραφίζονται
πρόθυμα. Οἱ Ἀσταίρ ζοῦν ἡρεμὰ στὴ βίλλα τους
στὸ Μπέδερλυ Χίλλς καὶ σπανίως ἐμφανίζονται
σὲ νυκτερινὰ κέντρα.

Ἐκτός ἀπὸ τὸν χορὸ ποῦ βλέπομε σὲ κάθε
ταινία του, πρέπει νὰ σημειωθῇ πὼς ὁ Φρέντ ἐ-
τοιμάζει συνήθως καὶ τὴν χορογραφία τῶν ἄλ-
λων σκηνῶν καὶ τῶν ἄλλων χορευτικῶν ἐμφανί-
σεων. Δουλεῖ ἀκούσαστα, μῆνες ὁλόκληρους
πρὶν ἀόκησιν ἡ ταινία καὶ διατηρεῖ τὴν καταπλη-
κτικὴν του φόρμα χάρις σὲ τακτικὴν ἐξάσκηση.
Ποτὲ δὲν ἐπέτρεψε στὸν ἑαυτὸ του νὰ εἰδικευθῇ
σὲ ἕνα εἶδος χοροῦ. Μόνος του ἢ μετὰ ἄλλους, χο-
ρεῖ μετὰ ὅλους τοὺς μοντέρνους τρόπους καὶ ἡ
ἀνεση, ἡ εὐκολία μετὰ τὴν ὁποία φαίνεται ὅτι ἐκ-
τελεῖ καὶ τὸν πιο δύσκολο χορὸ, ἐμπνέει τὸ
κοινόν σὲ σημείον νὰ πιστεῖται ὅτι καθένας πὼς μπο-
ρεῖ νὰ χορέψῃ μετὰ τὴν δική του ἀπίθανη χάρι.

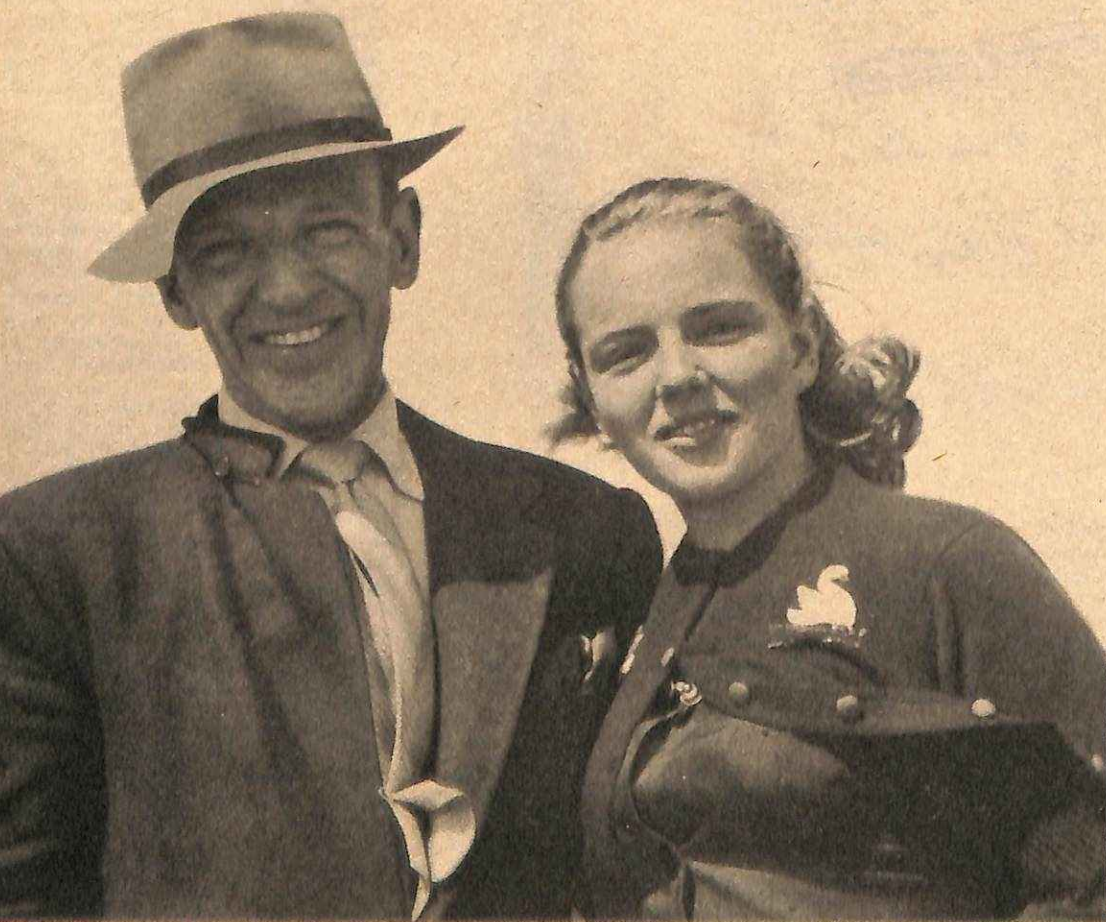
Ὁ Φρέντ Ἀσταίρ ὅμως δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ
θαμπωθῇ ἀπὸ τὴν ἀπίθανη ζωὴ του, μίαν ζωὴν ποῦ
ποτὲ δὲν γνώρισε οὔτε μίαν μικρὴ ἀποτυχία. Εἴ-
ναι καλὸς, ἡμερος, συμπαθὴς στοὺς συναδέλφους
του, ἀφάνταστα ὑπομονετικὸς στὴ δουλειά του
καὶ, στὶς ἐλεύθερες ὥρες του, ἀσχολεῖται μετὰ
ἀλογα, μετὰ τὴν μουσικὴ καὶ παίξει τακτικώτατα
γκόλφ καὶ τένις. Στὸ γκόλφ ἰδίως θεωρεῖται ἄσ-
σος καὶ ἀγαπᾷ νὰ παίξῃ συντροφιά μετὰ τὴν κόρη
του, ὥρες ὁλόκληρες.



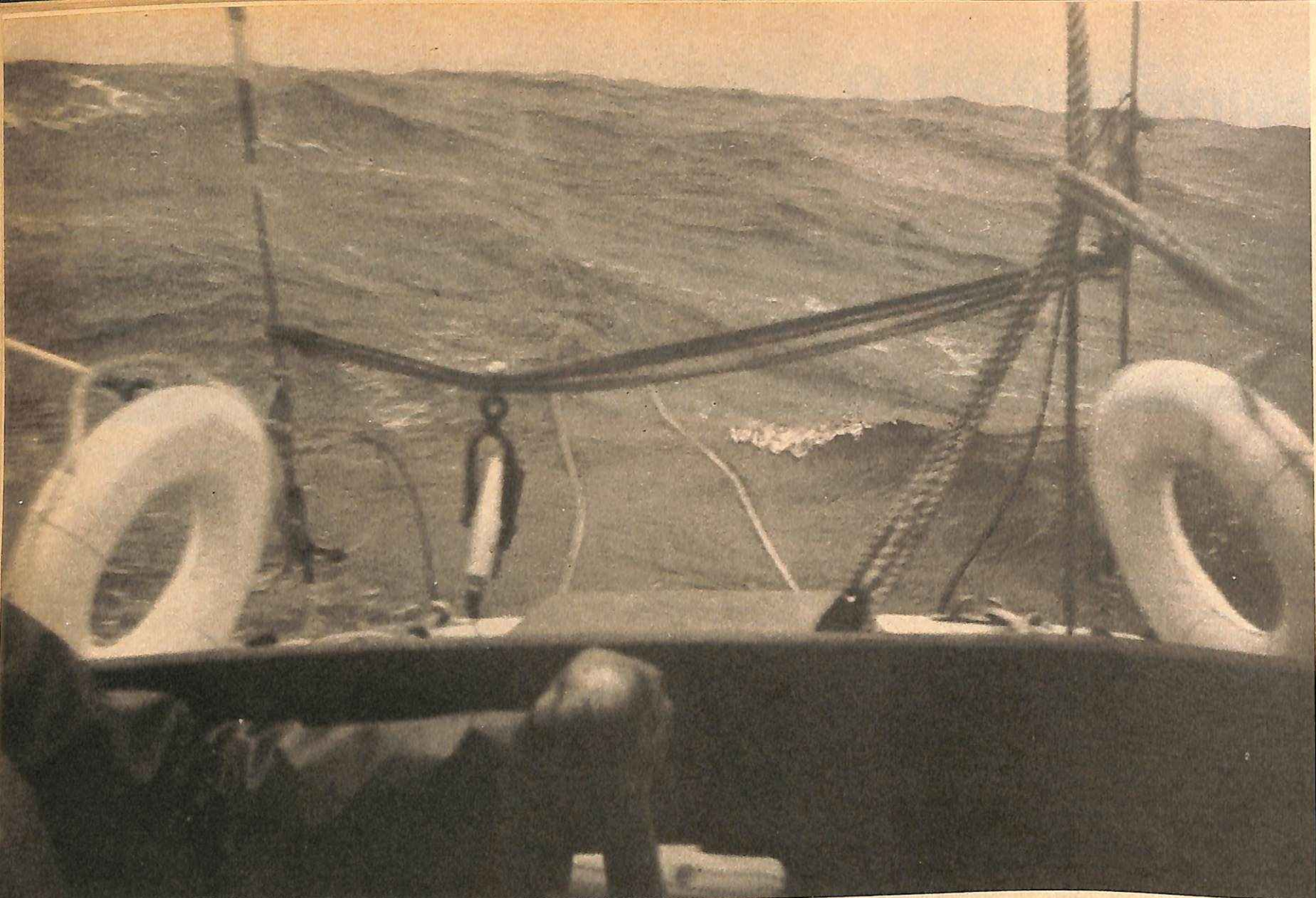
ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ ΦΙΛΟΙ, ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗ, ΚΑΝΟΥΝ ΑΓΚΑΖΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟ

(Φωτ. Camera Press)

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΟ. ΑΛΛ' ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ ΠΩΣ Ο ΦΡΕΝΤ ΠΑΛΙ ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΤΗ ΝΑ ΤΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ



ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ Ο «ΝΕΑΡΟΣ» ΕΙΝΑΙ ΚΙΟΛΑΣ 56 ΕΤΩΝ ΚΑΙ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΟΛΙΣ 14



ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ, μία σφοδρή ανατολική θύελλα τους ανάγκασε να ρίξουν την πλωτή άγκυρα, της οποίας διακρίνονται οι κάβοι που θυίζονται στα κύματα, για ν' ανακόψουν την πορεία και να μην παρατυρωθούν έξω από το δρομολόγιό τους, χάνοντας έτσι πολύτιμη απόσταση.

ΜΕ ΤΗΝ «ΧΑΡΑ» ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ

γνώμη μου ό βαρογράφος είναι πιο λεπτό όργανο και θα ήταν καλύτερος για τέτοιες περιπτώσεις.

Πολύ αργότερα, όταν φθάσαμε στις Άζορες, ό Κάρλετον Μίσελ έφθασε εκεί με τό σκάφος του, τό «Finistere», ύστερα από τη νίκη του στους αγώνες των Βερμούδων και μάς είπε ότι πλησιάζοντας στο νησί δρέθηκε στην ούρα της ίδιας θύελλας. Τό ίδιο μάς είπαν και από ένα άλλο σκάφος, τό «Fox Hound», που ήλθε κι αυτό στο λιμάνι της Χόρτα.

Έπί τέλους τό στίγμα!

Σιγά-σιγά ή θύελλα άρχισε να κοπάζει. Παρ' όλα αυτά όμως ή θάλασσα και ό αέρας εξακολουθούν να ταλαιπωρούν τη «Χαρά». Τό χοροπηδητό των κυμάτων δεν λείει να σταματήσει. Πάντως, στις 11.30, ύστερα από τρεις ολόκληρες ήμέρες, φάνηκε κάπου ό ήλιος και καταφέραμε να πάρουμε στίγμα: Πλάτος 38 μοίρες 40'. Μήκος 61 μοίρες 27'. Κι αυτό όμως ήταν αμφίβολης ακριβείας γιατί τό σκαμπανεβάσμα άπ' την θαλασσοταραχή δεν μάς άφηνε να κάνουμε ακριβώς τούς υπολογισμούς μας. Όπωςόποτε υπάρχει ένα στίγμα. Τό λάθος, βέβαια, που ήταν πιθανόν να υπήρχε θα μπορούσε σε μία μικρή, κλειστή θαλάσσια περιοχή να μάς φέρη άπ' τη μίαν άκρη στην άλλη. Στην περίπτωση όμως του 'Ατλαντικού ένα μικρό παίξιμο στον υπολογισμό δεν παίζει κανένα σπουδαιότερο ρόλο, εκτός του ότι υπερβεί κάπως τό

πράγματα και σ' αναγκάζει να υποφέρνής μέχρι να δρής την άκρη. Την ίδια ήμέρα ό καιρός πήρε να καθαρίζει, καθώς άρχισε να φυσάει ένας δυνατός βοριάς, με ταχύτητα 28-30 κόμβων την ώρα. 'Η γυναίκα μου κ' έγω αποφασίσαμε να κρατήσουμε άπέναντι σ' αυτή την άγερμη και άεικίνητη θεότητα που λέγεται θάλασσα του 'Ατλαντικού την ίδια τακτική μία και για την ώρα δεν μάς είχε δγάλει ζημιωμένους. Με τόν τρόπο που την αντιμετώπιζαμε θα μπορούσαμε, επί τέλους, να ξεκουραστούμε λιγάκι και να στεγνώσουμε τά βρεγμένα μας, ύστερα από τόν καταιονισμό θαλασσινού και ούράνιου νερού.

Την Τετάρτη, 20 'Ιουνίου, ό άνεμος είναι ακόμα πολύ δυνατός καθώς κατεβαίνει άπ' τόν βοριά και παρ' όλον ότι ξεπέσαμε πολύ, πρós τόν νοτιά, άπ' την πορεία μας, εξακολουθούμε να πλέουμε ξυλαμένοι με την μπάντα στο κύμα. 'Η μεγάλη θαλασσοταραχή δεν λείει να σταματήσει και μάς είναι άδύνατο να χρησιμοποιήσουμε τό πανιά μας.

Στην κατάσταση αυτή μάς βρήκε τό πετρελαιοφόρο «Έσσο Μπάλτικ», λίγο πριν άπ' τό μεσημέρι, ώρα 11.45, της ίδιας ήμέρας. Φυσικά, ή πρώτη δουλειά που κάναμε ήταν να τούς ζητήσουμε να μάς δώσουν τό στίγμα. Τό «γκαζάδικό» έφερε δυό δόλτες γύρω μας προσπαθώντας να μάς τό δώσει, στάθηκε όμως άδύνατο να τό επιτύχη. Τόσο δυνατός, τόσο έκκωφαντικός, τόσο άόριστος ήταν ό θόρυβος του άνέμου και των κυμάτων. Πάντως, τό

δικό μας στίγμα στις 12.00 ήταν. Πλάτος 37 μοίρες 50' Βόρειο και μήκος 61 μοίρες 03' Δυτικό. Στο ήμερολόγιο της «Χαράς» έχω σημειώσει: «Πολύ αμφίβολο».

Όστόσο, τό πέρασμα του άλλου καρδιού μάς έκανε να ξεσηκωθούμε κι αποφασίσαμε να κάνουμε και μείς μία προσπάθεια, άφου κ' εκείνοι, έστω και άργά, προχωρούσαν. Μουδάρουμε, λοιπόν, τό πανί για τά καλά και με φλόκο θυέλλης επαναλάβαμε τό ταξίδι μας πρós τό ανατολικό. Έπειτα από την πολήμερη άγωνία της τοοπικής θυέλλης, είχαμε για πρώτη ήμέρα άποκτήσει και πάλι τη σιγουριά για να συνεχίσουμε τό ταξίδι μας. Τό ταξίδι μας πρós τό τέρμα. Πρós τις Άζόρες και τό Γιβραλτάρ. Πρós την Μεσόγειο και την Έλλάδα.

Ύστερα άπ' τη θύελλα

Τό άπομεσήμερο, κατά τις 14.00, ακούσαμε τό πρώτα νέα από την 'Αμερική, ύστερα άπ' τη μεγάλη θύελλα. Οι κεραυνοί μάς είχαν αναγκάσει να έχουμε σ' όλο αυτό τό διάστημα τό ραδιόφωνο κλειστό. 'Η ανθρώπινη φωνή, ζεστό μήνυμα παρηγορίας μέσα άπ' τό ψυχρό μέταλλο του μεγαφώνου, μάς πληροφορούσε για ένα νέο ναυτικό ρεκόρ, του «Μπολέρο», και για τό πέσιμο στις ξέρες των Βερμούδων του σουηδικού σκάφους «Έλντα».

Την ήμέρα εκείνη φάγαμε κάτι πιο ουσιαστικό και διψασμένοι καθώς είμαστε για έπαφή με τούς ανθρώπους, ακούσαμε για πολλή ώρα

ραδιόφωνο, άδειάζοντας κατά ένα σεβαστό ποσοστό τις μπαταρίες του. 'Η άγνωστη ανθρώπινη φωνή γινότανε οικεία και άγαπητή σε μάς μέσα στην άπεραντοσύνη και την μοναξιά του άκεανού κ' έπαιρνε όλη εκείνη την άξία που άποκτούν τό άπλησίαστα και τό άκατόρθωτα.

Στις 21.38, νύχτα πιά, είδαμε να ξεπροβάλλει στον όρίζοντα - φωτεινή φιγούρα ενός καρδιού. Όταν πλησιάζαμε τό κάναμε σινιάλο, αλλά φαίνεται ότι κανείς από τη θάρδια δεν μάς είδε, γιατί τό καρδί συνέχισε την πορεία του πρós τόν κόλπο του Μεξικού. Στο μεταξύ ή «Χαρά» προχωρούσε με τό στανιό, γιατί ό αέρας, που τόσο πολύ μάς βασάνισε, είχε άρχισει να πέφτει.

Στις 12.00 της Πέμπτης, 21 'Ιουνίου, έντεκα ήμέρες μετά την άναχώρησή μας βρισκόμαστε σε πλάτος 37 μοίρες 47' και μήκος 59 μοίρες 12'. Δηλαδή από μεσημέρι σε μεσημέρι είμαστε κάνει 85 μίλλια. Τό βαρόμετρο έδειχνε 30 βαθμούς 02' 'Αλλάξαμε πορεία 60 μοίρες.

'Ηταν μία θαμνάσια, ήλιόλουστη ήμέρα και είχαμε νοτιοδυτικό άνεμο. Την ίδια αυτή ήμέρα, που είναι ή μεγαλύτερη του χρόνου για τό Βόρειο 'Ημισφαίριο, είχαμε κιόλας καλύψει τό 1/3 της διαδρομής μας μέχρι τις Άζόρες.

Γιορτάσαμε τό γεγονός με κόττα, τιλάφι, κέικ, κονσέρβα και κρασί.

'Η Παρασκευή, 22 'Ιουνίου, ήταν μία μέρα γεμάτη συγκινήσεις. Στις 2.30 την νύκτα μιλήσαμε με τό χιωτικό πλοίο «ΑΛΚΙΜΟΣ» της εται-

ΜΕ ΤΗΝ «ΧΑΡΑ» ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ

ρίας «'Αλκιμος». Καπετάνιο του είχε, όπως πληροφορήθηκα μετά, τόν επίσης Χιτώη Κωνσταντίνο Βαλάνταση και έρχόταν από τό Λίβερπουλ της 'Αγγλίας, με προορισμό την Σαβάννα Γεωργίας της 'Αμερικής. Αυτό ήταν τό πρώτο ελληνικό πλοίο τό όποιον συναντούσαμε. Μεσα στην μέση μιας άγριας νύκτας άρχισαμε μία συζήτηση για τις δουλειές, για τις γυναίκες μας — ή δική του ήταν μαζί στη γέφυρα — και τόν προορισμό. Με προθυμία μεγάλη μάς ρώτησε αν είχαμε άνάγκη από τίποτα, αλλά τό μόνο που χρειαζόμεθα ήταν να δεβαιωθούμε για τό στίγμα μας κατά προσέγγιση βεβαίως λόγω του προχωρημένου της νύκτας, τό όποιον και προθυμότατα μάς έδωσε. 'Ηταν πλάτος 38ο20' βόρειο και 57ο50' δυτικό. 'Η συγκίνησή μου ήταν άφάνταστα μεγάλη και λυπούμαι πολύ που δεν μπόρεσα να πάρω φωτογραφίες από την συνάντηση αυτή, έξ αιτίας της άκατάλληλης ώρας. Παρ' όλες τις επιπλήξεις και τις παρατηρήσεις του καπετάνιου, γιατί δεν είχα μηχανή, ξεχώρισα στον τόνο της φωνής του την ίδια συγκίνηση που ένιωθα κ' έγω άπ' αυτή μας τη συνάντηση.

—Καλό ταξίδι, παιδιά.
—Καλό ταξίδι...
'Αφού χαιρετιστήκαμε αλλήλοιστε πορεία 70ο. Έως τό πρωί ό άνεμος δυνάμωσε και ή θάλασσα άγρίεψε. Στις 10 ή ώρα μία νοτιοδυτική θύελλα άρχισε να μάς πλησιάζει, την όποια και προσπαθήσαμε να άποφύγουμε τρέχοντας με όλη την ταχύτητα. Με ένα δυνατό τράνταγμα των πρυμνιών ξαρτιών, ή έλιξ της παρκέτας έφυγε, πιθανότατα μεζέη για ένα καρσαίο. και άμέσως άντικατεστάθη με άλλη. Στις 12 βρισκόμαστε ήδη σε πλάτος 38ο40' και μήκος 56ο40'. Δηλαδή από μεσημέρι σε μεσημέρι 132 μίλλια. Με την ταχύτητα του πλοίου κατωρθώσαμε να άποφύγουμε την θύελλα που σχηματιζόταν νοτιοδυτικά, και όταν πιά στις 15 είχαμε ήδη άνεβή στο πλάτος 38ο 50', αλλάξαμε πορεία με κατεύθυνση ανατολική. 'Ηταν μία ήμέρα μεγάλου ρεκόρ. Από τις 02.30 έως τις 18.30 είχαμε ήδη καλύψει 100 μίλλια. Για τό βράδυ αλλάξαμε πάλι πορεία 100 αληθή.

Σάββατο, 23 'Ιουνίου. Απόψε τό φεγγάρι είναι γεμάτο, αλλά άόρτο έξ αιτίας μεγάλης συννεφιάς. Κατά τις 00.30 κατεβάσαμε την μαίστρα και συνεχίσαμε με μόνο τόν εργαζόμενο φλόκο, γιατί ό άνεμος άρχισε να φρεσκάρη. Υπολογίζαμε πώ τό σκάφος έτρεχε με 5—7 κόμβους. Στις 8.30, άφου κατεβήκαμε άρκετά σε πλάτος, πήραμε πάλι ανατολική πορεία και στις 12 βρισκόμαστε σε πλάτος 38ο31', μήκος 53ο25'. Μεσημέρι σε μεσημέρι 153 μίλλια (11½ ώρες από αυτές μονάχα με τόν φλόκο). Θάλασσες πολύ ύψηλες και επικίνδυνες γιατί έσπαζαν. 'Ο άνεμος πάνω άπ' τό 30 κόμβους την ώρα. Τό βαρόμετρο άρχισε να πέφτει, ή όραότηης πάρα πολύ καυηλή και ό ούσαος τελείως συννεφιασμένος. Στις 18.45, ακόμη μόνο με φλόκο και με άνεμο ταχύτητας 20—25 κόμβους, περιούσαμε τό τελευταίο ανατολικό όριο της Νού Φάουνταν. 'Η όραότηης εξακολουθούσε να είναι πάσα πολύ περιορισμένη. Βρισκόμαστε πιά στο σημείο μη επιστροφής πρós τις Άζόρες (Point of no return). Όστόσο ή θάλασσα ήταν πολύ ταραγμένη για να γιορτασθή κατάλληλα τό γεγονός. Μόνο λίγη κονσέρβα, κέικ και λίγο κο-

νιάκ. Παρ' όλα αυτά τό ήθικό του πληρώματος πολύ χαμηλό, ίσως λόγω του καιρού.

Ήμέρα άτυχιών

'Η Κυριακή, 24 'Ιουνίου, ήμέρα σχόλης και άναπαύσεως για όλο τόν κόσμο που δεν θέλει να μπαίνει σε φασαρίες, με βρήκε σκαρφαλωμένο στο άλμπουρο να προσπαθώ να έπισκευάσω κάτι όιησχητικές ζημίες στα μαντάκια των πανιών. Χρειάστηκε ν' άνέβω δυό φορές στο κατάρτι κι όλες πγαιναν καλά, δ-λες καταμεσίς του άκεανού σε σαλτιμπάγκο, μου στοίχισαν κόπο και ιδρώτα...

Τό θερμόμετρο έδειχνε 30,1 βαθμούς και από πολύ ώρα δεν έλεγε ούτε να πέσει ούτε ν' άνέβη. 'Αγε ούτε να πέσει ούτε ν' άνέβη. 'Απ' τό προηγούμενο μεσημέρι είχαμε κάνει 113 μίλλια μόνο με τόν φλόκο και όλα πγαιναν καλά, δ-λες... 'Όταν... Ποτέ δεν μπορείς να ήσυχάσης σ' αυτόν τόν κόσμο! Την ώρα που πήγαμε να βάσουμε τόν μεγάλο φλόκο κόπηκε ή λιγαδούρα του γάντζου στο φλόκο και χάσαμε τόν παντάρι —τό σχοινί που άνε-δάζει τό πανί. 'Αποτέλεσμα! 'Ο φλόκος μάς ήρθε κατακέφαλα! 'Αμέσως τόν άντικαταστήσαμε με άλλον, μία κ' είχαμε ακόμη έπάρκεια

άναλλακτικών (είχαμε τέσσερα μαντάρια για φλόκους για κάθε ένδεχόμενο).

'Αλλά τά δάσανα όταν άρχισουν δεν λένε να τελειώσουν. Τό ένα έρχεται ύστερα άπ' τό άλλο. 'Ετσι και στην περίπτωση αυτή, δεν πέρασε πολύ ώρα και άνακαλύψαμε ότι και ή μαίστρα, τό μεγάλο μας πανί, δεν μπορούσε να σηκωθεί, γιατί ή μαητηρία του συρματοσχοινίου είχε σκαλώσει μέσα στον μακαρά στην κορυφή του κατάρτιου. Στο μεταξύ ή θάλασσα είχε άρχισει να βράζει. Κύματα και άφροί άρχίζουν ν' άνεβαίνουν πρós την κοιπαστή μας έτοιμα να μάς λούσουν. Μούρχεται στο νού εκείνος ό βλάσφημος Κεφαλλονίτης καπετάνιος και για μία στιγμή σκέπτομαι να τόν... μιμηθώ έτσι όπως βρίσκομαι, σαν πίθηκος, γαντζωμένος στο άλμπουρο. 'Η φωνή της γυναίκας μου, όμως, έκοψε στη μέση την διάθεσή μου: —Καπέτα, τό νερό του μπροστινού ντεπόζιτου άρχισε να μινι-ζή...

«Να τά ψάλλω σε κάποιον»..

'Η διάθεση να τά ψάλλω σε κάποιον μούσνεται και πάλι δυναμμένη. Είναι τί'να καιμιά - δυό ήμέρες που ή Σου κ' έγω δεν αισθανόμαστε και τόσο καλά, ή μάλλον,

ΧΑΡΑΣΣΟΝΤΑΣ ΠΟΡΕΙΑ στο «Τσαρτ-τέιμπλ». 'Η έσωτερική διαρρύθμιση της «Χαράς» επιτρέπει τη μεγίστη έκμετάλλευση του χώρου. Σε μίαν άκρη ό κυβερνήτης έχει τό «στρατηγείο» του με όλα του τά σύγχρονα μέσα.



ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΨΙΣ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΣ»

Για να μπορούσαν οι ειδικότερα ενδιαφερόμενοι από τους αναγνώστες μας να παρακολουθήσουν τον άθλο των δυο θαλασσοπόρων, δημοσιεύουμε το παραπλεύρως σχεδιάγραμμα, στο οποίο καταδεικνύονται όλες οι λεπτομέρειες της κατασκευής και του εξοπλισμού της «Χαράς». Οι καταμετρήσεις είναι σε πόδας.

ΑΡΜΑΤΩΣΙΑ

1. Μαΐστρα (Μεγάλο πανί).
2. Φλόκος θυέλλης.
3. Έργαζόμενος φλόκος.
4. «Τζένος» (Μεγάλος φλόκος).

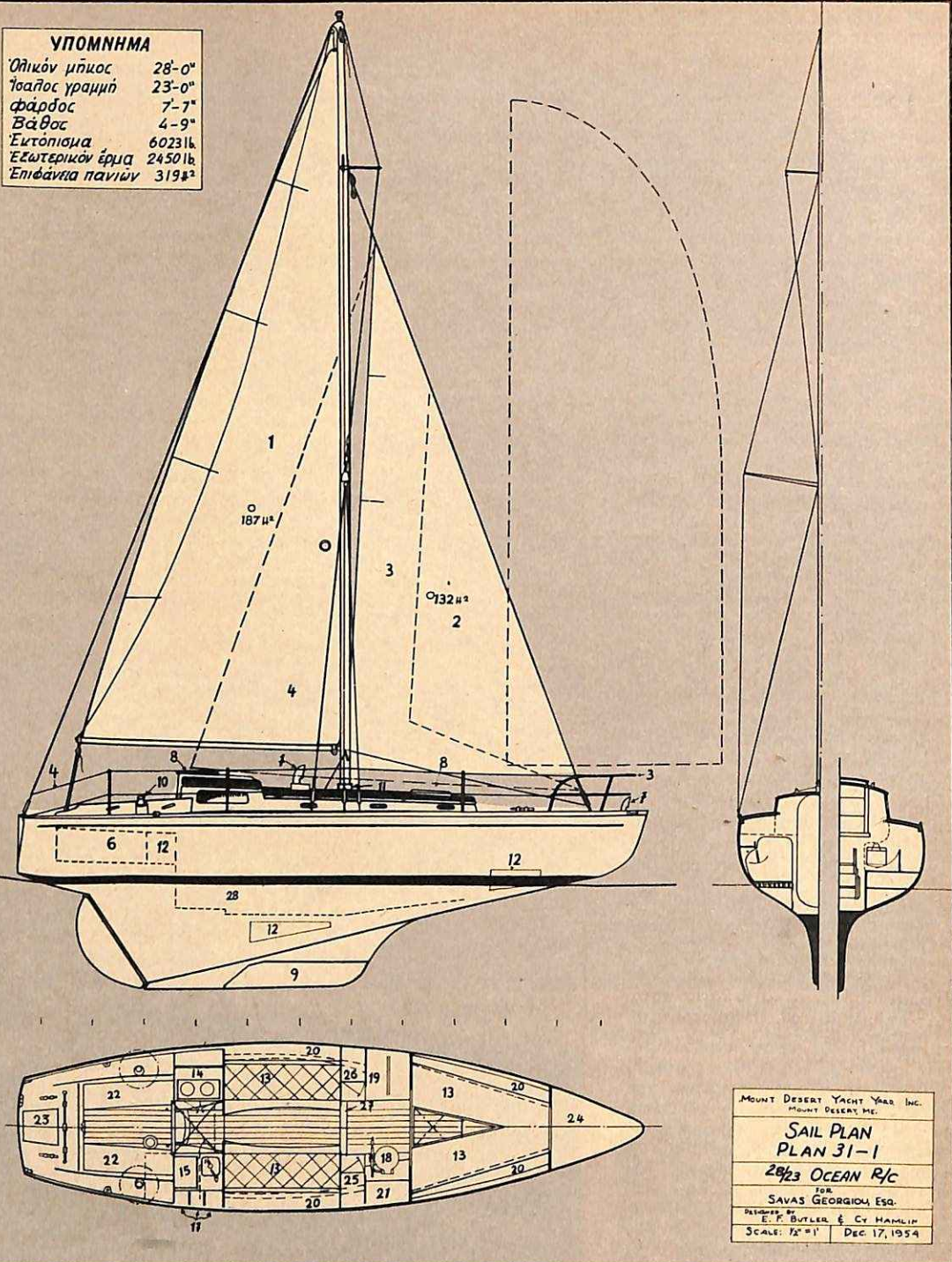
ΣΚΑΦΟΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

5. Προφυλακτικές γραμμές από συσματοσχίνο.
6. «Κόκπιτ» («χαβούζα», κάθισμα για εκείνον που κρατά το τιμόνι).
7. Άνεμιστήρες.
8. Είσοδοι.
9. Έρμα από μολύβι.
10. Βίντσια για τους φλόκους.
11. Βάσεις όπου στηρίζεται το άλμπουρο. (Το άλμπουρο στηρίζεται στην κουβέρτα).
12. Ντεπόζίτα νερού.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

13. Κρεβάτια.
14. Κουζίνα.
15. Ψυγείο, αποθήκη τροφίμων.
16. Νεροχύτης.
17. Πιατοθήκη.
18. Αποχωρητήριο.
19. Ντουλάπι για το ρουχισμό.
20. Ράφια για βιβλία, όργανα ναυσιπλοΐας κλπ.
21. Ξηρές μπαταρίες.
22. Αποθήκες κάτω από καθίσματα «κόκπιτ».
23. Αποθήκη για σχοινιά, άγκυρες, καύσιμο ύλη κλπ.
24. Αποθήκη (ως ανώτερω).
25. Φαρμακείο.
26. Χαρτιά, φωτογραφικό υλικό κλπ.
27. Κουρτίνα.
28. Πάτωμα.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ	
Όλικόν μήκος	28'-0"
Ώατος γραμμή	23'-0"
Φάρδος	7'-7"
Βάθος	4'-9"
Εξοπλισμός	6023 lb
Εξωτερικόν έρμα	2450 lb
Επιάντια πανιών	319*



σηκώνεται, απόκοσμη, από τη θάλασσα και να σκεπάσει τον όριζοντα...

Πρωί-πρωί την άλλη μέρα, στην όμιχλη προστέθηκε και η δυνατή βροχή με αποτέλεσμα να πέσει τελείως ο άνεμος. Βρεγμένοι και χαμένοι πλέουμε στα ψαχτά, περιμένοντας να καθαρίσει ο καιρός. Κατά το μεσημέρι άρχισαμε να ξανοίγουμε λίγο τον όριζοντα, χωρίς, φυσικά, αυτό να σημαίνει ότι δυνατόσε ο άνεμος, που εξακολουθούσε να λάμπει με την απουσία του, ενώ τα κύματα δεν λένε να ησυχάσουν. Γερή φουσκοθαλασσιά και δυνατός κυματισμός ταλαιπωρούσαν το σκαφάκι μας κ' έμας τους δυο δλη την ημέρα. Η «Χαρά» σκαμπανεβάει σαν τρελλή, πηδώντας από κορυφή σε κορυφή, ενώ τα κύματα όλο και συχνότερα την πλησιάζουν, όλο και περισσότερα γίνονται, λες και συνάζονται απ' τις άκρες του ώκεανού για να παρακολουθήσουν μέ... «παιχνιδιάρικη» διάθεση τον τρελλό χορό της.

Το τελευταίο 24ωρο κάναμε—πάλι καλά—124 μίλια ανάμεσα στα κύματα που γρονθοκοπούσαν τα πλευρά του σκάφους μας, σαν να είχαν να λύσουν τίποτα διαφορές μαζί του...

Δυστυχώς ή «καλωσύνη» —ή λίγη λιακάδα, ή απουσία της όμιχλης— δεν δάσταξε πολύ. Έτσι, ως το απόγευμα είχαμε και πάλι όμιχλη, που κόντευε να σκεπάσει ακόμη και την πλώρη μας, που ήθελε, σαν ένοχλητικός και περίεργος επισκέπτης, να μηη ακόμη και στην καμπίνα μας, να δη σαν τί έτοιμάζε ή γυναίκα μου ή Σου για το βραδινό «τραπέζι»...

—Καπετάνιε, άκούστηκε εκείνη τη στιγμή ή φωνή της γυναίκας μου, θα ήθελες λίγο κρεμμυδι στ' αούγα σου;

Για μια στιγμή ξεχάστηκα. Μια τόσο ειρηνική ερώτηση καταμεσίς του ώκεανού, την ώρα που με δυσκολία κρατάς το τιμόνι, καθώς ή θάλασσα με τα ύγρ, παντοδύναμα μπράτσα της πολεμάει να στο πάρη απ' τα χέρια, σε γεμίζει αυτοπεποίθηση. Σε κάνει να θαυμάζεις αυτό το νέο κορίτσι. Σε κάνει να έχης εμπιστοσύνη στον έαυτό σου.

—Ωλ ραίτ της είπα. Βάλε δ, τι θέλεις. Άρκει να είναι καλό και μπόλικο. Φοδούμαι μήπως δεν μπορούσε να ξαναμαγειρέψης, τουλάχιστο για το έρχόμενο είκοσιτετράωρο. Η κουζίνα μας μπορεί να δρίσκεται πάντοτε σε κάθετη θέση. Δεν ξέρω, όμως, αν έσύ θα μπορέ-

σης να μείνης όρθια και δεν θα χρειαστή να όριζοντιωθής ώσπου να περάση ή θάλασσα...

Τό πάντα χαρούμενο γέλιο της γυναίκας μου ήλθε σαν άπάντηση στους φόδους που διειτύπασα και τό άκολουθήσε, σε στυλ που θα τό ζήλευε ή ό καλύτερος μαίτρ της Νέας Υόρκης, ή φράση:

—Νίνερ ιζ σέρβντ, σέρ! Τό τραπέζι είναι έτοιμο, κύριε!...

Μέχρι τό μεσημέρι της Τρίτης, 26 Ιουνίου, είχαμε κάνει 90 μίλια μόνον. Έίως να είχαμε χάσει δρόμο έξ αιτίας των έλαφρών ανέμων και της στροφής που έκανε στο σημείο αυτό τό «Γκόλφ Στρήμ» προς τα νοτιοανατολικά. Γι' αυτό, μόλις ό άνεμος άρχισε να φυσά ή από τα Δυτικά-Ν-Δ άλλαξαμε πορεία με σκοπό ν' άνέδουμε λίγο ψηλότερα. Με τζένουο απ' τη μια μεριά και φλόκο απ' την άλλη άρχισαμε νύπηγαίνωμε γρηγορώτερα, καθώς έ άνεμος δυνάμωνε.

Μια ήλιόλουστη ημέρα

Η όμιχλη είχε καθαρίσει τελείως. Ήταν μια θαυμάσια, ήλιόλουστη ημέρα, που άνέβασε την θερμοκρασία και τό ήθικό μας. Η Σου

κ' έγώ είχαμε βγή στο κατάστρωμα και άπολαμδνάμε τον ήλιο. Άν και δρισκόμαστε στην περιοχή του Άτλαντικού, που τον Ιούνιο φθάνουν ως εκεί οι πάγοι που έχουν λιώσει, είχαμε την εύτυχία να μη συναντηθούμε με παγόδουνα.

—Αυτή την ώρα ή παρέα θα κολυμπά, μου πέταξε ή Σου εαφνικά και κοίταζε την θάλασσα.

Η σκέψη της αυτή με εάφνιασε, γιατί τό μόνο πράγμα που δεν σου έρχεται στο νού, όταν δρίσκεσαι καταμεσίς του ώκεανού, με χιλιάδες όργιες κάτω απ' τα πόδια σου βάθος, τό μόνο που δεν σκέπτεσαι είναι ένα μπάνιο στη θάλασσα. Είναι τόσο μεγάλη, τόσο άτέλειωτη και τόσο λίγο φιλική, που τό μόνο για τό όποιο φροντίζεις είναι να μην έλθης σε έπαφή μαζί της...

—Φαντάζομαι να μην έχης διάθεση για μπάνιο, της άπάντησα χαμογελώντας και πρόσθεσα: Στην Ελλάδα θα συναντήσης την πιο φιλική θάλασσα τό κόσμου κ' έτσι θα μπορέσης να... έκδικηθής για δλες αυτές τις ήμέρες.

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:
ΟΙ ΑΖΟΡΕΣ ΕΝ ΟΨΕΙ!

«Μουσείο Ποτών»

Στην Μαδρίτη

Η Μαδρίτη μπορεί να «καυχήθ ή για τό πιο πρωτότυπο θέαμα που έχει να παρουσιάσει ή εύρωπαϊκή ήπειρος.

Δεν πρόκειται για τις ταυρομαχίες, ούτε για τό χορό «φλαμίνγκο», ούτε για τους πίνακες των μεγάλων μαίτρ, που γεμίζουν τα μουσεία της. Πρόκειται απλώς για... μπουκάλια —ναί, 7486 μπουκάλια, όλα διαφορετικά, όλα με οίνοπνευματώδη, όλα πόσιμα κι όλα γεμάτα.

Τό «Μουσείο Διεθνών Ποτών» τό δόν Πέρικο Κιχώτη (συνονόματου τό περίφημου ήρωα τόυ Θερβάντες), που τελεί υπό την αιγίδα τόυ Ισπανικού ύπουργείου Παιδείας, προορίζεται για τους μελετητές των σταφυλιών, τόυ σιταριού, της πατάτας και τόυ ζαχαροκάλαμου —δηλαδή, για τους γεωπόνους και τους καλλιεργητές.

Μέσα σε 40 χρόνια, με άγορές, με παζάρια, με την πειθώ και την γοητεία του, ό δόν Πέρικο κατώρθωσε να μαζέψη την μεγαλύτερη συλλογή ποτών στην ιστορία της ανθρωπότητας. Χάρη στην οικονομική υποστήριξη της Ισπανικής κυβέρνησης και την άπαλλαγή από κάθε δασμό, είναι σε θέση να έπιδείξη τουλάχιστον ένα δείγμα από κάθε γνωστό τύπο ποτού που ύπάρχει στον κόσμο.

Ο στρατηγός Φράνκο, ό σέρ Άλεξάντερ Φλέμινγκ, ό Τάυρον Πάουερ, ό βασιλιάς Πέτρος της Γιουγκοσλαβίας, ή Τζόαν Φονταίν, ό βασιλιάς Κάρολος της Ρουμανίας κι ό Κόνρατ Χίλτον είναι μερικοί απ' τους προσωπικούς φίλους τόυ Κιχώτη, που τόυ έστειλαν παράξενα και σπάνια ποτά για τό Μουσείο του. Η σημερινή αξία των εκθεμάτων τόυ Μουσείου πρέπει να ξεπερνά ή 250.000 δολάρια.

Σιγά-σιγά, ό Πέρικο άρχισε να μαζεύ ή γαλλικό κονιάκ, σκωτσέζικο ούισκυ, και χαρακτηριστικά ποτά από κάθε χώρα τό κόσμου. Από μπάρμαν έγινε ιδιοκτήτης δικού του καφενείου —τόυ πιο γνωστό καφενείου της Ισπανίας που τό επισκέπτονται όλοι οι διάσημοι ξένοι.

Ψάχνοντας πάντα για σπάνια ποτά, ό δόν Πέρικο ταξίδεψε στην Κίνα, στην Ιαπωνία, στη Νότιο Άμερική, στις Ίνδies, στις Φιλιππίνες, στις Άντιλλες, στη Φινλανδία, στο Χόγκ Κόγκ, στο Σιάμ, σε 12 χώρες της Άσίας και κάθε γωνιά της εύρωπαϊκής ήπειρου.

Όποιος βρή ένα ποτό που ό Κιχώτης δεν τόχει, παίρνει βραβείο, αλλά κανείς δεν τόχει πάρει από τότε που άνοιξε τό Μουσείο, στο 1940. Άνάμεσα στα πιο σπάνια εκθέματα είναι τό «ζαπεκάχκα» (ρωσικό κονιάκ) απ' την ιδιαίτερη κάδα τόυ Τσάρου, τό πολωνικό «λδόφ», τό μεξικανικό «μεσκάλ», λικέρ κακάο τόυ 1760 απ' τις Φιλιππίνες, «πίσκο» τόυ 1895 απ' τό Περού, κινεζο-ρωσο-ιαπωνική δότκα της Μαντζουρίας κ. ά.

Μά ό Κιχώτης, ένα συμπαθητικό γεροντοπαλλήκαρο καμιά πενήνταπενταριά χρονών, δεν πρόκειται ποτέ να γίνη άλκοολικός. Ο έλκυστικός αυτός ιδιοκτήτης της πλουσιότερης κάδας τό κόσμου, είναι πολύ έγκρατης στην κατανάλωση οίνοπνευματώδων: Δεν πίνει παρά ένα ποτηράκι Ισπανικό λικέρ από γλυκάνισο, δυο φορές τό χρόνο...



ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΩΝ 715

Νουβέλλα του ΜΑΞ ΕΡΛΙΧ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Δεκέμβριος του 1945. 'Ο Φρέντ Έλκινς ταχυδρομικός υπάλληλος, επιφορτισμένος να συνοδεύει το ταχυδρομείο από τη Νέα Υόρκη στο Σαϊντ Άλμπανς με το τρένο των 715, παίρνει τη μεγάλη απόφαση να κλέψει, για να οικονομήσει τα λεπτά που του χρειάζονται για να στείλει το φυματικό παιδί του στο санаторίο. Την 23η Δεκεμβρίου βάζει σε έφορμηση το προμελετημένο από καιρό σχέδιό του. Αφαιρεί στην τύχη, από τους ταχυδρομικούς σάκκους που συνοδεύει, όσα γράμματα φαίνονται να περιέχουν χρήματα, γεμίζει ένα σακί και το πετάει απ' το παράθυρο του τρένου κοντά σ' ένα γεφύρι, με το σκοπό να πάει αργότερα να το πάρει. "Όλα του έρχονται άνωποδα. Δυό παιδιά, παίζοντας κοντά στο γεφύρι, βρίσκουν το σακί και το μεταφέρουν σε μια έρεισμαμένη αποθήκη. Κανείς δεν βρίσκει το σακί. 'Ο Έλκινς έχει κλέψει άδικα. Πάνω στην άπελπισία του αυτοκτονεί. Δέκα χρόνια περνούν. Γκρεμίζοντας την παλιά αποθήκη, εργάτες ανακαλύπτουν το σακί. Ειδοποιούν την αστυνομία και ύστερ' από δέκα δλόκληρα χρόνια τα γράμματα αποστέλλονται στους παραλήπτες. 'Ιούλιος του 1956. Στο Γκρήνβιου Πόιντ, έξω από τη Νέα Υόρκη, η Μάρθα Ράντκλιφ ζή πανευτυχής με τον άντρα της τον Τζώρτζ και τα δυό της παιδιά. 'Ο Τζώρτζ και η Μάρθα είναι 25 χρόνια παντρεμένοι και εξακολουθούν να είναι έρωταμένοι ακόμη όπως την πρώτη μέρα του γάμου τους. Καμένα σύννεφο δεν σκιάζει την ευτυχία τους ως τη μέρα που ο ταχυδρομικός διανομέας τους φέρνει ένα γράμμα. Είναι ένα από τα γράμματα του ταχυδρομικού σάκκου που είχε χαθεί πριν από δέκα χρόνια. Το υπογράφει κάποιος Τζέρμυ Κλαίου, ο οποίος κατηγορεί ανεπίφορστα τον Τζώρτζ Ράντκλιφ πως αυτός είναι ο δολοφόνος του Σπίντελ, (ένος ταμία που είχε σκοτωθεί μυστηριωδώς ακριβώς λίγον καιρό πριν από την εφονική καλυτέρευση των οικονομικών του Τζώρτζ Ράντκλιφ), και όχι ο Μπιλ Λέντε, που βρίσκεται τώρα στη φυλακή ως ένοχος φόνου και κλοπής ενός μεγάλου ποσού. Με το γράμμα εκείνο ο Κλαίου ζητούσε από τον Ράντκλιφ 25.000 δολάρια για να μην καταγγείλη στην αστυνομία. 'Η Μάρθα Ράντκλιφ διαβάει το γράμμα και, μονομιάς, όλη η ευτυχία της καταστρέφει. Μία ύπωση τρομερή την κυριεύει. Είναι άραγε ο άντρας της ένας δολοφόνος; Του ζητάει εξηγήσεις.

5

Γιατί δε μου μίλησες για τον Κλαίου εκείνο τον καιρό; Γιατί μου το έκρυψες; Την κοίταξε για μία στιγμή κ' έπειτα χαμογέλασε ανεπαίσθητα — ένα παράξενο σχεδόν πονηρό χαμόγελο.

—Δεν ήθελα να σε ανησυχώσω, Μάρθα. "Η ξερα πως οι άπειλες του Κλαίου δεν είχαν κομιά βάση και πως θα ξεθύναιναν με τον καιρό. 'Η Μάρθα δε μίλησε, μονάχα σκέφτηκε: «Και όμως είναι πολύ φυσικό για κάθε γυναίκα να θέλη να συμμερίζεται τις έγνοιες που αγαστημένου της». Άλλα έτσι ήταν ο Τζώρτζ σ' όλη του τη ζωή. Και ο ίδιος θα έμενε πάντα. Κατά βάθος, δεν του κρατούσε κακία. 'Η ανακούφισή της ήταν τόσο μεγάλη!

'Ο Τζώρτζ άρχισε ν' ανακατεύει δυό Μαρτίνα στο μπάρ. Και η Μάρθα, ριχνοντας ένα βλέμμα στα κομμάτια του χαρτιού που ήταν μέσ' στο καλάθι, συλλογίστηκε: «Τελεία και παύλα. Μου είπε πως το γράμμα λέει ψέματα κ' εγώ ξαναβρήκα τη γαλήνη μου γιατί τον αγαπάω και τον πιστεύω».

Το ίδιο βράδυ, ξαπλωμένη στο κρεβάτι της, η Μάρθα παρακολουθούσε με το βλέμμα τον Τζώρτζ που διάβαζε στο διπλανό κρεβάτι την έφημερίδα του. Μία βαθεία ρυτίδα αulάωνε το προσωπό του. «Τι να σκέπτεται άραγε;» αναρωτήθηκε. Το ραδιόφωνο έπαιζε μία μουσική σιγανή και άπαλη. Το γράμμα της φαινότανε τώρα σαν ένα κακό όνειρο. 'Ηταν αφάνταστα κουρασμένη, τόσο κουρασμένη, που εκείνη τη στιγμή δεν της ήταν διόλου δύσκολο να πείση τον εαυτό της πως ούτε γράμμα είχε έρθει, ούτε ύπηρες στον κόσμο ένας άνθρωπος που τον λέγανε 'Ιερεμία Κλαίου.

Καθώς την έπαιρνε ο ύπνος πρόσεξε άοριστα πως η μουσική στο ραδιόφωνο είχε σταματήσει. 'Ο έκφωνητής έλεγε τώρα τις τελευταίες ειδήσεις. "Άξαφνα, άκουσε τ' όνομα του Ούιλλιαμ Λέντε και τέντωσε, άθελά της, τ' αυτί. ...Αυτός είναι ο δέκατος χρόνος — έλεγε ο έκφωνητής — που ο Λέντε βρίσκεται στις φυλακές του Σίνγκ — Σίνγκ και η δεύτερη φορά που ζητεί χάρη. «Είμαι άδωρος», δήλωσε σ' ένα συνεργάτη μας που πήγε να τον δει στη φυλακή. «'Ο Θεός να δώσει να βρεθώ μία μέρα ο πραγματικός δολοφόνος, ο άνθρωπος που μ' έστειλε εδώ να σπασίω κι άφησε στην ψάθα την οικογένειά μου. "Έχω πίστη στον Παντοδύναμο Θεό. 'Η αλήθεια θα φανή κάποια μέρα».

"Επειτα ο έκφωνητής άρχισε να μιλά για άλλα πράγματα, άλλα η Μάρθα είχε τα μάτια της καρφωμένα στον Τζώρτζ. 'Η έφημερίδα είχε πέσει απ' τα χέρια του και το πρόσωπό του είχε την σκεπτενική, την πονεμένη έκφραση που η Μάρθα γνώριζε τόσο καλά. Και αναρωτήθηκε: «Αυτός ο φόδος στα μάτια του... τί είναι; Αίσθημα ένοχής;»

Πανικός την κυριεύσει. "Αρχισε να τρέμει. 'Ο Τζώρτζ έκλεισε άπτομα το ραδιόφωνο και γύρισε προς το μέρος της. Σίγουρα για να βεβαιωθεί πως κανένα μάτι δεν είχε δει το πρόσωπό του εκείνη τη στιγμή που, για λίγο, είχε χάσει την αυτοκυριαρχία του. 'Η Μάρθα έκανε πως κοιμόταν.

"Όταν ξανόνοιξε τα μάτια της, είδε τον Τζώρτζ ξαπλωμένο ανάσκελα, με το βλέμμα στηλωμένο στην οροφή. Το στήθος του άνεβοκατέβαινε κάτω απ' τα σκεπάσματα, σ' ν' ανάσαινε με κόπο, σ' να πνιγότανε. Και τότε, οι φοβερές εκείνες κραυγές ύψωθηκαν πάλι μέσα της, πιο έντονες τώρα. 'Η πόρτα της καταπακτής άρχισε να τρίζει, να σείεται. Και τα φυλακισμένα φαντάσματα άρχισαν να ούρλιάζουν: «'Αφσέ μας να βγούμε, άφσέ μας να βγούμε!»

Τέλος, ο Τζώρτζ έσπρωξε το φως. Σηκώθηκε, ήρθε κοντά της, κάθισε στο κρεβάτι της και την άγκάλιασε. Και τότε έγινε κάτι που η Μάρθα δε θα το φανταζότανε ποτέ πως ήταν δυνατό να γίνει: Το άγγιγμα του χεριού του την έκανε να ζαρώση, να τραβηχτεί. —Τι έχεις, αγάπη μου; την ρώτησε. —Είμαι κουρασμένη, Τζώρτζ. —Είσαι βεβαία πως δεν σου συμβαίνει τίποτε άλλο; —Δεν καταλαβαίνω τί θέλεις να πής. —Μη μου λές ψέματα, Μάρθα. Σκέπτεσαι το

γράμμα. Πιστεύεις πως λέει την αλήθεια. Το κατάλαβα και την ώρα που ήμαστε κάτω. Δεν σε άδικώ. Προσπαθώ να βάλω τον εαυτό μου στη θέση σου. "Αναρωτιέμαι πως θα αισθανόμουν εγώ, αν... Τον τράβηξε κοντά της, τον φίλησε με πάθος: —Τζώρτζ, σου είπα πως δεν πιστεύω λέξη απ' όσα λέει το γράμμα.

—Το ξέρω. Άλλά είσαι ταραγμένη, δεν είναι έτσι; —Λιγάκι. —Περισσότερο απ' όσο θέλεις να όμολογήσης στον εαυτό σου. Δεν του άποκρίθηκε και η σιωπή της ήταν μία κατάφραση.

—Τζώρτζ, άς ξεχάσουμε αυτό το γράμμα. —'Εγώ μπορώ να το ξεχάσω. Γιατί ξέρω πως είναι ψέμα. 'Εσύ όμως, θα μπορέσης; —Θα μπορέσω, Τζώρτζ. Θα μπορέσω. —Δε θα είναι πολύ εύκολα, της είπε ήρεμα. Ξέρω πως θα προσπαθήσης, Μάρθα. Άλλά στο βάθος θα σου μείνι πάντα κάποια άμφιβολία. Είναι ανθρώπινο. "Αν μπορούσα μονάχα να σου άποδείξω...

—Δεν είναι άνάγκη. Σε πιστεύω. —'Ο Λέντε σκότωσε τον Σπίντελ, Μάρθα. Καείς άλλος. "Ήσουν στη δική. "Άκουσες τα στοιχεία που ύπτηχαν εις βάρος του... ('Η φωνή του ύψώθηκε, γεμάτη πάθος.) Τον είδα να τρέχει με την τσάντα στο χέρι. "Ήταν σκοτεινά, άλλα είμαι βέβαιος πως ήταν εκείνος. "Άκουσα τον Σπίντελ να φωνάζει τ' όνομά του. 'Ο Σπίντελ είχε άναγνωρίσει τον άνθρωπο που τον είχε κτυπήσει, είχε άναγνωρίσει τον Λέντε, Μάρθα. Τι περισσότερο θέλεις;

—Τζώρτζ, δε θέλω τίποτε άπολύτως. "Ώστόσο, μία φωνή μέσα της έλεγε: «Γιατί προσπαθεί τόσο επίμονα να με πείση; Του είπα πως τον πιστεύω. Δεν είναι αυτό άρκετό;» —Καληνύχτα, Μάρθα, είπε ο Τζώρτζ. «Τι ήρεμη και θλιμμένη που είναι η φωνή του», σκέφτηκε η Μάρθα. Και θυμωσε με τον εαυτό της για τη δική της καληνύχτα, που άκούστηκε ψυχρή και συγκρατημένη, όχι θερμή και τρυφερή όπως πάντα. 'Ο Τζώρτζ χώθηκε στο κρεβάτι του κ' έμειναν έτσι, ξαπλωμένοι στο σκοτάδι, νοιώζοντας και οι δύο το τείχος που είχε ύψωθεί ανάμεσά τους. Τέλος, ο Τζώρτζ άρχισε να ροχαλίζει σιγανά. Τότε προσπάθησε και η Μάρθα να κοιμηθώ, μα δεν μπόρεσε. Οι γνώριμες και τρομακτικές άναμνήσεις ξεπηδήσαν, ή μία μετά την άλλη, για να τη βασανίσουν.

Θυμήθηκε το ύφος του Τζώρτζ κάθε φορά που γινότανε λόγος για τον Λέντε. «Γιατί ταραζεται τόσο πολύ;» αναρωτήθηκε. «Στο κάτω — κάτω, δέκα χρόνια είναι πολλά, είναι άρκετά για να έπουλίσουν οποιαδήποτε πληγή, άρκετά για να φέρουν τη λήθη σ' έναν άνθρωπο που έχει καθάρη τη συνείδησή του».

Θυμήθηκε την εποχή της μεγάλης φτώχειας τους, τότε που ο Τζώρτζ ήτανε βουτηγμένος στα χρέη. Τον ξαναείδε με τη φαντασία της να γυρίζει ένα βράδυ — πριν από δέκα χρόνια — στο σπίτι τους, στο Φρήπορτ, χλωμός, τσακισμένος, άπελπισμένος. 'Ηταν ακριβώς λίγες έβδομάδες πριν

άπ' τη δολοφονία του "Έλυ Σπίντελ. «Μάρθα, αν ήξερα από που θα μπορούσα να κλέψω αυτά τα λεπτά, δε θα δίσταζα», της είχε πη. Κ' εκείνη είχε σκεφτεί τότε πως ο καθένας θα μπορούσε να ιη αυτά τα λόγια στην άπελπισία του, χωρίς να τ' άνοιξη πραγματικά. Άλλά ο Τζώρτζ; Τά είχε πη έτσι ή είχε κάτι στο νου του;

Θυμήθηκε τη νύχτα εκείνη του 'Οκτώβρη που ο Τζώρτζ είχε γυρίσει στο σπίτι μετά το έγκλημα. Το πρόσωπό του ήταν άσπρο σαν πανί, το βλέμμα έξαλλο, τρομαγμένο. Της είχε μιλήσει με πολύ λίγα λόγια για τη ληστεία και το φόνο. Κι όταν εκείνη θέλησε να μάθι λεπτομέρειες, της είχε άποκριθώ άπτομα: «Δε θέλω να μιλω γι' αυτό, Μάρθα».

Τον είχε δικαιολογήσει τότε. «Είναι ταραγμένος», είχε σκεφτεί. «Και με το δικίο του. "Άκουσε το δολοφόνο να σκοτώνει το θύμα του, τον είδε να φεύγει, βρήκε πρώτος το πτώμα. "Όλα αυτά είναι άρκετά για να συγκλονίσουν τον καθένα».

Εκείνο όμως που η Μάρθα θυμότανε τώρα πιο επίμονα, ήταν οι μήνες που είχαν μεσολαδήσει απ' τη δολοφονία του Σπίντελ ως τη μέρα της δίκης. "Όλο εκείνο το διάστημα ο Τζώρτζ ήταν έμιλητος, κλεισμένος στον εαυτό του, με ξεσπάσματα άνεξήγητου θυμού και νευρικότητας. Σχεδόν κάθε βράδυ έπαιρνε ύπνωτικά για να μπορέσει να κοιμηθώ. "Όσο πλησίαζε ή μέρα της δικής

ώς τώρα τον Τζώρτζ. Ποιός όμως τη βεβαίωνε πως ο Κλαίου δεν είχε έρθει ξανά σε έπαφή με τον Τζώρτζ, όταν είχε δει πως δεν έπαιρνε άπάντησή στο τηλεσίγραφό του; Μήπως ο Τζώρτζ του είχε δώσει λεπτά, έξασφαλίζοντας μ' αυτό τον τρόπο τη σιωπή του;

Άλλά η πιο τυραννική άμφιβολία ήταν αυτή: Που είχε βρή ο Τζώρτζ τόσα λεπτά; 'Η Μάρθα θυμήθηκε τα ξαφνικά, τα καταπληκτικά εκείνα κέρδη που είχαν αλλάξει από τη μία μέρα στην άλλη την οικονομική τους κατάσταση. Αυτό είχε γίνει ακριβώς λίγους μήνες ύστερ' απ' τη δική. Και ο Ούιλλιαμ Λέντε είχε πη τότε, όπως έλεγε και σήμερα: «Δεν πήρα εγώ τα λεπτά. Κάποιος άλλος τά πήρε!... Κάποιος άλλος!...»

'Η Μάρθα έριξε ένα βλέμμα στο διπλανό κρεβάτι. Πάνω στο μαξιλάρι, το κεφάλι του Τζώρτζ μόλις και φαινότανε μέσ' στο μισοσκόταδο της κάμαρας. «Θέε μου, είναι δυνατό να είναι όλα αυτά αλήθεια;» συλλογίστηκε. «Τα χέρια που μ' άγκάλιασαν άπόψε, ήταν χέρια ενός δολοφόνου; Τά χείλη που άγγίξαν άπόψε τα χείλη μου, ήταν ενός προδότη; Και είναι ποτέ δυνατόν, τά χείλη αυτά να είχαν ένα ψέμα τόσο φικτό, τόσο άποτροπιασίο; Ποιός είναι αυτός ο άνθρωπος που άγαπάω, που έζησα μαζί του όλα αυτά τα χρόνια; Ποιός είναι;»

Άξαφνα, κατάλαβε πως της ήταν άδύνατο

να μείνι εκεί ξαπλωμένη, έστω κ' ένα λεπτό περισσότερο. "Επρεπε να βγί απ' αυτό το δωμάτιο. Φόρεσε τη ρόμπα της και κατέβηκε στην τραπεζαρία.

Το μάτι της έπεσε στην πρωινή έφημερίδα που ήταν πεταμένη στο τραπέζακι πλάι στην πολυθρόνα του Τζώρτζ. Την πήρε και ξαναδιάβασε τον τίτλο: «Δεν θα δοθί χάρις εις τον Λέντε». Ξεέτασε ξανά, με προσοχή, τις φωτογραφίες του Ούιλλιαμ και της Μίλνιρεντ Λένιε. Και τούτη τη φορά το βλέμμα τους της φάνηκε παράξενο, σ' αν ήτανε καρφωμένο επάνω της, γεμάτο έχθρα και μορφή. "Έκοψε το άρθρο απ' την έφημερίδα και το έβαλε στην τσέπη της ρόμπας της. Άνέθηκε στην κρεβατοκάμαρα, τσακισμένη απ' την πάλι που γινότανε μέσα της. «Άγαπάω τον Τζώρτζ και τον πιστεύω», σκέφτηκε. «Άλλά πρέπει να μάθω την αλήθεια. Πρέπει».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο

Όταν την έπομένη κατέβηκαν να πάρουν το πρωινό τους, βρήκαν την Άννέτ στην τραπεζαρία ντυμένη με το καινούργιο της ταγιέρ, μ' ένα κομψό καπελλάκι στο κεφάλι.

—Για τόν στολίστηκες έτσι; ρώτησε ο Τζώρτζ.

—Θα πάω στη Νέα Υόρκη. —'Η μητέρα σου θα με πάει με τ' άμάξι στο αεροδρόμιο Λά Γκουάρντια. "Αν θέλεις, έλα να σε πάρω με μαζί.

—Όχι, ευχαριστώ, άποκρίθηκε ή Άννέτ. Θα με πάει ο Ράφ.

Κοίταξε περίεργα τους γονείς της και πρόσθετε:

—Τι έχετε έσεις οι δυό; —Τίποτε, παιδί μου, είπε ή Μάρθα. Γιατί; —Έχετε κ' οι δυό τα χάλια σας. Τσακωθήκατε; Τι πάθατε;

'Η Μάρθα κι ο Τζώρτζ κοιτάχτηκαν χωρίς να πούν λέξη και ή Άννέτ συνέχισε παρρηδιάρικα: —"Αν έχετε να λύσετε καμιά διαφορά, προσφέρομαι ευχαρίστως να σας κάνω τον διαιτητή.

—Δεν έχουμε να λύσουμε καμιά διαφορά, είπε ο Τζώρτζ, και καλά θα κάνης να πihς τον καφέ σου πριν κρυώσης. 'Η φωνή του ήταν άτονη, ώστόσο το ύφος του έλεγε καθαρά: «"Ας αλλάξωμε θέμα, άς μιλήσωμε για κάτι άλλο». Τά μάτια του συναντήθηκαν με τα μάτια της Μάρθας. «Δεν πρέπει ούτε να μιλήσωμε ποτέ, ούτε να κάνωμε κανένα ύπαινιμό για το γράμμα μπροστά στην Άννέτ», της είπαν. Και το δικό της βλέμμα του άποκρίθηκε: «Έχεις δικίο».

'Ο Τζώρτζ ήπιε τον καφέ του σιωπηλός. Τέλος, κοίταξε το ρολόγι του και είπε:

—"Όρα να ξεκινήσωμε για το αεροδρόμιο. Μία διαδρομή με αεροδυναμικό αυτοκίνητο, ένα ήλιόλουστο πρωινό, μπορεί να είναι κάποτε μία σπάνια άπόλαυση. Για τη Μάρθα Ράντκλιφ όμως ή διαδρομή ως το αεροδρόμιο Λά Γκουάρντια, εκείνο το χαρούμενο πρωί, ήταν ένας εφιάλτης. Καθότανε πλάι στον Τζώρτζ άλύγιστοι, σιωπηλοί. Ούτε εκείνος μιλούσε. Σαμαάτησε τ' άμάξι έξω από το αεροδρόμιο και οι δύο τους συνέχισαν με τα πόδια το δρόμο ως την αίθουσα άναμονής. Βάδιζαν άμίλητοι, δίσταζαν και οι δυό, δεν ήξεραν πως ν' άρχίσουν την κουδένα. Κάποια στιγμή, ο Τζώρτζ έπιασε τη Μάρθα απ' το μπράτσο και την τράβηξε σε μία γωνιά όπου οι άλλοι ταξιδιώτες δεν μπορούσαν να τους άκούσουν. Άκούμπησε χάμω τον χαρτοφύλακά του, έβαλε τα χέρια του στους ώμους της και την κοίταξε στα μάτια.

—Μάρθα, τί έχεις; —Δεν ξέρω, Τζώρτζ, δεν ξέρω. —Ένας τρελλός, ένας παλιάνθρωπος λέει πως εγώ σκότωσα τον Σπίντελ κ' έσύ τον πιστεύεις. Πιστεύεις εκείνον κι όχι μένα!

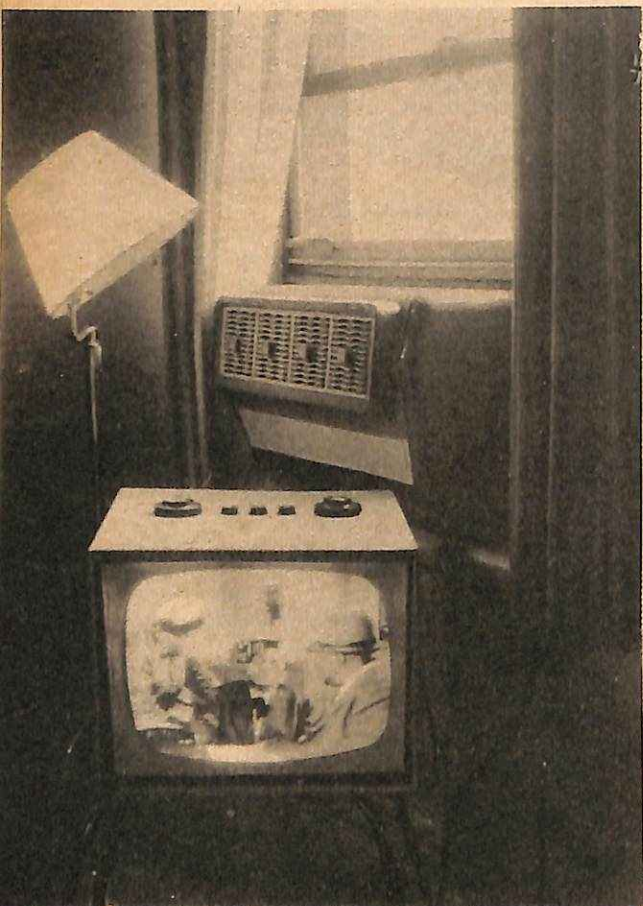
—"Όχι, Τζώρτζ, δεν έχεις δικίο. Μόνο πού... Την τράνταξε έλαφρά απ' τούς ώμους: —Μη μου λές ψέματα. Σου είπα πως ο Λέντε είναι ένοχος. Άκουσες στη δική τα στοιχεία που είχε εις βάρος του, Τι άλλο θέλεις; —Δεν ξέρω, Τζώρτζ, άποκρίθηκε ή Μάρθα συγκρατώντας ένα λυγμό. 'Η αλήθεια είναι πως ακόμη και τώρα δεν μπορώ να εξηγήσω γιατί ο Κλαίου σου έγραψε εκείνο το γράμμα.



...σχεδόν κάθε βράδυ έπερνε ύπνωτικά...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΣΧΗΜΟΤΕΡΟ μετρό στον κόσμο από της Νέας Υόρκης (αριστερά). Τὰ θαγόνια τρίζουν, είναι θρώμικα. «Γιατί νὰ τὸ φτιάξουμε; εἶπαν οἱ ἀρμόδιοι. Θὰ ἐπεβάρυνε τὸ εἰσιτήριο. Σὲ ποῖο ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου διανύετε 60 χιλ. μὲ 4 δραχμές;». Τὸ μετρό τῆς Μόσχας (δεξιὰ) ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τῆς σοβιετικῆς πρωτεύουσας. Κάθε σταθμός του εἶναι ὄνειρο. «Ζοῦμε τόσο στενόχωρα στὰ σπίτια μας, ἐξήγησαν οἱ Μοσχοδίτες, πὺ εἶναι καλὸ νὰ πηγαينوερχώμαστε στὴ δουλειά μας μέσα ἀπὸ ἓνα παλάτι».



ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΔΩΜΑΤΙΑ στοιχίζουν 420 δρχ. τὴν ἡμέρα. Στὰ ξενοδοχεῖα ἄμφω τῆς Ν. Ὑόρκης (ἀριστερά) θὰ βρῆτε ὅλες τὶς σύγχρονες ἀνέσεις, ἀπὸ τηλεόραση ὡς τὴ συσκευή πὺ πηγαينوερένει τὰ ρούχα σας αὐτόματα στὸ πλυντήριο καὶ σιδηρωτήριο. Στὸ «Σαβόι» τῆς Μόσχας (δεξιὰ) ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη ὁ ρυθμὸς... 19ου αἰῶνα!

Ο ΠΑΓΩΤΑΤΖΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ κερδίζει 27-40% ἀπὸ τὴν πώληση. Κατὰ κανόνα ἔχει σπίτι δικό του καὶ τὸν χειμῶνα ἐργάζεται ἀλλοῦ ἢ κάνει τὶς διακοπές του... 5-8% κερδίζει ἡ παγωτατζοῦ τῆς Μόσχας καὶ ἡ δουλειά της συνεχίζεται ὅλο τὸ χρόνο γιατί, παρὰ τὸν θερμὸ χιονιὰ, οἱ Μοσχοδίτες τρᾶνε παγωτὰ καὶ τὸν χειμῶνα!



ΜΟΣΧΑ — ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΔΥΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

«Όχι μόνο τὴν διεθνὴ πολιτικὴ γραμμὴ, ἀλλὰ καὶ στὴν καθημερινὴ ρουτίνα

Στὸ περασμένο τεῦχος, ὁ Γερμανὸς δημοσιογράφος κ. Βόλφ-γκαγκ Βέμπερ μᾶς παρουσίασε τὶς πρώτες «παράλληλες φωτογραφίες», πὺ πήρε στὴ Μόσχα καὶ στὴ Νέα Ὑόρκη. Οἱ φωτογραφίες αὐτές ἔδειχναν πὺ εἶναι στὶς δύο μεγαλοπόλεις τὰ μεσάνυχτα, τὸ μεσημέρι σ' ἓνα κεντρικὸ δρόμο, τὸ ἐσωτερικὸ μιᾶς ἐκκλησίας, τὸ περιεχόμενο μιᾶς θιτρίνας καὶ τὸ περιεχόμενο... τῆς τσέπης ἑνὸς περαστικοῦ. Σήμερα, ὁ κ. Βέμπερ μᾶς δίνει συνέχεια τῆς φωτογραφικῆς του ἐρευνας, ὁλοκληρώνοντας, μὲ μερικά χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα, αὐτὴ τὴν παραβόλὴ τῶν ὁμοιοτήτων καὶ τῶν διαφορῶν πὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὰ κέντρα τῶν δύο ἀντιπάλων κόσμων.

Ὡστόσο, πέρα ἀπὸ τὶς λεπτομέρειες τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀξι-

ζει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ οἱ δύο μητροπόλεις παίζουν σήμερα, ἀπ' ὅλες τὶς ἀπόψεις, τὸν ἀντιπροσωπευτικὸ ρόλο τοῦ συστήματος ζωῆς τῶν δύο κολοσσῶν πὺ διεκδικοῦν τὴν πρωτοκαθεδρία τοῦ κόσμου.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἂν καὶ διοικητικῶς δὲν εἶναι πρωτεύουσα ἡ Νέα Ὑόρκη, ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο βιομηχανικὸ κέντρο τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ λιμάνι της εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ὀργανωμένα καὶ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τοῦ κόσμου. Τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ μορφωτικὰ της ἱδρύματα ἀναρίθμητα, τὰ μουσεῖα της, τὰ ἱνστιτούτα, ἐκτείνονται σ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρώπινης πνευματικῆς δραστηριότητος καὶ συγκεντρώνουν δείγματα ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα τῆς τέχνης καὶ τῆς Ἐπιστήμης, ὅλων τῶν τόπων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν.

‘Ο αριθμός των κατοίκων είναι περίπου ίδιος

Οί συνήθειές τους εκ διαμέτρου αντιθετες

“Όλη η σύγχρονη καλλιτεχνική ζωή της ‘Αμερικής, το θέατρο, η μουσική, η ζωγραφική, αναμοχλεύεται μέσα στον Λευιάθαν των δκτώ εκατομμυρίων ανθρώπων, που ονομάζεται Ν. Υόρκη.

‘Αριθμητικά και η Μόσχα με τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια κατοίκους της τείνει νὰ πάρη τὸ μέγεθος τῆς ὑπερατλαντικῆς ἀνταγωνιστρίας... Φυσικά, ἐκτός πού καί διοικητικῶς ἀποτελεῖ τὸν ἐγκέφαλο τῆς ἐκτεταμένης αὐτοκρατορίας τῶν Σοβιετ, τὸ βιομηχανικὸ της δυναμικὸ συγκεντρώνει τὰ 16% τῆς ὅλης βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς Ρωσίας. “Ἡδη, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατασκευή τοῦ δικτύου τῶν διωρύγων πού τὴν συνέδεσαν με τοὺς μεγάλους πλωτοὺς ποταμοὺς τῆς Ρωσίας, οἱ ἄλλοτε ἀνάξιες λόγου προκυμαίες τοῦ Μόσκοβα, ἔχουν μεταβληθῇ σὲ ἐπιβλητικώτατες ἐγκαταστάσεις, πού τὴν καθιστοῦν πραγματικὸ ποτάμιο λιμάνι. Τὰ ἱνστιτούτα της, τὰ ἐκπαιδευτικὰ της ἱδρύματα, τὰ μουσεῖα της, οἱ πινακοθήκες της, δὲν ἔχουν τίποτε νὰ ζηλέμουν ἀπὸ τὰ ἀνάλογα ἱδρύματα τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κέντρων. ‘Απὸ τὴν προεπαναστατικὴ ἀκόμη περίοδο, ἡ Μόσχα ὀνομαζόταν «ἡ πόλη τῶν μουσείων», καὶ ἀπὸ ἐκείνη ἀκόμη τὴν ἐποχὴ ἔθεωρεῖτο τὸ κέντρο τῆς ρωσικῆς θεατρικῆς ζωῆς.

(Φωτ. Wolfgang Weber)



ΕΝΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟ ἀπλώνεται συνήθως κατὰ μήκος τῆς Κόκκινης Πλατείας ἡ οὐρὰ πού σχηματίζουν οἱ Ρῶσοι γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸ μνησάλειο Λένιν-Στάλιν. Οἱ ξένοι ἐπισκέπτες ἔχουν ἀπόλυτη προτεραιότητα.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΟΥΡΑ πού συνέλαβε ὁ φακὸς στὴ Ν. Υόρκη ἦταν ἔξω ἀπὸ ἓνα θέατρο τηλεοράσεως. Οἱ μεγάλες ἐταιρίες διαθέτουν γιὰ τὶς ἐκπομπές τους 20 θέατρα, ὅπου εἰσπράττονται μόνο χειροκροτήματα.



Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ ΤΟΥ 1956

Νικήτρια ἀπὸ τοὺς ‘Ολυμπιακοὺς ἀγῶνες τῆς Μελβούρνης γήγχε ἀναμφισβήτητα ἡ ὀλυμπιακὴ ἰδέα. ‘Η Ρωσία κερδίσε τὰ περισσότερα ὀλυμπιακὰ μετάρια καὶ τὴν πρώτη θέση στὴν ἀνεπίσημη βαθμολογία τῶν ἀγῶνων. Αἱ ‘Ην. Πολιτεῖαι κυριάρχησαν στὸ σημαντικώτερο ἄθλημα, τὸν ἀθλητισμὸ τοῦ στίβου.

‘Η ἀνεπίσημη βαθμολογία τῶν ἀγῶνων ἔχει ὡς ἑξῆς: 1. Ρωσία 622. 2. ‘Ην. Πολιτεῖαι 497. 3. Αὐστράλια 239½. 4. Γερμανία 206½. 5. Οὐγγαρία 195. 6. Μεγάλη Βρετανία 162½. 7. ‘Ιταλία 159. 8. Σουηδία 140. 9. ‘Ιαπωνία 127. 10. Γαλλία 108½. 11. Ρουμανία 93. 12. Φινλανδία 89½. 13. Πολωνία 70½. 14. Τσεχοσλοβακία 68½. ‘Απὸ τὰ 69 κράτη πού ἔλαβαν μέρος στοὺς ἀγῶνες, μονάχα τὰ 29 πῆραν βαθμούς. ‘Η ‘Ελλάς συγκέντρωσε 4 βαθμούς.

Τὸ ὀλυμπιακὸ πρόγραμμα περιελάμβανε 20 σπόρ. Οἱ σειρὰ τῶν τριῶν πρώτων ἐθνῶν στὸ κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ σπόρ αὐτὰ εἶναι ἡ παρακάτω:

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ: 1. ΗΠΑ. 2. Ρωσία. 3. Αὐστράλια. ΚΟΛΥΜΒΥΣΙΣ: 1. ΗΠΑ. 2. Αὐστράλια. 3. ‘Ιαπωνία. ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ: 1. ΗΠΑ. 2. Ρωσία. 3. Καναδὰς. ΠΥΓΜΑΧΙΑ: 1. Ρωσία. 2. Μεγ. Βρετανία. 3. ΗΠΑ. ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ: 1. ‘Ιταλία. 2. Γαλλία. 3. Αὐστράλια καὶ Τσεχοσλοβακία. ΙΠΠΑΣΙΑ: 1. Γερμανία. 2. Σουηδία. 3. ‘Ιταλία καὶ Μεγ. Βρετανία. ΟΠΛΟΜΑΧΙΑ: 1. ‘Ιταλία. 2. Οὐγγαρία. 3. Γαλλία. ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΠΟΡ: 1. Ρωσία. 2. ΗΠΑ. 3. ‘Ιταλία. ΣΚΙ. 1. Αὐστρία. 2. Φινλανδία. 3. Ρωσία. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ: 1. Ρωσία. 2. Οὐγγαρία. 3. ‘Ιαπωνία. ΑΡΣΙΣ ΒΑΡΩΝ: 1. ΗΠΑ. 2. Ρωσία. 3. ‘Αργεντινὴ. ΠΑΛΗ: 1. Ρωσία. 2. Τουρκία. 3. ‘Ιράν. ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ: 1. Φινλανδία. 2. Ρωσία. 3. Σουηδία. ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ: 1. Ρωσία. 2. Καναδὰς, Φινλανδία, ‘Ιταλία καὶ Ρουμανία. ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ: 1. Σουηδία. 2. Δανία. 3. ΗΠΑ. ΜΠΑΣΚΕΤ ΜΠΩΛ: 1. ΗΠΑ. 2. Ρωσία. 3. Οὐρουγουάη. ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ: 1. Ρωσία. 2. Γιουγκοσλαβία. 3. Βουλγαρία. ΧΟΚΕΪ: 1. ‘Ινδία. 2. Πακιστάν. 3. Γερμανία. ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΗΣΙΣ: 1. Οὐγγαρία. 2. Γιουγκοσλαβία. 3. Ρωσία. ΚΑΓΙΑΚ: 1. Ρωσία. 2. Οὐγγαρία. 3. Ρουμανία.

Στὸν ἀθλητισμὸ στίβου 28 κράτη πῆραν βαθμούς. ‘Η ‘Ελλάς κατέλαβε τὴν 22α θέση.

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

1.— Ρωσία	43	31	39	113
2.— ‘Ην. Πολιτεῖαι	34	29	19	82
3.— Αὐστράλια	13	7	14	34
4.— Σουηδία	10	9	10	29
5.— Γερμανία	8	13	8	29
6.— ‘Ιταλία	9	10	9	28
7.— Οὐγγαρία	9	10	8	27
8.— Μεγ. Βρετανία	6	7	11	24
9.— Φινλανδία	6	4	12	22
10.— ‘Ιαπωνία	4	11	5	20
11.— Γαλλία	4	4	6	14
12.— Ρουμανία	5	3	5	13
— Αὐστρία	4	3	6	13
13.— Πολωνία	1	4	5	10
14.— Καναδὰς	2	2	5	9
15.— Ελβετία	3	2	2	7
— Τουρκία	3	2	2	7
— Νορβηγία	3	1	3	7
16.— Τσεχοσλοβακία	1	4	1	6
17.— ‘Ιράν	2	2	1	5
— Βουλγαρία	1	3	1	5
— ‘Ιρλανδία	1	1	3	5
18.— Δανία	1	2	1	4
— Χίλη	0	2	2	4
— Νοτ. ‘Αφρική	0	0	4	4
19.— Γιουγκοσλαβία	0	3	0	3
20.— Νέα Ζηλανδία	2	0	0	2
— Μεξικόν	1	0	1	2
— Βέλγιον	0	2	0	2
— Κορέα	0	1	1	2
— Αργεντινὴ	0	1	1	2
21.— Βραζιλία	1	0	0	1
— ‘Ινδία	1	0	0	1
— ‘Ισλανδία	0	1	0	1
— Πακιστάν	0	1	0	1
— Ελλὰς	0	0	1	1
— Οὐρουγουάη	0	0	1	1
— Μπαχάμας	0	0	1	1

‘Εδῶ κι’ ‘Εκεῖ



ΑΠΟ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ρωσικῶν λαϊκῶν χορῶν πού δόθηκε, ἀπὸ τὰ μπάλ-λέτα Μοριάνωφ, στὸ κινηματοθέατρο «‘Ορφεὺς». ‘Ανω: Χ. Καμπάνη, Ι. Συρεγγέλα, Α. Κωτάκη. Κάτω: Σ. Κωνσταντὰ καὶ Σ. Κυριακούλη.

● ΕΝΑΣ μεγάλος δικηγόρος τρώει στὸ ἐστιατόριο μετὰ τὴ γυναικα του. Μία ὥραία κοπέλα περνάει μπροστὰ ἀπ’ τὸ τραπέζι τους καὶ τὸν χαιρετᾷ.

—Τὴ γνωρίζεις; ρωτᾷ ἡ κυρία. —“Ὁ, ἀγάπη μου, σοὺ ὀρκίζομαι πὼς οἱ σχέσεις μου μαζί της εἶναι καθαρά ἐπαγγελματικές, ἀπαντᾷ ὁ σύζυγος.

—Σὲ ποῖ ἐπάγγελμα; Στὸ δικό σου ἢ στὸ δικό της; ● ΕΝΑΣ ἑκατομμυριοῦχος ‘Αμερικανὸς κάνει τὸν γύρο τοῦ κόσμου μετὰ τὸ ἰδιόκτητο ἀεροπλάνο του. —Βλέπετε ἐκεῖ κάτω; Εἶναι ἡ Γαλλία, τοῦ ἔξηγεῖ ὁ πιλότος. Καὶ ὁ ‘Αμερικανὸς, περιφρονητικά: —“Άφησε τὶς λεπτομέρειες. Νὰ μοὺ λὲς μονάχα τὶς ἡπείρους.

● ΣΗΜΕΙΩΣΗ στὴν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδας μιάς μικρῆς ἐπαρχικῆς πόλεως: «Καὶ τὴν περασμένη ἑβδομάδα, παραλείψαμε νὰ δημοσιεύσουμε ὅτι ξέφυγα. Δὲν ἀμφιβάλλομε ὅτι οἱ περισσότεροί συμπολίτες μας θὰ μᾶς εἶναι εὐγνώμονες».

● Σ’ ΕΝΑ μᾶρ μιά νέα φορεὶ στὸ λαϊμὸ μὴ ἀλυσίδα μ’ ἓνα μικροσκοπικὸ χρυσὸ ἀεροπλανάκι. “Ενας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς πού τὴν περιστοιχίζουν δὲν σηκώνει στιγμή τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ κόσμημα.

—Σὰς ἀρέσει, τὸ ἀεροπλανάκι μου; ρωτᾷ ἡ νέα.

—Δὲν κοιτάζω τὸ ἀεροπλάνο, ἀπαντᾷ ὁ νεαρός. Θαυμάζω κυρίως τὸ πεδίο προσγειώσεως.

● ΕΝΑΣ ἑκατομμυριοῦχος ‘Αμερικανὸς κάνει τὸν γύρο τοῦ κόσμου μετὰ τὸ ἰδιόκτητο ἀεροπλάνο του.

—Βλέπετε ἐκεῖ κάτω; Εἶναι ἡ Γαλλία, τοῦ ἔξηγεῖ ὁ πιλότος.

Καὶ ὁ ‘Αμερικανὸς, περιφρονητικά: —“Άφησε τὶς λεπτομέρειες. Νὰ μοὺ λὲς μονάχα τὶς ἡπείρους.

● ΓΙΑ λόγους ἀσφαλείας, ὑπάρχει στὰ μέσα συγκοινωνίας σ’ ὅλες τὶς χῶρες μιά ἐπιγραφή πού συνιστᾷ στοὺς ἐπιβάτες νὰ μὴ ὀμιλοῦν στὸν ὁδηγὸ. Μετὰ τὴ διαφορά ὅτι ἡ ἰδιαιτύωσή θιαφέρει ἀνάλογα μετὰ τὴ νοοτροπία τοῦ κάθε λαοῦ.

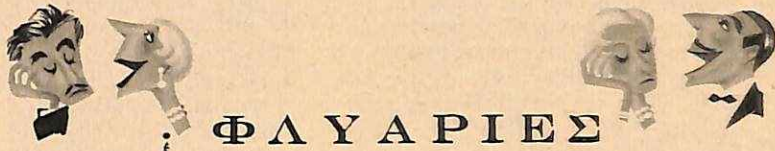
Στὴ Γερμανία: «‘Απαγορεύεται ἀυστηρότατα τὸ ὀμιλεῖν εἰς τὸν ὁδηγόν».

Στὴν ‘Αγγλία: «Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ μιλάτε στὸν ὁδηγόν».

Στὸ ‘Ισραήλ: «Τί συμφέρον ἔχετε νὰ μιλάτε μετὰ τὸν ὁδηγόν;»

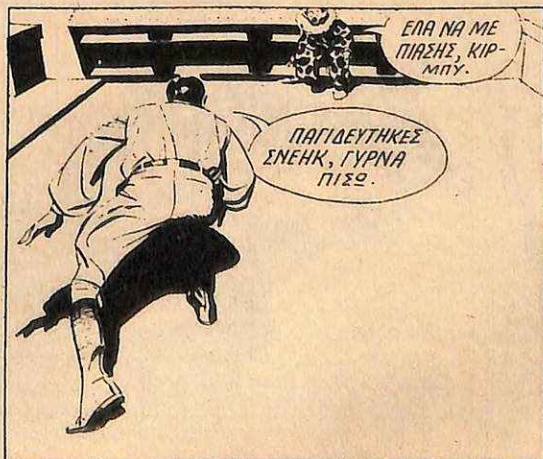
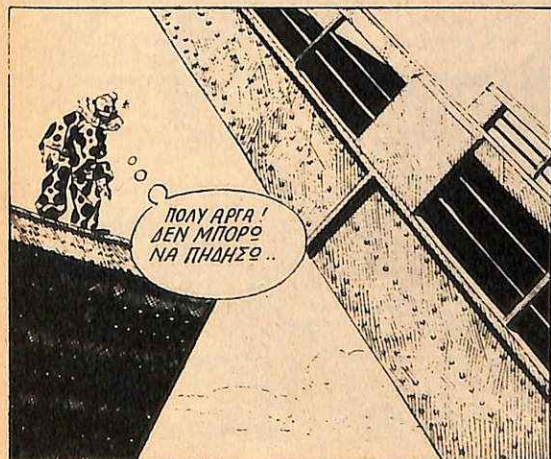
Στὴν ‘Ιταλία: «Προσπαθεῖτε νὰ μὴ μιλάτε στὸν ὁδηγόν».

Στὴ Μασσαλία: «‘Απαγορεύεται στὸν ὁδηγὸ νὰ μιλή μετὰ τοὺς ἐπιβάτες».



Καλῶς ὤρισες 1957... Λένε πὼς οἱ χρόνοι πού τελειώνουν σὲ μονὸ αἰθμὸ εἶναι πιὸ τυχεροὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἰδικῶς ὁ περυσινός, πού ἦταν καὶ ζυγὸς καὶ δίσκετος, ἦταν ἓνας παραγμένος καὶ ἀποτυχημένος χρόνος. Οἱ μεγάλοι ἔγιναν ρεζίλι, οἱ μικροὶ ὑπέστησαν τὰ λάθη τους, ἡ ἠθική καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐτραυματίσθηκαν βαρύτερα καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς Δύσεως παρ’ ὀλίγον νὰ δύσῃ... “Ἄς εὐχηθῶμε ὅτι ὁ καινούργιος χρόνος θὰ φέσῃ χαρὰ καὶ εὐτυχία στοὺς μικροὺς καὶ λογικὴ καὶ αἴσθημα εὐθύνης στοὺς μεγάλους... ἢ Γλῆντια καὶ χοροὶ σχεδὸν δὲν ἀκούγονται. Οἰκογενειακὸ τὸ ξενύχτι γύρω ἀπὸ τὸ πράσινο τραπέζι, μετὰ τὴν «κουκάν» καὶ τὸ «πινάκλ». Δὲν ὑπάρχει ἀκεφία καὶ δὲν ὑπάρχει καὶ κέφι. ‘Η χρονιά μπαίνει μέσα σὲ μιά ἀτμόσφαιρα σχετικῆς ἡρεμίας πού ἀλλοστε εἶναι καὶ αὐτὴ πού ἐπικρατεῖ σὲ ὅλο σχεδὸν τὸν πολιτισμένον κόσμον... ἢ Νέες μόδες... Πετράδια, στράς, λακ χρυσά, σχέδια διαφόρα ἐμφανίζονται ἐπάνω σὲ λεπτότατα γυναικεῖα τακούνια. Τὸ παπούτσι τῆς χρονιάς εἶναι ἡ γόδα, πολὺ μυτερή, σχετικῶς σκέτη, τελειωμένη μετὰ ἓνα τακούνι παύνηλο, λεπτότατο, πού μοιάζει μετὰ κόσμημα... Γι’ αὐτὸ ἔκαμε αἴσθησις ἡ ἐμφάνισις τῆς βασιλίσσης μας εἰς ἑα δρᾶδ, μετὰ ἑπίσημη τοσαλέττα καὶ λεπτότατα μεταξωτὰ παντοφλάκια, χωρὶς ἴχνος τακούνι. ‘Ο λόγος: ‘Η βασίλισσα ἔχει σπᾶσει ἓνα δάκτυλο τοῦ δεξιοῦ της ποδιοῦ, ἀλλά, πάντα καρτερικῇ, δὲν τὸ ἀνέφερε καὶ δὲν τὸ ἔμαθε σχεδὸν κανεὶς... ἢ Θεάματα... ‘Η θεατρικὴ περίοδος εἶχεν ἑφέτος ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον. Γύρω ἀπὸ τὴν Κλυταίμνηστρα τοῦ Α. Μάτσα, μέγας καυγᾶς τῶν κριτικῶν πού δὲν συμφώνησαν σὲ κανένα σημεῖο καὶ μεταχειρίστηκαν ὅλες τὶς ὑπερβολὰς τῆς καλωσύνης καὶ τῆς κακίας. Γενικὴ συμφωνία γύρω ἀπὸ τὸ «‘Ημερολόγιο τῆς ‘Αννας Φράνκ» καὶ τὸν «Βροχοποιόν», λεπτότατα καὶ χαριτωμένα θεατρικὰ παιγνίδια ἄρεσαν σὲ ὅλους... —νέο ἀστὲρὶ καὶ σὲ νεαροὺς Φύσους, ἐνδιαφέροντα φυσιογνωμία πού ξεχωρίζει καὶ στὸ θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφον... ἢ Διπλὸ τὰ λέντ ο... ‘Εξαιρετικὴ ἐπιτυχία εἶχε ἡ ‘Εκθεση τῶν ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ Ζαν Νεγκουλέσκο στὴ Ρώμη. Ναί, πρόκειται γιὰ τὸν ἴδιο τὸν σκηνοθέτη τοῦ «Παιδιοῦ μετὰ τὸ δελφίνι» πού εἴχαμε ἑφέτος τὸ καλοκαίρι. ‘Ο δαιμόνιος αὐτὸς Ρουμάνος δὲν ἤθελε ποτὲ νὰ κάμῃ τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ζωγραφίξῃ, ἀλλά, ἐπειδὴ χρειάστηκε νὰ βγάλῃ τὸ ψωμί του καὶ μερικὰ ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐπεδόθηκε στὴν τέχνη τοῦ κινηματογράφου... ἢ Τί προόδοος... Στὴν ‘Αμερική ἡ μανία τῶν δῶρων εἶναι μεγάλη, ἀλλά καὶ ἡ παρουσίαση, τὸ πακετάρισμα, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρη τέχνη. Τελευταία λεπτομέρεια εἶναι τὸ τῦλιγμα σὲ σκούρο χαρτὶ γυαλιστερό καὶ τὸ γράφημα τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν εὐχῶν μετὰ ἓνα φωτεινὸ μελάνι. Μ’ αὐτὸ τὸ τοῖπο, γύρω ἀπὸ τὸ Δένδρο τῶν Χριστουγεννίων, λῶμπουν καὶ τὰ κεριά καὶ οἱ μικρὲς ἔγχρωμες ἐπιγραφὲς ἐπάνω στὰ πακέτα... ἢ Λαϊκὸς διάλογος... ‘Ακούστηκε σὲ κάποιον ἀθηναϊκὸ δρόμο. ‘Ο καρβαλιέρος ἀπευθυνόμενος στὴν πολιτισμένη ντάμα του: —Τί ἐπήγες καὶ φόρεσες σήμερα; ‘Εχεις κρεμάσει περισσότερα πράγματα ἐπάνω σου ἀπ’ ὅτι κρεμᾶνε συνήθως τὰ περίπτερα... 444

Ρip Κίρμπυ



ΤΙ ΛΕΝΕ:

"Αν ξανάρχιζα τη ζωή μου, θα έκαμνα τα ίδια λάθη... αλλά θα την άρχιζα λίγο νωρίτερα."

Έντγκαρ Μπέργκεν

"Αν κυνηγάς τα λεπτά, σε λέει χρημα και δεν το ξοδεύεις, είσαι κεφαλαιοκράτης. "Αν το ξοδεύεις, είσαι σπάταλος. "Αν δεν κατορθώνεις να το κερδίσεις, είσαι ένας άχαίρετος. "Αν δεν προσπαθής να το κερδίσεις, είσαι ένας άνθρωπος χωρίς φιλοδοξίες. "Αν το κερδίζεις χωρίς να εργάζεσαι, είσαι ένα παράσιτο. "Αν κατάφερες ν' αποκτήσεις λεπτά δουλεύοντας σ' όλη σου τη ζωή, είσαι ένας ήλιθιος που δεν χάρηκε τίποτε. Τί σο' μένει, λοιπόν, να κάνεις;

Σίντνεϋ Μπούρν

"Εκείνο που κουράζει πραγματικά δεν είναι τόσο η εργασία που κάνει κανείς, όσο εκείνη που δεν κάνει."

Ανώνυμο



ΓΝΩΣΤΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ, ήταν γυναίκα και συνένοχος άρχηγού σπείρας ναρκωτικών. Η γαλλική αστυνομία ανέκαλύψε μια μεγάλη σπείρα ναρκωτικών και συνέλαβε τον άρχηγό της, τον Λιβανέζο Σάμι Κουρί. Η γυναίκα του, η Μαρία Βενζάν, που είχε κερδίσει το 1950 το μεγάλο βραβείο της Ένώσεως Συγγραφέων Ρεαλιστικών Τραγουδιών, ήταν συνένοχος και συνελήφθη.

● **Ο ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ** σε θάνατο κάθεται στην ηλεκτρική καρέκλα και, με μεγάλο ενδιαφέρον, ρωτάει τον δήμιο:

—Και πριν γίνει ηλεκτρική πώς λειτουργούσε; Με άτμο;

● **ΔΥΟ** δουλεύουν διαπληκτικά στην Βουλή. Στο τέλος ο ένας, έκνευρισμένος, λέει:

—Διερωτώμαι, αλήθεια, τί γυρεύετε σ' αυτή την αίθουσα; Δεν σάς είδα ποτέ ν' ανοίγετε τ' στόμα.

—Με συγκωρήτε, απαντύνται ο άλλος ευγενικά. Πώς δεν τ' ανοίγω; Όταν μιλάτε, χαμοουριέμαι.

● **Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ** νεόπλουτη 'έτοιμάζεται να βγεί για ψώνια και, καθώς κάνει να φορέσει τα γάντια της, τα κλειδιά του αυτοκινήτου της πέφτουν απ' τα χέρια της και κυλούν κάτω από ένα έπιπλο. Η καμαριέρα σκύβει για να ψάξει να τα βρή. Και η νεόπλουτη:

—Μπρά, δεν αξίζει τον κόπο! 'Αγοράζω άλλο άμαξι.

● **ΟΤΑΝ** έμαθε ότι η Ζα Ζα Γκαμπό έκανε την εμφάνισή της σ' ένα καμπαρέ του Λας Βεγκας μ' ένα φορέμα τόσο έξωμο που ξεπερνούσε κι αυτή ακόμη την τολμηρότητα της δικής της σιλουέτας, η Μερλένε Νττήτριχ, είπε:

—Πολύ φυσικό, αφού ο κόσμος προτιμά την ποσότητα από την ποιότητα...

Και το πάρθιον τέλος της Ζα Ζα Γκαμπό:

—"Ήμουνα πάντοτε μεγάλη θαυμάστρια της Μαρλένε, θυμύμαι όμως πως την θαύμαζαν έξ' ίσου πολύ η μητέρα μου και η γιαγιά μου.

● **Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ** έδινε μερικές βασικές οδηγίες στον άρχαριο ρεπόρτερ:

—Νά 'χεις υπ' όψη σου ότι πρέπει πάντα να γράφεις για συγκεκριμένα γεγονότα. "Αν δεν υπάρχουν γεγονότα και πρέπει όπωσδήποτε να γράψης κάτι και δεν είσαι απόλυτα βέβαιος για τα στοιχεία που έχεις συγκεντρώσει, θά χρησιμοποιήσής λέξεις σαν αυτές: «λέγεται», «φημολογείται», «υποτίθεται», ή όπωσδήποτε άλλη άοριστη έκφραση.

Ο πρωτότερος ρεπόρτερ έμαθε καλά το μάθημα και την άλλη μέρα παρουσιάστηκε με την εξής είδηση: «Φημολογείται ότι χθες έδωθε μία δεξίωση από έναν άγνωστο αριθμό θεωρουμένων κυρών. "Όλες οι καλεσμένες —λέγεται— ήταν κυρίες της περιοχής. Πιστεύεται ότι οικοδέσποινα ήταν η κ. Σμιθ, ή όποια διατείνεται ότι είναι η σύζυγος του κ. Ρέτζιναλντ Σμιθ, ή όποιος πάλιν θεωρείται ότι είναι ο κυριότερος μέτοχος κάποιου υποτιθέμενης ασφαλιστικής εταιρίας».



ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤ. Αυτό το επίσημο πορτραίτο που την παρουσιάζει με όλα τα βασιλικά της παράσημα έγινε από τον Σέσιλ Μπήτον με την ευκαιρία της 51ης έπετειού των γενεθλίων της, που εορτάστηκαν στις δεκατρείς του μηνός Δεκεμβρίου

■ **Ο ΜΕΓΑΛΟΣ** σταθμός Πενσυλβάνια της Νέας Υόρκης πρόκειται να θέση στην διάθεση των ταξιδιωτών αυτόματος συσκευές πωλήσεως εισιτηρίων, έφοδιασμένες με τηλεόραση. Θα πιέζη κανείς ένα κουμπί και θα βλέπη την εικόνα του βαγονιού με τις έλεύθερες θέσεις. Πιέζοντας ένα δεύτερο κουμπί θα παίρνη το εισιτήριο. Παρόμοιες συσκευές θά εγκατασταθούν και στα ταξιδιωτικά γραφεία.

■ **ΣΤΗ** Γαλλία άρχισε η πώληση μιας ειδικής μύρας που περιέχει βιταμίνες, μεταλλικά άλατα, έλάχιστο οινόπνευμα και δεν παχαίνει.

■ **Η ΦΡΑΝΣΙΣ** Φέργκεσον, ηλικίας 11 ετών, είναι η μόνη 'Αμερικανίδα που πηγαίνει κάθε μέρα στο σχολείο με αεροπλάνο. Και το όλο επεισόδιο ή οικογένειά της μένει σε μια απομονωμένη περιοχή του 'Οχάιο και, σύμφωνα με κάποιο νόμο, οι άρχες είναι υποχρεωμένες να θέσουν στη διάθεση όλων των παιδιών της πολιτείας ένα σχολείο και να εξασφαλίζουν τη μεταφορά τους. "Υστερα από ώριμη σκέψη, ο κυβερνήτης της πολιτείας άπεράσισε να νοικιάση ένα τουριστικό αεροπλάνο, το όποιο να πηγαίνει τη μικρή Φράνσις κάθε πρωί στο σχολείο και να την φέρη στο σπίτι της το βράδυ. Ο νόμος είναι νόμος.



... μπαίνει τώρα στην καινούργια χρονιά με το κέφι που της πρέπει. Γι' αυτό, άλλωστε, έχει έφευρεθ ή Πρωτοχρονιά: Για να αίσθανάμαστε καινούργιοι...

♦ Και τα παλιά; Τα χθεσινά; Τα περασμένα;

Τά ξεχωρίζει ή καρδιά του Νοϋ. Κι όσα καλά, τα κρατάει. Κι όσα δεν της κάνουν, τα ρίχνει στον "Άνεμο, να τα πάη πέρα, στην Θάλασσα του ξεχασμένου καιρού...

♦ Μας παίδεψε, λέμε, το 1956...

Ποιά χρονιά είναι που δεν παίδεψε τοίτες τις βασανισμένες μας γενιές, ποιά δεν είχε μέσα της, σοφά ταιριασμένα, τον χαλασμό και την έλπίδα, το σαρδά και τον φωτιστέφανο, την 'Ανοιξη και την βαρυχειμωνιά;

♦ Μιά απ' αυτές τις βραδιές, θά καίνε τα ξύλα στο τζάκι...

"Ο,τι καιρό κι αν κάνει, την Πρωτοχρονιά, είναι άμορφο να ύπάρχη κάποιου μιά φωτιά. Γιατί σάν σβήνουνε τα φώτα τα ηλεκτρικά, για να σημειώσουν το πέραςμα από τον ένα χρόνο στον άλλον, το φώς, το συνεχές, των ξύλων που σιγοκαίνε θυμίζει την πορεία του Καιρού την άκατάληπτη, που ούτε με ώρες μετριέται, ούτε με χρονιές.

Και κεί, σάν χτυπήσουν μεσάνυχτα, πριν κάνει το στεγνό του βήμα προς την 'Αδυσσο των περασμένων, που θά το πάη όλο και μακρότερα προς την άγλή της λησμονιάς, το 1956, κουρασμένο, με τα σημάδια μιας δωδεκάμηνης ζωής στη ρυτιδωμένη του μορφή, θά τείνη το χέρι, τρεμάμενο, ν' αφήση ένα χαρτί. Κάτι σάν Διαθήκη και σάν Περιγραφή, κάτι σάν Δεκάλογό και σάν 'Απολογία...

«Παραδίδω...» —θά λέη ή διαθήκη...

♦ Παραδίδω έναν Κόσμο περίπου όπως τον παρέλαβα, —μά όχι άκριβός. Γεγονότα συνέβησαν, άλλα σοβαρά, άλλα όχι και τόσο, άλλα μεμονωμένα, άλλα συνδεδεμένα μεταξύ τους σ' ένα πλέγμα σφιγτό. "Ανθρωποι γεννήθηκαν και πέθαναν, άλλοι αφήνοντας πίσω τους σημάδια, ή έργα, ή απογόνους, άλλοι χωρίς να τους πάρη είδηση κανείς. Φοβισμένον παρέλαβα τον Δυτικό Κόσμο την περυσινή Πρωτοχρονιά, με τα σύννεφα πάντα τριγύρω του: Τά Σοβιέτ, οι Μάου-Μάου, ή Φορμόζα, ή Καρκίνος, ή πείνα των 'Ινδιών. Φοβισμένον τον παραδίδω και σήμερα, διηρημένον και τραυματισμένον: Τό Σουέξ, ή Ούγγαρία, ή Κίτρος, ή Σιβηρία, ή 'Αλγερία, το Σουδάν.

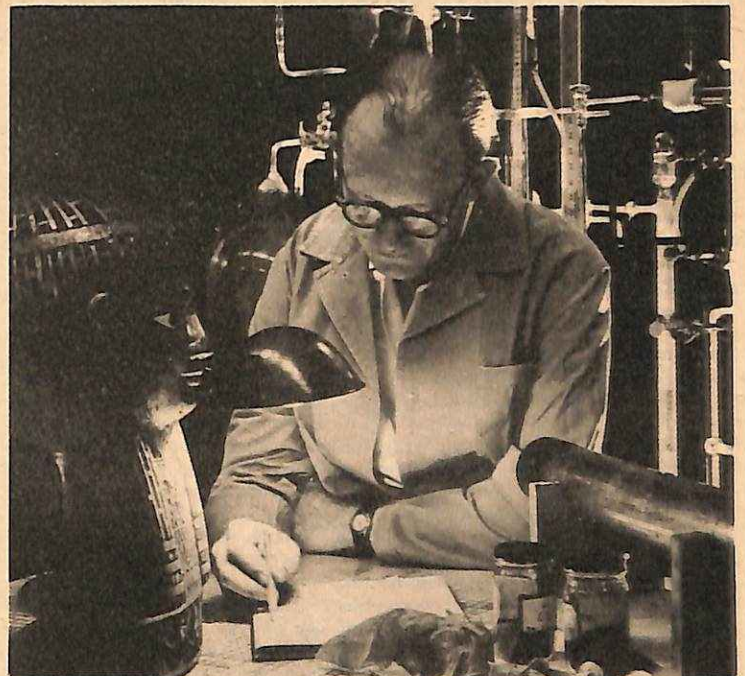
♦ Θά καταγράφουν οι Χρονικογράφοι τά Γεγονότα, θά τά σχολιάσουν οι Σχολιασταί. Μά πάνω από τά γεγονότα έρχεται ή διαπίστωση πως μέσα από αίμα και φρόδο, ήρωισμό και δολιότητα, πειράματα και θυσίες, ο Κόσμος π ρ ο χ ω ρ η σ ε ξ α ν ά.

♦ "Ολόκληροι ήπειροι, —ή 'Αμερική, ή 'Ασία, ή 'Αφρική,— χειραφετούνται, οργανώνονται, ανανεώνονται. "Ο Δυτικός κόσμος, μ' όλα του τα τραύματα, γίνεται πάλι κόσμος άνήσυχος, ξανανειωμένος, περήφανος για την νέαν εφηβεία του, ατρόμητος μπροστά στα ριζικά του, είτε καλά, είτε κακά. "Από την συχνά μίσηρη, γκρινιάρικη και άποβαλτωμένη σκοπιά των 'Αθηνών, δεν μπορεί εύκολα κανείς να τον δη σ' όλον τον μεγαλοπρεπή, συχνά τραγικόν, καθημερινό κραδασμό του, με κάθε τόσο φτάνουν, αλλεπάλληλα συγκρουόμενα, τά Νέα: Χορεύει το «Μπολόι» στο Λονδίνο και πνίγεται στο αίμα ή Βουδαπέστη, τους ίδιους μήνες, την ίδια χρονιά. 'Ελευθερώνονται Μαύροι και σλαβωνόνοτα Λευκοί, από τους ίδιους ήγέτες. Πενήντα διςκατομμύρια δολάρια 'Αμερικανικής Βοηθείας συμπληρώνονται αυτόν τον χρόνο, και ύπάρχουν γεφύρια ακόμη γερμισμένα, από το 'Αρνχεμ ως το Βερολίνο.

♦ Κι ακόμα:

"Αναψαν οι φωτιές στο Σουέξ με συγκρατήθηκαν στην Φορμόζα, φούντωσαν στην 'Αλγερία με σιγοσβήνουν στην Μαλαισία. Και στην μακρινή Κορέα (πους θά το πιστέυε το 1951;) πρωταγωνίστρια τώρα είναι μια κάποια ΟΤΝΚΡΑ, στενή συγγενής της ΟΤΝΡΑ, της γνωστής μας, που μοιάζει ρυθί στους Κορεάτες, και διβλά στα Κορεατόπουλα...

♦ Μέσ' από κραδασμούς και άπογοητεύσεις, σκληρές προσπάθειες και έμπνεύσεις, συμβιβασμούς και διαπραγματεύσεις, όλο και έρχονται στο προσκήνιο τά άποτελέσματα εκείνα του 'Απριλίου του 1945, όταν χίλιοι περίπου άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στον 'Αγιο Φραγκίσκο για να βάλουν την παγκόσμια συνεργασία σε μιά βάση σωστή. Διςσφάλισαν, άραγε, όπως το όνειρευόντουσαν, τά θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου;



Στερέωσαν την δικαιοσύνη και τον σεβασμό προς τις διεθνείς υποχρεώσεις του ανθρώπου;

Προήγαγαν την κοινωνική πρόοδο;

"Ανήψωσαν το βιοτικό επίπεδο των λαών;

"Όσο περνάει ο καιρός, τόσο αποδεικνύεται πως αυτά δεν γίνονται από την μία μέρα στην άλλη.

♦ "Όλα, με σύστημα και τάξη: Σ τ α δ ι α κ ω ς...

Χρειάστηκε, το 1950, το σύμφωνο του Κολάμπο, που άγκυλαίζει σήμερα δέκα δώδεκ έθνη από την 'Ιαπωνία μέχρι τον Καναδά, για να φθάσουμε, τον 'Απρίλιο του 1956, στην διάσκεψη του Μπαντούγκ, την πρώτη καθάρ άφρικανισατική διάσκεψη στην όποια δεν έλαβαν μέρος Έυρωπαίοι ή 'Αμερικανοί.

Μά θά χρειασθούν ίσως άλλα τόσα χρόνια ή και περισσότερα για να φτάσουμε σε μιάν άλλη διάσκεψη, ακόμη ίσως πιο περιοριστική σε θέματα μά κι ακόμη σποδιαότερη σε σημασία: Αυτήν που θά προωθήση τά θέματα της διατροφής των υποσιτισμένων άσιατικών λαών.

♦ Κι ως πού να γίνη αυτό, ή Δύση, πάντα πρωτοπόρα, θά έξη κάνει το άλλο μεγάλο της πρόβλημα: Θά μαγειρεύη με άτομικη ένέργεια, θά θερμομανεται με άτομικη ένέργεια, θά κινηται, θά γιστρεύεται, θά παράγη...

♦ Στάσιμο, το 1956;

Μά δεν ήταν ο χρόνος που εγκαινιάστηκε, στο Κάλαντερ Χάλ της Κάμπερλαντ, το πρώτο εργοστάσιο παραγωγής ατομικής έννεργειας για ελκτρική χ ρ ή σ η, που μέσα σε πενήτεξη χρόνια θά ένωεται με άλλους δέκα σταθμούς και θά μπορη να εξασφάλιση τον φωτισμό και την κίνηση μιας ολόκληρης ήπειρου;

♦ 'Αργό το 1956, και άποσθοδρομικό, τιμωμένο στον γκριζομανύα της βίας και της όμης συνδιαιλλαγής; Μά δεν ήταν επίσης ή χρονιά που ένα αεροσκάφος με φορτίο 20 τόννων, ή «Ήρακλής», ανέβηκε σε ύψος 2.500 ποδιών, σε 60 δευτερόλεπτα; Και στην στεριά; Τά πρώτα αεριοθωμένα αυτοκίνητα, γι' αγοράία, καθήμενής πλέον χρήση, έκαναν την εμφάνισή τους στην "Έκθεση του "Ερλς Κόρντ.

Και στο νερό; Με 225 μίλλια την ώρα έσπασε το παλιό ρεκόρ ή Ντόναλντ Κάμπελ με το «Γαλάζιο του πουλι».

Και πάλι στον άέρα; 1132 μίλλια την ώρα έχει φτάσει το ρεκόρ —ένα «Δέλτα 2» — με μηχανή Ρόλλς-Ρόις...

♦ Και σε βάθος; Στα πέτρινα σπλάχνα της γης, τά μέχρι τώρα άδιεπέραστα, φτάνουν τά καινούργια γεωτρήματα που φτιάχνουν οι πετρελαιοπαραγωγοί του Τέξας. Και θά σκάφουν τώρα και τον βυθό της θάλασσας, και θ' άναστατώσουν τις χαμένες 'Ατλαντίδες...

♦ Θά καίνε τά ξύλα...

Τρεμάμενο θά είναι το χέρι του 1956 σάν θ' αφήνη στη νέα χρονιά την Διαθήκη του, γεμάτη υποχρεώσεις κι εύθυνες, σάν κάθε διαθήκη, μά και γεμάτη πλούτο κι έλπίδα και συγκεκριμένες προσφορές.

♦ «Προχωρούμε πάντα», όπως λέει κι ή Γκατιέ, μά για πού;

"Αν είναι στο καλό, δικό μας ολόκληρο το κέρδος.

Αν είναι στο κακό, —ούτε θά το νιώσουμε.

Φίλε, σοφέ, που στο εργαστήρι σου κλέβεις πόρτες και παράθυρα να μίν άκούς το χτυποκάρδι του κοσμού, άς σε φωτίση το σπλάχνικό παράδειγμα κάποιου άλλου φτιάχτη και σοφού, του Λεονάρντο ντα Βίντσι: Τώρα που έχουμε όλη τούτη τη Δύναμη, άς φτιάξουμε και μιάν 'Ομορφιά να την πλαισιώσουμε, για να μη γίνη κατήμα του Διαβόλου...

Index

Pin Kίρμπυ



μιουργεί ένα νέον συσχετισμόν δυνάμεων. 'Η Σοβιετική Ρωσία έπαυσε να είναι: ή ψυχολογικώς μονολιθική χώρα, που θα ήμπορούσε να εξεapolύσει ένα πόλεμον κατά του έλευθέρου κόσμου. Οι δορυφόροι της, ούτε στρατιωτικώς, ούτε οικονομικώς αντιπροσωπεύουν πλέον δι' αυτήν μεγάλα πράγματα. 'Εν περιπτώσει συρράξεως ο στρατός των ήμπορεί να στρέψη τα όπλα του έναντίον της. Καί εν ειρήνη θα είναι υποχρεωμένη να διατηρή εις τας χώρας των ιδίκας της δυνάμεις, ενώ ή οικονομική απομύζησης θα μειωθή κατ' ανάγκην. Όλα αυτά είναι θετικόν κέρδος διά την ειρήνην.

Άλλο μεγάλο κέρδος είναι ή αφύπνισις που προεκήληθ εις τα λεγόμενα «ουδέτερα» κράτη —και κυρίως εις τόν άραβικόν κόσμον— από την κτηνώδη ρωσικήν επέμβασιν εις την Ούγγαρίαν. Οι λαοί των κρατών αυτών είναι βασικώς συντηρητικοί. Καί τα καθεστώτα των εσωτερικώς κλιμακώνται από του πρωτογόνου φεουδαλισμού, που δέχεται καί την δουλείαν ακόμη ως θεσμόν (όπως εις την Σαουδικήν Άραβίαν), μέχρι του άστισμού εις τα πρώτα δήματά του. Μέγα μέρος του έθνικισμού των καί του αντίξενισμού των οφείλεται εις υποκίνησιν της προνομίου άρχουσής τάξεως, ή οποία προτιμά την διεξοδον αυτήν της δυσφορίας των λαϊκών μαζών από την εγκατάλειψιν ώρισμένων προνομίων της. Καί με την καλύτεραν θέλησιν του κόσμου δεν θα ήμπορούσε κανείς να υποστηρίξη ότι ο άραβικός κόσμος κυβερνείται δημοκρατικώς καί με κάποιαν κοινωνικήν δικαιοσύνην. Οι περισσότεροι, εν τούτοις, από τους ήγέτας που είχαν γοητευθή από τα σοβιετικά μειδιώματα της μετασταλινικής περιόδου καί είχαν δεχθή τας περιπτώσεις της σοβιετικής άρκτου. 'Η σύγκριση τραγωδία τους κατέστησεν έπιφυλακτικώτερος, όστι άπεκάλυψε τους δυνάμεις καί τους οδόντας της «σοβιετικής φιλίας», από την όποιαν δεν έχουν να κερδίσουν τίποτε, ενώ κινδυνεύουν να χάσουν τα πάντα. Καί αυτό αντίσταθμίζει κάπως τας ήθικας ζημίας, που υπέστη ο έλεύθερος κόσμος με την ύποθεσιν του Σουέζ καί δημιουργεί τας προϋποθέσεις μιάς αναθεώρησης των σχέσεων των «ουδέτερων» με τας 'Ην. Πολιτείας καί την Εύρώπην επί ρεαλιστικώτερων βάσεων.

IV. Την μάλλον καθυσχεαστικήν αυτήν προπτικήν, που συνάγεται από την ανάλυσιν των δραματικών γεγονότων του 1956 καί από το χάος, το όποιον έδημιούργησαν ταύτα, την σκιαζόν δεικατολογημένως ώρισμένοι φόβοι: Τί θα γίνει αν μία επανάστασις σύγκρικού τύπου εκραγή αύριον εις την 'Ανατολικήν Γερμανίαν —πράγμα καθόλου άπίθανον; Ό' αφήσουν οι έλεύθεροι Γερμανοί τους όμοειδείς των να συνθλιβούν από τα σοβιετικά άρματα μάχης; Καί μία παροχή ένεργου βοήθειας εκ μέρους της Δυτικής Γερμανίας δεν θα οδηγήση μοιραίως εις γενικήν σύγκρουσιν; Τί θα γίνει, έπίσης, αν σημειωθή μία εξέγερσις μεγάλης εκτάσεως εις την Πολωνίαν (όπου έχει άποκατασταθή μία πολύ ασταθής Ισορροπία) ή εις την Τσεχοσλοβακίαν, όπου είναι άκμασιότατοι αι δημοκρατικά παραδόσεις, ή αν παραταθή έπ' άόριστον το σύγκρικόν χάος —σαν μία σπαρακτική έκκλησις του μαρτυρικού έθνους προς όλόκληρον την ανθρωπότητα; Καί διατί πρέπει ν' άποκλεισθή το ένδεχόμενον να καταληφθούν από πανικόν οι κληρονόμοι της Κομμουνιστικής Αυτοκρατορίας καί πρό του κινδύνου εσωτερικής καταρρέσεως καί αυτής καί του κομμουνιστικού καθεστώτος, να επιχειρήσουν μίαν τελικήν άναμέτρησιν προς τόν έλεύθερον κόσμον, ο όποιος καί αύτός διανύει περίοδον βαθείας κρίσεως καί άνακατατάξεως;

Με αυτά τα εύλογα, αλλά καί τόσο ένφιαλτικά έρωτηματικά ανατέλλει το νέον έτος.

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

‘Η σοβιετική πολιτική

(Συνέχεια από σελ 13)

Καί τα δυο σημαντικώτερα γεγονότα που ανάγκησας της σοβιετικής ήγεσίας ν' άποκαλύψη την πραγματική φυσιογνωμία της, είναι:

1ο Το ταξίδι των Μπουλγκάνιν καί Κρούστσεφ στις 'Ινδίες.

2ο Τα γεγονότα της Ούγγαρίας.

Το χαρακτηριστικό της επισκέψεως Μπουλγκάνιν - Κρούστσεφ στις 'Ινδίες είναι ο πολιτικός κυνισμός του Νικήτα Κρούστσεφ. Χαιρέτισε τους 'Ινδούς, τούς κολάκισε, υποσχέθηκε τά πιδ άπίθανα πράγματα καί τέλος ξεστόμισε καί άπειλές. 'Η θέση του Νεχρού στάθηκε λεπτή καί δύσκολη. Στηρίχθηκε σε μία 'Εκθεση σοβιετικών προϊόντων, ως είδος φοντάλε θεάτρου, που θύμιζε πολύ το σοβιετικό περίπτερο στην 'Εκθεση Θεσσαλονίκης, με τα πλούσια καταναλωτικά αγαθά, κρασιά, λικέρ, καλλυντικά, μουσικά όργανα, ύφασματα, που δεν γεύεται καί δεν χαιρέται κανένας σχεδόν Ρώσος, κ' εξαπέλυσε τις πιδ παράτολμες ύποσχέσεις. Κάνοντας κατάχρηση της φιλοξενίας εξαπέλυσε σε ξένο έδαφος επιβίσεις κατά της 'Αμερικής καί φόρτωσε όλες τις ευθύνες για τις δυσκολίες των καιρών μας σε άλλα έθνη, με τα όποια οι 'Ινδίες διατηρούσαν φιλικώτατες σχέσεις οικονομικής καί πολιτικής συνεργασίας.

Όσο κι αν προσπαθούσε ο Νεχρού να δευτερολογή καί να υπογραμμίζει έντονα την ιδική πολιτική της ουδετερότητας, ο Κρούστσεφ δεν του έδινε την παραμικρότερη προσοχή, προς μεγάλη κατάπληξη καί στενοχώρια του 'Ινδού πρωθυπουργού.

Όσο για τα γεγονότα στην Ούγγαρία κατά πρώτο λόγο, καί τα γεγονότα στην Πολωνία κατά δεύτερον, αυτά στάθηκαν έκδηλώσεις προδομικές αύτού που υποστηρίζουμε πιο πάνω. Πώς οι λαοί που ζούν κάτω από το σοβιετικό ζυγό βγαίνουν από τόν κύκλο του φόβου καί περνούν στον κύκλο της άπαθείας;

Άλλά μ' ένα τέτοιο δεδομένο, που γίνεται κάθε μέρα αίσθητό καί στη Ρωσία, μπορούν οι έπίγονοι του Κρεμλίνου να διακινδυνεύουν το μεγάλο αίτιμα, που τόσο έπίμονα τούς συμβουλεύει ο Λένιν ν' άποφεύγουν; Όλα τα δεδομένα πείθουν για το αντίθετο. Καί το πιο σημαντικό άπ' όλα είναι πώς, παρ' όλα όσα διακηρύττουν, δεν έχουν ύπερτολήν άτομικών όπλων έναντι της 'Αμερικής. 'Αν είχαν, θα μεταχειριζόταν όλον τόν κόσμο, όπως μεταχειρίστηκαν τούς Ούγγρους.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Ο ΤΖΩΡΤΖ ΜΑΚΚΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ :



Ta μυστήρια του ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΤΗ ΡΟΥΛΕΤΤΑ

Η εποχή αυτή του έτους είναι αφιερωμένη στα τυχερά παιχνίδια. 'Ο χειμώνας κ' οι γιορτές μαζεύουν τόν κόσμο στα σπίατα του, καί το παιχνίδι δίνει καί παίρνει. 'Ο μπακαράς καί το σεμέν-ντέ-φερ παίζονται μόνο την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, κι ο κερδισμένος θεωρείται πως δάχη τύχη όλο τόν καινούργιο χρόνο. Δεν θα ήταν λοιπόν άσκοπο, με την εύκαιρία αυτή, να κάνωμε ένα ταξιδάκι στην πατρίδα της ρουλέττας, του μπακαρά καί των άλλων τυχερών παιχνιδιών, στο περίφημο Καζίνο του Μόντε-Κάρλο, που είναι τώρα ιδιοκτησία ενός 'Ελληνας μεγαλοεφοπλιστού καί που αποτελεί την κυριώτερη πηγή των εισοδημάτων του Μονακό, του παράξενου ατόμου κρατιδίου που αυτή τη στιγμή περιμένει τόν διάδοχο του θρόνου του... Τό ταξιδάκι αυτό το κάνει για λογαριασμό μας ο Τζώρτζ Μάικς, ο διάσημος, τεσικήκης καταγωγής, χιουμορίστας, που έχει χαλάσει κόσμο με τις περιγραφές διαφόρων λαών της Εύρώπης

Μπαίνοντας κανείς στο καζίνο του Μόντε Κάρλο, βρίσκει στον προθάλαμο ένα σωρό μηχανές τυχερών παιχνιδιών, άπ' αυτές που ρίχνεις μέσα σ' ένα είκοσάφραγκο καί κερδίζεις —αν είσαι τυχερός— 1.000 φράγκα ή καί λιγώτερα.

Αυτόματα παιχνίδια; Είπα περιφρονητικά στη γυναίκα μου την πρώτη μέρα. Μα άπ'ότι είμαστε στο Μόντε Κάρλο, πρέπει να παίξωμε ρουλέττα κι όχι αυτόματα παιχνίδια!

Άλλά στο Μόντε Κάρλο είναι αδύνατο να ξεφύγης κανείς άπ' τις αυτόματες μηχανές, ή άπ' το παίξιμο με όποιοδήποτε άλλη μορφή.

Εγώ ο ίδιος δεν είμαι παίκτης, καί το παίξιμο δεν μ' ενδιαφέρει καθόλου. Στα χαρτιά, έχω την τάση ν' αφήνω τόν άλλον να κερδίη, άφού μάλιστα αυτό φαίνεται να γού άρέσει τόσο πολύ. Δεν στοιχηματίζω ποτέ σε όλογο, καί δεν έχω δη ποτέ Ιπποδρομίες ή κυνοδρομίες.

Κι όμως εγώ, γεννημένος άντιχαρτοπαίκτης, πέρασα τις ημέρες μου στο Μόντε Κάρλο κατά έκπληκτικό τρόπο.

Τό πρωί, ή γυναίκα μου κ' εγώ παίρναμε έναν καφέ ή ένα παγωτό στο «Καφέ ντε Παρί», όπου παίζαμε στις χρηματομηχανές. Τ' άπόγευμα, παίρναμε έναν άλλον καφέ ή παγωτό, καί με την εύκαιρία αυτή παίζαμε «μπουλ» —μιά άνόητη καί πτωχή συγγενή της ρουλέττας.

Τό βράδυ πηγαίναμε στο καζίνο. Περνώνας άπ' το χάλ παίζαμε στις χρηματομηχανές, στην μεγάλη αίθουσα παίζαμε ρουλέττα καί, βγαίνοντας, ξαναπαίζαμε στις χρηματομηχανές.

Ξαναγυρίζοντας στο ξενοδοχείο σταματούσαμε στο «Καφέ ντε Παρί» για να πιούμε κάτι καί να ξαναπάμε στην «μπουλ». Τέλος, φτάναμε στο σπίτι.

Έχω πάντα στην τσέπη μου τρεις στυλογράφους με τρία διαφορετικά μελάνια —μπλέ, κόκκινο καί πράσινο. (Σχεδόν ποτέ δεν χρησιμοποιώ τόν κόκκινο καί τόν πράσινο, αλλά παρ' όλα αυτά τούς κουβαλώ πάντοτε εύσυνεidlτα μαζί μου). Πριν πέσαμε λοιπόν να κοιμηθούμε έβαλα τούς 3 στυλογράφους μου στο τραπέζι, τούς ξεβιδώνω, τούς έλωνα στα

δυο, κ' έπειτα σκέπαζα τα έξη αντικείμενα —τρείς πέννες καί τρία καλύμματα— με μιά έσάρπα. 'Επειτα ή γυναίκα μου έπαιρνε μιά πέννα κ' ένα κάλυμμα στυλογράφου άπ'ό κάτω άπ' την έσάρπα, χωρίς να βλέπει.

Αν ή πέννα καί το κάλυμμα δεν είχαν τό ίδιο χρώμα, έχανε τη μίζα της. 'Αν ταίριαζαν, της πλήρωνα τα τριπλάσια. Παίζαμε αυτό το παιχνίδι: κάπου μιά ώρα, αλλά δεν άργούσαμε πολύ, γιατί το άλλο πρωί έπρεπε να πάμε καί στις χρηματομηχανές.

Τό καζίνο δεν είναι σήμερα τόσο τυπικό σαν άλλοτε, καί μπορείς να ντυθής όπως θέλεις. Μόνο οι κρουπιέρηδες φοράνε μαύρες γραβάτες. 'Η νέα άριστοκρατία —που αντικατέστησε τούς μυθώδεις πλουσίους καί άφάνταστα σπάταλους Ρώσους μεγάλους δούκες— είναι οι 'Ελληνες.

Πολλοί 'Ελληνες έκαναν τεράστιες περιουσίες άπ' τη ναυτηλία καί με άλλους τρόπους, μετά τόν πόλεμο. Καί, φυσικά, ο πλουσιώτερός τους, ο κ. 'Ωνάσις, που ουσιαστικά είναι ο ιδιοκτήτης του καζίνο, προσελκύει στο Μόντε Κάρλο τούς συμπατριώτες του.

Τελευταίοι στην καινούργια άριστοκρατία είναι οι 'Ιταλοί. 'Αγγλοι —περιττόν να τό πούμε— δεν υπάρχουν καθόλου.

Οι 'Αμερικανοί έχουν χρήματα, αλλά δεν εμφανίζονται σε μεγάλους αριθμούς. 'Ο γάμος Ραϊνιέ-Γκραίης Κέλλυ μπορεί να διορθώσει αυτή την κατάσταση.

Πολλοί από τούς βραδινούς παίκτες —ιδίως οι γυναίκες— ρίχνουν τα χρήματά τους σε πολλούς άσθιμούς μαζί κάνουν παράδοξους συνδυασμούς αριθμών, τρέχουν από τό ένα τραπέζι στ' άλλο, παίζουν σε πολλά τραπέζια μαζί, καί συνηθέστατα ξεχνούν τί έχουν παίξει.

Ένα βράδυ, είδα μιά ήλικιωμένη κυρία να τσεπώνει μιά μικρή περιουσία, λέγοντας ότι ήταν δικά της τα κέρδη που οι έπιπόλαιες παίκτριες είχαν λησμονήσει. 'Η κυρία αυτή είχε βοή ένα άπ' τα λίγα, πραγματικά άσφαλή, συστήματα για να κερδίζει...

Άλλοι άνθρωποι χρησιμοποιούν πολύ ατελέστερα συστήματα. Κάθονται στο πράσινο τραπέζι με άκρα σοβαρότητα καί κρατούν σημειώσεις για όλους τούς αριθμούς που κερδίζουν, τοποθετώντας τα χρήματά τους μόνον έπειτα από πολύπλοκους υπολογισμούς. Τους άρέσει να χάνουν τα λεπτά τους με έπιστημονικό τρόπο, αντί να τα σκορπίζουν άνόητα έδώ κ' εκεί.

Άλλά τό καλύτερο σύστημα είναι να έχη κανείς μονίμως τύχη. Τό να έχης τύχη για μιά μόνο νύχτα είναι ένα άπ' τα πιδ επικίνδυνα πράγματα που μπορούν να συμβούν στον άνθρωπο.

Τό ίδιο το καζίνο είναι πάντα σύγυρο ότι θα κερδίη. Οι νόμοι των πιθανοτήτων δεν διαφεύδονται ποτέ σ' ένα όπωσδήποτε μακρύ χρονικό διάστημα. Τό καζίνο κερδίζει όταν έρθη τό μηδέν, καί τό μηδέν είναι δέβαιο ότι θαρθή (έπαναλαμβάνω, σ' ένα μακρύ χρονικό διάστημα) μιά φορά στις 37. 'Ετσι, τό καζίνο παίρνει τό 1/37 του συνολικού «τζόγου». Αυτό είναι αρκετά ικανοποιητικό ποσόν, αλλά αυξάνεται πολύ περισσότερο χάρη στην άνοησία πολλών παικτών.

Τό άπόγευμα έρχονται παίκτες από κοντινές γαλλικές πόλεις ή άπ' την 'Ιταλία, καθώς καί πολλοί ξένοι τουρίστες της 'Ιταλικής Ριβιέρας. Αυτοί παίζουν συνήθως στην «κουζίνα» (όπως ονομάζεται ο προθάλαμος της μεγάλης αίθουσας, έπειδή

ΣΛΟΑΝΣ
ΑΝΑΛΗΤΙΚΟΝ
ΔΙ' ΕΠΑΛΕΙΨΕΙΣ



ΣΛΟΑΝΣ
ΑΝΑΛΗΤΙΚΟΝ
ΔΙ' ΕΠΑΛΕΙΨΕΙΣ

δεν έχει χαλί στο μωσαϊκό) καί χάνουν μικρά ποσά ο καθένας.

Οι κρουπιέρηδες —ύπάρχουν τέσσερις σε κάθε τραπέζι— προσπαθούν να μαζεύουν τα κέρδη καί να πληρώνουν σε μετρητά με την ίδια πάντα ψυχρή αδιαφορία, είτε πρόκειται για 4 σελλίνια, είτε για 4.000 λίρες, αλλά δεν τα καταφέρνουν πάντοτε. Οι κερδισμένοι τούς δίνουν πουρμπουάρ, που μπορούν να φτάσουν καί τις 10 λίρες, καί που μοιράζονται όλοι μεταξύ τους.

Υπάρχουν 227 υπάλληλοι στο καζίνο του Μόντε Κάρλο, χωρίς να λογαριάσουμε καί 30 που εργάζονται στα τραπέζια του μπακαρά.

Αν θέλετε να γίνετε κρουπιέρης, πρέπει να δουλέψετε δυο χρόνια ως κλητήρας ή παιδί του άσανσέρ. 'Επειτα θα σπουδάσετε επί 6 μήνες ξένες γλώσσες καί θέματα όπως τό «σεμέν ντε φερ» καί τη ρουλέττα, που είναι πολύ πιο ένδιαφέροντα άπ' τη συγκριτική φιλολογία ή τα μαθηματικά.

Τό καζίνο κατασκευάζει μόνο του τις ρουλέττες του καί τα εξαρτήματά τους. Οι μάρκες κατασκευάζονται άπ'ό μιά γαλλική εταιρία. Όλες οι μάρκες έχουν ένα μουσικό κι άόρατο σημάδι, καί μόλις ανακαλυφθή μιά πλαστή μάρκα, αντίστίστανται άμέσως όλες.

Η μικρότερη μάρκα είναι των 100 φράγκων (8 δραχμών). Η μεγαλύτερη μάρκα είναι του 1.000.000 φράγκων (80.000 δρχ.).

Τό καζίνο έχει καί ιδιαιτερό ήλεκτρικό εργοστάσιο, γιατί μιά διακοπή του ρεύματος στις αίθουσες του παιχνιδιού θ' άποτελούσε ούρανόσταλη εύκαιρία για μερικούς ανθρώπους...

Η δουλειά του κρουπιέρη είναι πολύ καλή. Οι περισσότεροι έχουν δικό τους σπίτι κι αυτοκίνητο, καί φαίνεται πως διαθέτουν άφθονα χρήματα. Όταν άποσύρνονται, παίρνουν σύνταξη.

Οι λακέςδες πάλι —οι μεγαλύτερα ντυμένοι αυτοί ύπνρέτες, που άδειάζουν τασάκια, βρίσκουν καθίσματα κλπ. —κρατούν για τόν έαυτό τους τα πουρμπουάρ που τούς δίνουν.

Άκουσα κάποτε πως ένας έπαπτης του καζίνο (έπόπτης είναι ο ένας άπ' τούς τέσσερις κρουπιέρηδες κάθε τραπέζιού) ζήτησε να γίνη λακές για να κερδίη περισσότερα.

Ό φίλος σας δεν θα ήταν σνόμπ στον άνθρωπο που μου τό διηγήθηκε.

Κι όμως ήταν! άπάντησε εκείνος. 'Ελεγε πως είχε χρηματίσει συνηματάρχης στο γιουγκοσλαβικό στρατό, καί πως τό ήταν τελείως αδιάφορο αν θα τόν έλεγαν κρουπιέρη ή λακές.

—Τουλάχιστον, έπέμεινα, θα ήταν άνθρωπος χωρίς φιλοδοξίες!

—Λάθος κάνετε πάλι, μου είπε ο άλλος. Είχε μιά μεγάλη φιλοδοξία: 'Ηθελε να γίνη κλητήρας στην τουαλέττα του καζίνο, για να κερδίσει πραγματικά χρήματα!

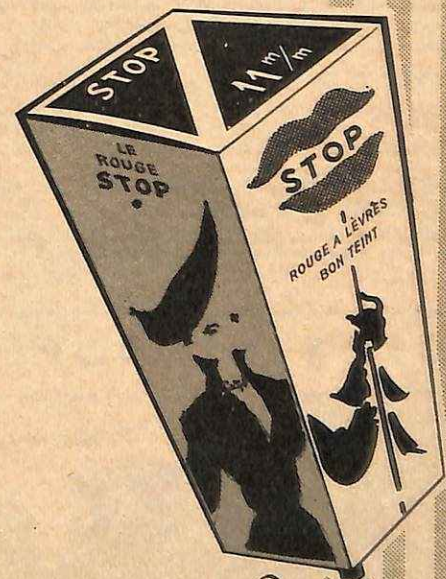


Κολώνιες ATKINSON για κάθε ημέρα, για κάθε ώρα. Μπορείτε να γνωρίσετε μιά γοητευτική γυναίκα δίχως να την βλέπετε : Άπό την Κολώνια ATKINSON.



ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ:
ΦΙΛΙΠ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ & ΣΙΑ
ΛΑΜΑΧΟΥ 3α — ΤΗΛ. 32.936 — ΑΘΗΝΑΙ

"Γνώμη,"



ΣΤΟΠ στα πειράματα με την όμορφιά των χειλιών σας.

μέ **STOP**

Τό ιδανικό ΚΡΑΓΙΟΝ
• Δέν θγαίνει • Δέν σκάζει τό χείλη
• Έχει την πιο όμορφη γεύσι
ΤΟ ΙΑΕΩΔΕΣ ΚΡΑΓΙΟΝ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΣ: "ΕΛΕΜΕΤ" Σοφοκλέους 8

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 31 Δεκ. 1956 έως 6 'Ιαν. 1957



ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Περιορίστε τις συζητήσεις σας. Είναι προτιμότερο να ενεργήσετε δυναμικά παρά να περιμένετε τους συμβιβασμούς. Καλύτερου δλες οι υποθέσεις σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 2.



ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: "Αν θέλετε να μη μετανοήσετε για τις πράξεις σας, μη σταματήσετε να εργάζεστε, γιατί θα βρεθείτε σε πολύ δύσκολη θέση. Διατηρήστε την ψυχραιμία σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 8.



ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Οι διανοητικές σας ικανότητες θα σας βοηθήσουν να αποδείξετε την ορθότητα των απόψεών σας. Κανείς δεν έπεται από την πρώτη στιγμή. 'Αγωνισθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 4.



ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Τώρα που κρατάτε στα χέρια σας την επιτυχία, μη διστάσετε να πείτε την αλήθεια στους ανθρώπους που στάθηκαν κοντά σας στις δύσκολες περιστάσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 6.



ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου: Σκεφθείτε περισσότερο τον εαυτό σας που έχετε τόσο παραμυθιστείτε τελευταία. Λίγη πνευματική ψυχαγωγία θα σας κάνει να ξεχάσετε τις παλιές τρικυμίες. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 5.



ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπτεμβρίου: Δεν υπάρχει δυστυχώς κατανόηση στην εποχή μας. Γι' αυτό πρέπει να παύσετε να πιστεύετε στην τύχη και να στηριχθείτε στις προσωπικές σας δυνατότητες. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 9.



ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Οι λίγες ευκαιρίες που θα σας δοθούν πρέπει να μη μένουν ανέμεταλλευτες. Προσπαθήστε ν' αποβάλετε τον εκνευρισμό, που μπορεί να σας καταστρέψει τα πάντα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.



ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Μια είδηση από μακριά θα σας ζωντανέψει παλιές καλές ημέρες. 'Η καινούργια εβδομάδα σας επιφυλάσσει μια σειρά εκπλήξεων. Να έχετε αυτοπεποίθηση και θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 2.



ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: "Όλα σας τα όνειρα παίρνουν σάρκα και όστά. Θα βρεθείτε στην πιο ευτυχισμένη στιγμή της ζωής σας. Προσέξτε μήπως περάσει απαρατήρητη κάποια μεγάλη θυσία. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 5.



ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Θα παρεμβληθούν εμπόδια στις δουλειές σας. Μάθετε να μάχεσθε στην ζωή, διαφορετικά δεν θα μπορείτε ποτέ να δημιουργήσετε κάτι σταθερό και πραγματικό. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 6.

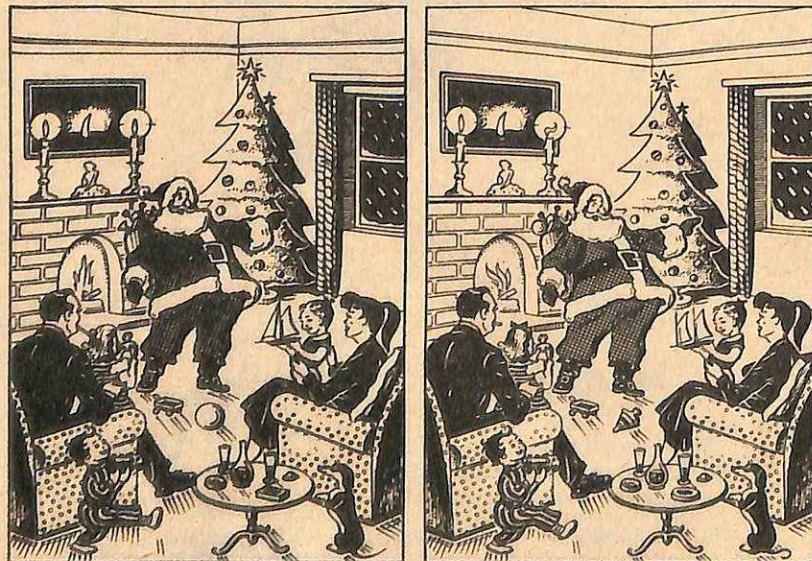


ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Οι ατελείωτες ανησυχίες σας θα σας δίνουν πάλι σε μελαγχολία. Πρέπει πλέον ν' αποφασίσετε ποιά γραμμή θα χαράξετε στην ζωή σας. Μη διστάζετε ποτέ. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 2.



ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Μη προσπαθήτε να επιβάλετε στους άλλους την γνώμη σας. 'Εφ' όσον δεν μπορείτε να βρείτε το κακό αυτό συνθήκη περιορίστε στον εαυτό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 8.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;



Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 16 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

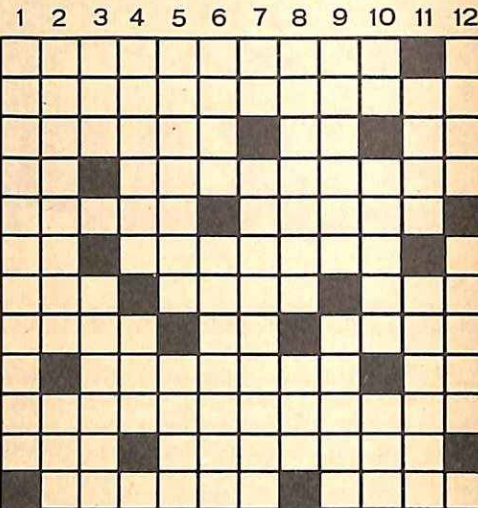
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ξεφλουδισμένα άφράτα στραγάλια (τουρκ.).
2. Συγκλονίζουν συχνά ώρισμένα νοτιοαμερικανικά κράτη.
3. Το πνευματικόν κέντρον του Καναδά — "Άρδρον — Ένα σύμφωνον.
4. Τελικός σύνδεσμος — Υιός του 'Ελένου και της 'Ανδρομάχης, αλλά και όνομασία της...σφύραινας.
5. 'Αλκοολούχον ποτόν περιέχον... γάλα — Πληθ. άναφαρ. άντωνυμίας (αίτ.).
6. 'Αντιστροφή έρβρου — Πόλις και λιμνή της Δανίας, πρωτεύουσα όμωνύμου νομού.
7. 'ΑΜ' ευγενικό 'κυβέτι-αζε και έδευε τό...» (παροιμ.) — Αύτην την γην θα την δρήςτε εις μεγάλην άφρικανικήν νήσον (αίτ.) — Βελγική λουτρόπολις.
8. Το όνομα ενός πασά γνωστού από την άυτονομίαν της Κρήτης — Γραφόμενα κατά το άλφάβητον δίδουν την δοτικήν ενός ζώου — Γερριέρει την Βέρην, έναρβρω.
9. 'Ός τέτια άποδεικνύνται ένίοτε τα άναγραφόμενα εις ώρισμένην μερίδα του τύπου — Άρβρον.
10. Οι κάτοικοι της πρωτεύουσας της έπαρχίας Δαριός.
11. 'Αττική έσθικη του όστις — 'Υπονοεί τον μη άκούοντα (αίτ. άρχ.).
12. Εύγευστος καρπός τροπικού δένδρου — 'Ο συγγαφένς του «Περιπλανώμενου 'Ιουδαίου» (έξ-έλλην.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Γνωστός 'Ιταλός συνθέτης μελοδραμάτων (1858-1919).
2. Χρονική περίοδος... 2555 ήμερών — Λατινικόν ούτω.
3. 'Όρος του σκακιού — Παραπόταμος του Πηνειού, έναρβρω.
4. Παλαιότερα όνομασία της ύψηλο-τέρας κορυφής του κάτω 'Ολύμπου, ή σημερινή «Μεταμόρφωσις» — Είμαι έφθρος (άρχ.).



5. Γάλλος Ιατρός άνακαλύψας το παράσιτον της έλονοσίας, βραβευθείς τό 1907 με το βραβείον Νουβέλ — 'Αδελφός του 'Αδραμ, πατήρ του Λώτ.
6. Πληθ. προσ. άντωνυμίας (δημ.) — Έλληνικό κρασί.
7. Δύο σύμφωνα, άθηναικόν κτίριον — Μία των Ιαπεντικόν γλωσσών, εις την γενικήν (των ένδοξων παικτών καλουμένων).
8. 'Ός έδαφος, άγιον — 'Εργον του Κίπλινγκ (άντιστρ.).
9. Ρήτωρ εκ Χαλκίδος, υιός του Διαγόρου, διδάσκαλος του Δημοσθένους (γεν.) — Ποταμός της 'Ηπείρου έναρβρω.
10. Προτάσσονται έπίσημον τίτλων — Στήλη εις τους άρχαίους ιπποδρόμους χρησιμεύουσα ως όριον κατά την διαδρομήν (όμόηχος με ένα νηκτικόν πτηνόν) — Άρβρον.
11. Το όνομα του αναφέρεται εις ό-λάκληρον την άρχήν του «ς» της 'Οδύσσειας — 'Η καρδιά των ναυτών.
12. 'Εκφράζει πιθανότητα — Γνωστότατος ήθοποιός του γαλλικού κινηματογράφου.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

‘Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

‘Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όρίζοντως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σθήσετε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.



Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς. Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 48



ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

ΧΡΟΝΟ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ

Έκλογη

Στό τεύχος 'Ιανουαρίου

πραγματικές καινοτομίες

ΣΕΛΙΔΕΣ 144

‘Εκτός από την κανονική ύλη

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥ-

ΤΥΧΙΑ. Πώς θα πετύχη ό καθέ-

νας γνωρίζοντας τον εαυτό του

να προσδεύση στη ζωή. "Ενα δι-

βλίο που έκανε κρότο στην 'Α-

μερική.

ΕΝΑ ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΑΣΤΥΝΟ-

ΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ. Διαλεγμένο

από τα καλύτερα του κόσμου.

ΑΣΤΕΡΙΑ ΠΟΥ ΜΕΣΟΥΡΑ

ΝΟΥΝ: Βιογραφικό λεξικό των

άστέρων του κινηματογράφου.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Τό άθάνατο κομ-

φοτένημα του Κνουτ Χάμσουν

σε 16σέλιδες συνέχειες.

ΕΝΑ ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟ ΤΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡ, με γελοιογραφίες

των καλύτερων σκιτσογράφων.

Αυτά μαζί με την έξαιρετικά έν-

διαφέρουσα ύλη της

ΘΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

Η ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ

ΕΓΧΡΩΜΗ ΕΚΛΟΓΗ

"Ο,τι καλύτερο έχει γραφή από

"Ελληνας και ξένους θα βρίσκε-

τε

στις 144 σελίδες

ΤΗΣ

ΕΚΚΛΟΓΗΣ



ΚΑΘΕ «ΑΣΤΡΑΚΙ» έχει τον διακριτικό του τίτλο. Στα δεκάδη της, ή Μαρίζα, ήταν «ή κόρη του ποδοσφαιριστή». Στα δεκαεφτά της ήταν «το κορίτσι του Τέντυ», έπειδή έδωαινε έξω με τον γνωστό τραγουδιστή Τέντυ Ρένο...

ΜΑΡΙΖΑ ΑΛΛΑΖΙΟ

"Ενα άστράκι κατώρθωσε, επί τέλους, να έχη ένα κάποιο όνομα

Η Μαρίζα 'Αλλάζιο είναι πολύ νέα. Μόλις τώρα, μπορούμε να πούμε, άρχισε ν' άνήκη στην μεγάλη κινηματογραφική οικογένεια, στην όποιαν όμως έφερε την πρωτοτυπία και τη δροσιά της. 'Η Μαρίζα έκανε στο φεστιβάλ της Βενετίας την πρώτη έπίσημη κοσμική της εμφάνιση. Μάλλον κοντή, αλλά πολύ όμορφη, ντυμένη θαυμάσια και με ένα γοητευτικό, πονηρό βλέμμα, προκάλεσε την προσοχή των πάντων. Και ή προσοχή αυτή, δέβαια, σε τέτια μέρη, μεταφράζεται γρήγορα σε κινηματογραφικά συμβόλαια. Γιατί είναι γνωστό πως ή Μαρίζα δεν είναι ή πρώτη τυχούσα νεαρή στάρλετ. "Εχει γερή καλλιτεχνική μόρφωση γιατί φοίτησε χρόνια σε δραματική σχολή. Οι ταινίες της Μαρίζας δεν έχουν έρθει ακόμη στην 'Ελλάδα. Είναι οι «Καρδιά μητέρας», «Τραγική μπωλλάντα», «Σημερινά κορίτσια». "Εχουν, όμως, άγοραστή και πολύ σύντομα θα τις δούμε και μεις...

...ΜΟΛΙΣ ΧΩΡΙΣΑΝ, έγινε «τό κορίτσι που έγκατέλειψε τον Τέντυ». 'Η Μαρίζα δεν είναι πολύ ένθουσιασμένη μ' αυτά. Θα ήθελε να την φωνάζουν άπλως Μαρίζα 'Αλλάζιο, γιατί αυτό είναι ήδη συνώνυμο με την επιτυχία.



Σαπούνι
PEARS

‘Η διαφάνειά του είναι έγγυησις
της αγνότητός του.

- Το βλέπετε ότι είναι αγνό.
- Το αισθάνεσθε ότι είναι υγιεινό.
- Το Pears είναι το ιδεώδες σαπούνι για κάθε ηλικία για κάθε δέρμα.

Δοκιμάστε το Pears

Υγιεινό • Δροσερό • Αγνό • Οικονομικό.

PEARS TRANSPARENT SOAP

Ζητήστε μαζί με το σαπούνι Pears
το Gloria Pears Shampoo και το
Baby Talk Pears.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΦΙΛΙΠ. Α. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ & ΣΙΑ
ΛΑΜΑΧΟΥ 3α - ΤΗΛ. 32.936 - ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 62

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΕΜΠΛΕΜΠΙΑ. 2. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ. 3. ΟΤΤΑ-
ΒΑ — ΤΑ — ΡΩ. 4. ΝΑ — ΚΕΣΤΡΙΝΟΣ. 5. ΚΕΦΙΡ — ΟΙΟΥΣ. 6. ΤΑ
— ΑΑΡΧΟΥΣ. 7. ΒΙΟ — ΝΕΛΝ — ΣΠΑ. 8. ΑΑΛΗ — ΤΡ (Ταύρω)
— Ο «ΑΑΡ». 9. ΑΒΑΣΙΜΑ — ΤΑ. 10. ΛΙΔΩΡΙΚΙΩΤΑΙ. 11. ΟΤΩ —
ΑΝΗΚΟΟΝ. 12. ΑΝΑΝΙΑΣ — ΣΥΝΗΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΕΟΝΚΑΒΑΛΛΟ. 2. ΕΠΤΑΕΤΙΑ — ΙΤΑ. 3. ΜΑΤ —
Ο «ΛΑΔΩΝ». 4. ΠΝΑΚΙΑ — ΗΒΩ. 5. ΛΑΒΕΡΑΝ — ΑΡΑΝ. 6. ΕΣΑΣ
— ΡΕΤΣΙΝΑ. 7. Μ.Τ. (Μετοχ. Ταμείον) — ΤΟΧΑΡΙΚΗΣ. 8. ΠΑΤΡΙ-
ΟΝ — ΚΙΜ. 9. ΙΣΑΙΟΥ — Ο «ΑΩΟΣ». 10. Α.Ε. (Αυτότ. Έξοχότης) —
ΝΥΣΣΑ — ΤΟΥ. 11. ΙΡΟΣ — ΠΑΤΑΝΗ. 12. ΙΣΩΣ — ΜΑΡΑΙ (Ζάν).

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 62

‘Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τὰς λέξεις: ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΣΜΑ-
ΤΙΚΟΣ — ΙΟΥΣ — ΠΑΡΙΑΝΗΣ — ΜΙΣ, σύνολον 52 βαθμών.

Μερικές άλλες λέξεις από τις πολλές που σχηματίζονται εδώ: ΣΜΟ-
ΛΕΝΣΚΗΣ — ΠΡΟΜΕΛΕΤΑΣ — ΣΚΗΝΑΙΣ — ΚΕΛΕΥΣΜΑΤΑ —
ΠΡΟΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙΟΥΣ — ΠΑΡΙΟΥ — ΚΕΛΤΑΙ — ΛΑΪΚΟΣ —
ΠΑΡΑΜΕΛΕΙ — ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 62

1. Στο τραπέζι το τετράγωνο κουτί έγινε στρογγυλό. 2. Ουρά σκύ-
λου διαφέρει. 3. Στην πολυθρόνα κυρίας το μαξιλάρι πιο κοντό. 4. Μπέμ-
πης που δαδίζει έχει το δεξιό του πόδι λυγισμένο. 5. Δεξιό χέρι κυρίας,
που κρατεί τον μικρό, δεν υπάρχει. 6. Βαρκούλα που κρατεί μικρός παρά
την κυρία έχει διαφορετικά πανιά. 7. Κύριος, αντί πίπας καπνίζει τσιγάρο.
8. Μικρούλα που κρατεί κύριος φέρει στα μαλλιά της κορδέλλα. 9. Το τό-
πι στο πάτωμα αντικατεστάθη με σθούρα. 10. Στην ζώνη του ‘Αγιο-Βα-
σίλη ή πόρπη φέρει το καρφί της αντίστροφως. 11. Σκούφος που φορεί ο
‘Αγιο-Βασίλης είναι αναστηκωμένος. 12. Στο πανέρι του ‘Αγιο-Βασίλη μία
καρμπούζα αντικατεστάθη με τόπι. 13. Στο τζάκι οι φλόγες τη-
φωτίας διαφέρουν. 14. ‘Επάνω στο τζάκι ή φλόγα του δεξιού κεριού διαφέρει. 15.
Στο μέσον του χριστουγεννιάτικου δένδρου λείπει ένα στολίδι. 16. Στο
κόττα τζάκι του παραθύρου το χιόνι είναι πιο παχύ.

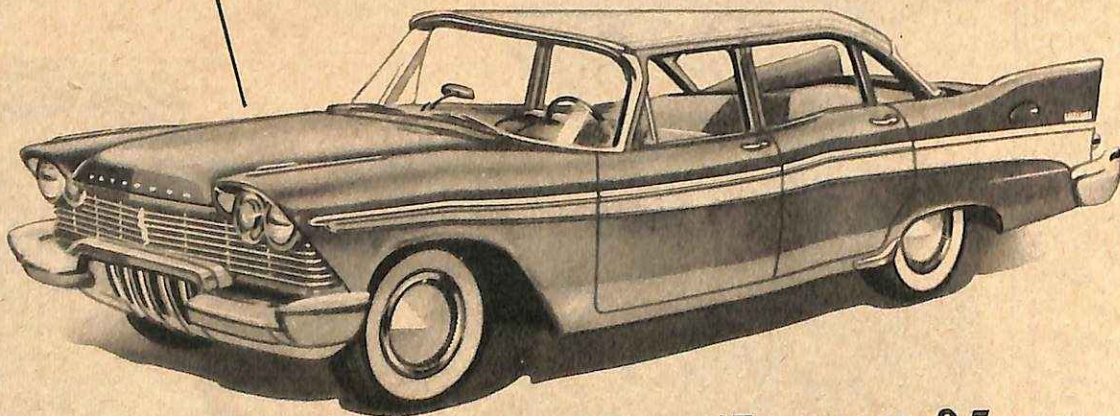
ΤΥΖΑΛ ΑΡ. 62

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ. 2. ΕΠΙΑΤΡΟΥΣ. 3. ΡΠ (Ροπή)
— Η «ΡΥΑΣ». 4. ΙΟΣ — ΛΟΣΤΟΝ. 5. ΠΙΑΡ — ΣΗ — ΜΗ. 6. ΧΑΝ
— ΣΤΑΡ. 7. Ε.Ε. (Ένεστ. Έτους) — ΝΙΜ — ΕΧΩ. 8. Ο «ΣΗΚΟΥΑ-
ΝΑΣ». 9. ΝΤΡΕ — ΘΩΝΙ. 10. ΩΑ — Ο «ΣΩΝ».

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΕΡΙΠΛΕΟΝ. 2. ΙΠΠΟΙ — ΕΣΤΩ. 3. ΚΙ' — ΣΑΧ
— ΗΡΑ. 4. ΡΑΣ — ΡΑΝΚΕ. 5. ΟΤΑΝ — ΝΙΟ. 6. ΔΡΥΟΣ — ΜΥΟΣ.
7. ΑΟΡΤΗΣ — ΑΘΩ. 8. ΦΥΝΣ — ΤΕΝΩΝ. 9. ΝΣ — ΟΜΑΧΑΝ. 10.
ΚΛΗΡΩΣΙΣ.

ΑΔΕΛ

Θαύμα όμορφιάς τιά
PLYMOUTH 1957



‘Επισκεφθήτε τα
στην ‘Εκδεσί μας.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΡΑΚΑΚΗ Α.Ε.
Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 43 - ΤΗΛ. 811.041 - 811.042 - 811.043

Σ217

λαχεία Συντακτών για να κάνει γιορ-
τές. 4 δραχμές είναι το κέρδος του
λιανοπωλητού από κάθε γραμματίο.
‘Όταν λοιπόν πωλούνται ένα εκα-
τομμύριο γραμματία, τέσσερα εκα-
τομμύρια νέων δραχμών πηγαίνουν
στα χέρια των φτωχών αυτών βιοπα-
λαιστών, που μπλέκονται στα πόδια
σας προσφέροντάς σας το «παλα-
τάκι».

Στην προπολεμική περίοδο ή κυ-
κλοφορία του Λαχείου ήταν σχετικά
περιορισμένη, όπως και στα πρώτα
μεταπολεμικά χρόνια. Με την διαρ-
κώς όμως καλύτερη οργάνωση, την
πιο εύστοχη κ' έντακτη διαφήμιση,
την χρησιμοποίηση αυτόματου κλη-
ρωτίδου, το κοινό κατεκτήθη. ‘Ακό-
μη κ' ‘Ελληνες του εξωτερικού βέ-
λουν να συμμετάσχουν στην πρόκλη-
ση της τύχης που μοιράζει σπίτια
και γράφουν στην ‘Ενωση ζητών-
τας ν' αγοράσουν λαχεία. ‘Η με-
γάλη μάστιγα κινηματογραφική έ-
ταιρία «ΦΟΞ» έθεώρησε το Λαχείο
των Συντακτών ως το «πιο πρώτο-
τυπο του κόσμου» κι ανέθεσε πέρυσι
σε ειδικό συνεργείο της να γυρίση
δυο «έπικαιρα φιλμ» από την οργά-
νωση και την κλήρωση του Λαχείου,
που προβλήθηκαν στα κινηματοθέ-
ατρα όλου του κόσμου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΥΧΕΡΩΝ

Κάθε χρόνο, το απόγευμα της πα-
ραμονής της Πρωτοχρονιάς, πλήθη
κόσμου παρακολουθούν την κλήρω-
ση μέσα κ' έξω από την αίθουσα
του «Παρασσού». Πολυμελής επι-
τροπή εποπτεύει και διεξάγει την
κλήρωση αυτή. ‘Επικεφαλής βρίσκε-
ται πάντα ο Υπουργός Προεδρίας
της Κυβερνήσεως, στο όποιον υπά-
γεται η Γενική Διεύθυνση Τύπου.
Οι έφημερίδες περιμένουν τ' αποτε-
λέσματα κ' ύστερα σπεύδουν να κυ-
κλοφορήσουν με τους αριθμούς των
τυχερών λαχνών.

Θα χρειάζονταν πολύς χώρος γι' α-
ν' αναφερθούν τα δνόματα όλων έ-
κείνων που ευνοήθηκαν από την τύ-
χη κι απέκτησαν «Σπίτι Συντακτών».
‘Η ‘Ενωση πρόκειται να εκδώση,
γι' αυτόν τον σκοπό, ένα ειδικό τεύ-
χος. Μετά από κάθε κλήρωση οι
έφημερίδες δεν παραλείπουν να δη-
μοσιεύουν φωτογραφίες των πιο τυ-
χερών, συχνά και τις έντυπώσεις
τους από το μενίδιωμα της «τυφλής
θεάς». Είναι πάντως αξιοσημείωτο
ότι η «τυφή αυτή θεά» δείχνει προ-
τίμηση στους οικονομικά ασθενέστε-
ρους. Αυτό, κατά τους μοιρολάτρες,
αποδεικνύει ότι κάθε άλλο παρά
τυφή είναι η Τύχη, που αποδίδει
έτσι «κοινωνική δικαιοσύνη»! Οί πιο
ρεαλιστές εξηγούν το φαινόμενο λέ-
γοντας ότι οι φτωχότεροι είναι πε-

ρισσότεροι από τους πλουσιότερους
κι ότι είναι φυσικό — νόμος των π-
θανοτήτων! — οι πρώτοι να εμφανί-
ζονται ως τυχερώτεροι.

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΗΓΟΥ- ΜΕΝΟ

‘Υπάρχουν πολλές αληθινά συγ-
κινητικές περιπτώσεις ανθρώπων
που σώθηκαν από το Λαχείο Συν-
τακτών όταν είχαν βρεθεί σε απελ-
πιστική θέση. Πριν από χρόνια, πα-
ραδείγματος χάρη, μία νησιωτοπού-
λα, άρραβωνιασμένη με ένα σωφέρ
έγκατεστημένο στην ‘Αθήνα, απόφά-
σις να σκοτώθ. ‘Επρόκειτο να παν-
τρευθ. Την Πρωτοχρονιά, κ' ήλθε
από το νησί με τα λιγυστά προικιά
της. Οί συγγενείς όμως του γαμ-
βρού επενέδυσαν και ματαίωσαν το
γάμο γιατί η κοπέλα δεν είχε πε-
ριουσία. Την παραμονή λοιπόν του
νέου έτους παρεκάλεσε την Πα-
ναγία να την βοηθήσει. Να γυρίση
στο νησί ήταν αδύνατο... Το επόμενο
πρωί ο αδελφός της κοπέλας της
είπε:

— Δεν μου δίνεις εκείνο το λα-
χείο, να δώ μήπως κέρδισες;

Είχε κερδίσει. ‘Ενα μεγάλο στί-
τι του Λαχείου Συντακτών έφερε τη
χαρά στα δυο αδέρφια, στον γαμ-
βρό και στους... συγγενείς που έ-
σπευσαν να τη συγχαρούν, με γλυ-
κά και άθη, εκεί που ούτε ζωγρα-
φιστή δεν ήθελαν να τη δούν. ‘Ο γά-
μος έγινε, με κουμπάρο τον πρόε-
δρο της ‘Ενώσεως Συντακτών κ.
Κρανιώτακη.

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

‘Από τα ακαθάριστα έσοδά της
ή ‘Ενωση δίδει περίπου τα 50%
ως κέρδη στους τυχερούς, ενώ τα
10% τα παίρνουν οι έφημεριδοπώ-
λες και τα 3,5% το πρακτορείο έ-
φημερίδων που κυκλοφορεί το Λα-
χείο. ‘Από τις ακαθάριστες επίσης
εισπράξεις τα 5% παίρνει, σύμφω-
να με το νόμο, η ‘Επιτροπή ‘Ολυμ-
πιακών ‘Αγώνων (που τελεί υπό την
προεδρία του Βασιλέως), τα 1,5%
το ‘Ιδρυμα Κρατικών ‘Υποτροφιών
(γι' α' αποστέλλονται στο εξωτερι-
κό οι άποροι σπουδαστές) και 40.
000 δραχμές παίρνει το κράτος, στο
όποιο περιέρχονται επίσης και άλ-
λα μεγάλα ποσά από τους φόρους
μεταβιβάσεως κλπ. τέλη μεταβιβά-
σεως των ακινήτων.

ΤΟ ΠΕΡΥΣΙΝΟ ΛΑΧΕΙΟ

‘Αναλυτικότερα η διανομή του
καθαρού προϊόντος του πε-
ρυσινού Λαχείου ήταν η ακόλουθη:
‘Από τις 8.340.306 δραχμές, δσα
ήσαν τα κέρδη, το 20% περιήλθε
στην ‘Ενωση Συντακτών ‘Αθηνών
(μέλη 346), τα 30% στο Μετοχικό
της Ταμείο, το 15% στο τμήμα Πε-
ριθάλψεως της ‘Ενώσεως, το 20%
στο Ταμείο Συντάξεως, το 10% στην
‘Ενωση Συντακτών Μακεδονίας, το
3% στην ‘Ενωση Συντακτών Πελο-
ποννήσου και το 2% στην ‘Ενωση
Συντακτών Θεσσαλίας. ‘Από φέτος
τα ποσοστά υπέρ των έπαρχιακών
‘Ενώσεων Συντακτών ηυξήθησαν σε
15% υπέρ της ‘Ενώσεως Συντακτών
Μακεδονίας, 6% υπέρ της ίδιας ‘Ε-
νώσεως Πελοποννήσου και 4% Θεσ-
σαλίας.

Attica
ΕΚΔΡΟΜΑΙ εις όλην την ‘Ελλάδα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

Γιζέλα

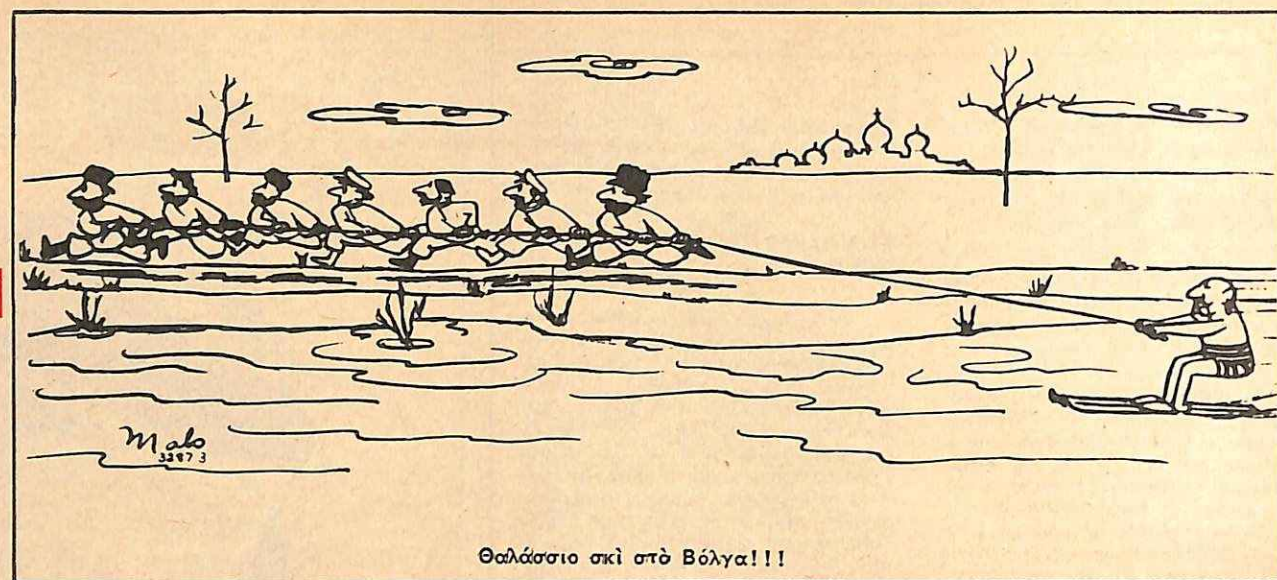


‘Από μικρή
μεταχειρίζομαι
την οδοντόκρεμα
ΚΟΛΥΝΟΣ και έχω
δόντια που όλοι
τά δαυμάζουν.

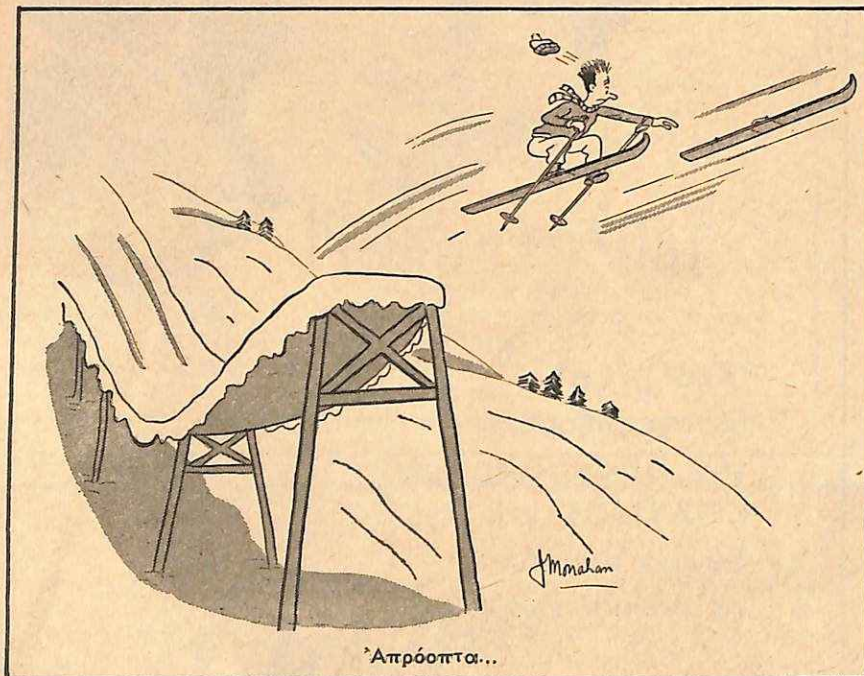


Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Χιούμορ



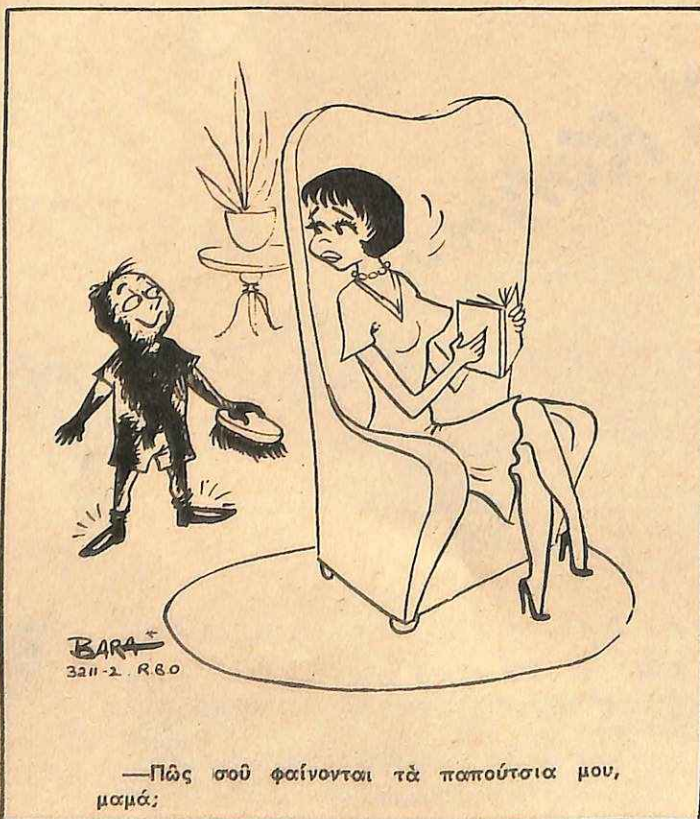
Θαλάσσιο σκι στο Βόλγα!!!



Απρόοπτα...



—Σσαςς...Ο 'Αλβέρτος παίζει τὸ κοντσέρτο τοῦ Μότσαρτ μὲ τὸν Τσκανίνι...

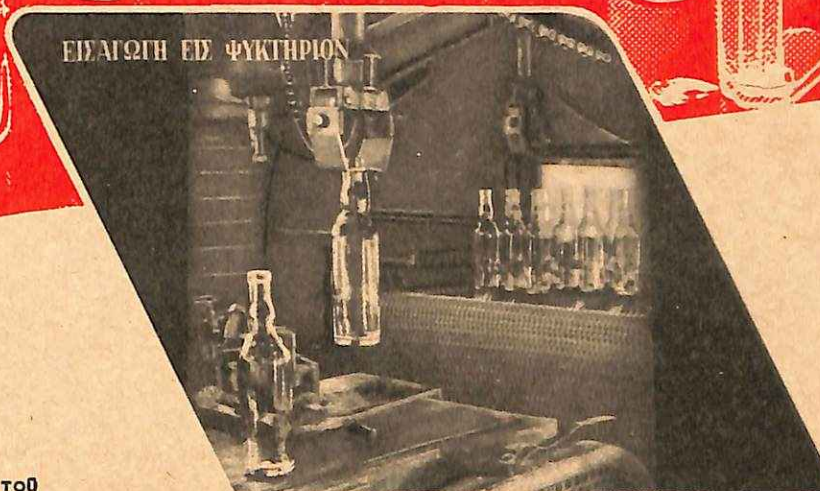


—Πῶς σοὺ φαίνονται τὰ παπούτσια μου, μαμά;



—Μάρθα, ἐσὺ εἶσαι;;;

ΣΧΗΜΑΤΟΛΟΓΗΣΙΣ



ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΨΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΛΕΓΧΟΣ



ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ



Κατόπιν μιάς ἐκ θάδρων ἀναδημιουργίας τοῦ ὑαλουργείου μας, καὶ τὸ τμήμα παραγωγῆς φιαλῶν λειτουργεῖ ἤδη μὲ τὰ πλέον σύγχρονα αὐτόματα μηχανήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιτύχαμεν τὴν ἀνωτάτην μέχρι σήμερον παραγωγὴν κατὰ τὴν ὑπερσαρακονταετῇ ἱστορίᾳ τοῦ ὑαλουργείου μας. Ἀλλὰ, μόνη ἡ ποσότης δὲν εἶναι ἐπιτυχία χωρὶς τὴν ποιότητα καὶ ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐμφανίσεως.

Παραγόμενα εἶδη φιαλῶν: ποτοποιίας, ἀεροῦχων ποτῶν, χυμῶν, μπύρας, γάλακτος, ἀρωματοποιίας, φαρμακευτικά, μελάνης καὶ πάσης ἄλλης χρήσεως.

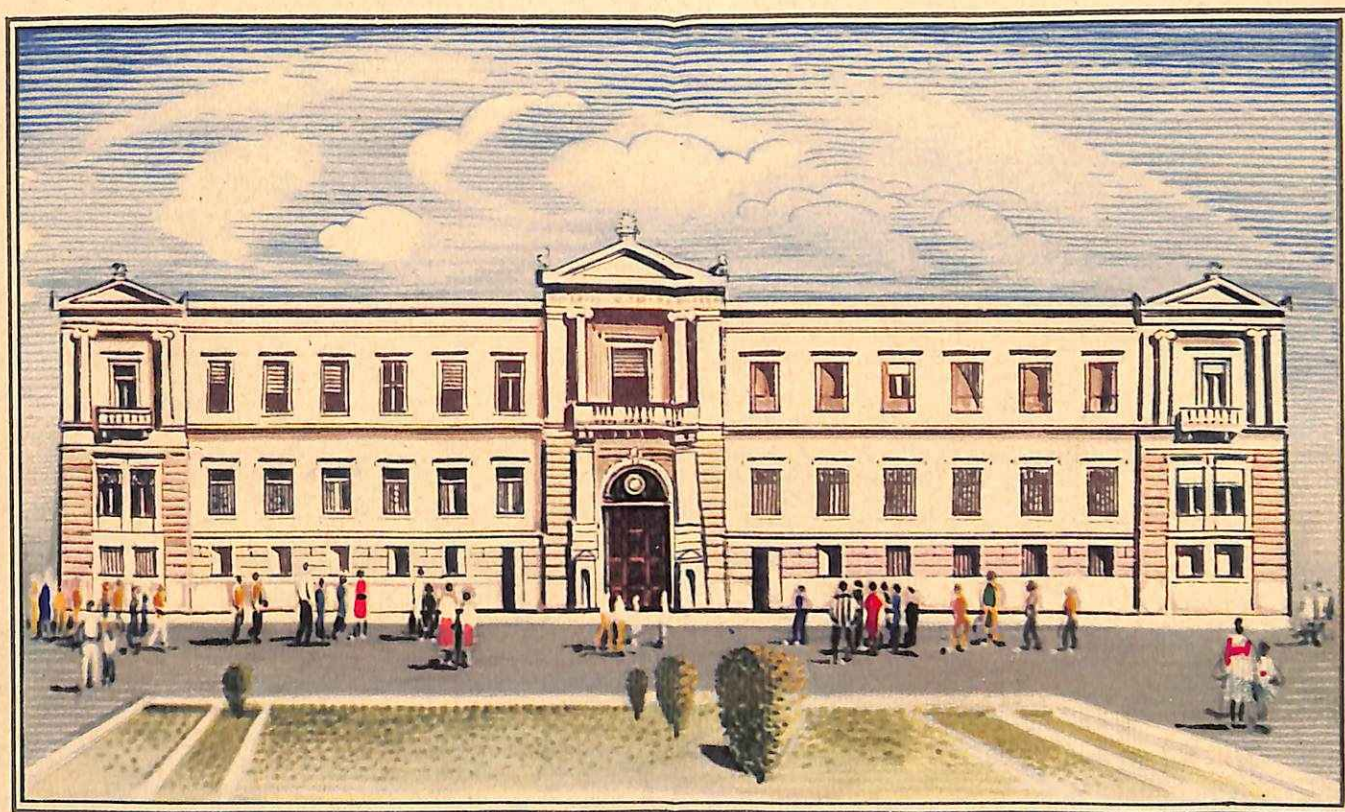
Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται:

- Ὑαλοπίνακες κοινοὶ—ὥπλισμένοι—λείας ἐπιφανείας.
- Εἶδη οἰκοδομικὰ καὶ φωτιστικά.
- Σωλῆνες • Ὑαλοβάμβαξ • Ἐπιτραπέζια παντὸς εἶδους κοινῆς χρήσεως καὶ πολυτελείας • Βάζα καὶ λοιπὰ καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα.



ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ



ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ